

Liahona

**Neljä keinoa kokea
oppimisen iloa, s. 10**

**Itsemurha: epätoivoinen,
hiljainen avunhuuto, s. 18**

**Sukututkimuksen
opetuksia Lehiltä, s. 26**

Vastalääke himoon, s. 30

"Minä tahdon sinun muistavan, että siinä määrin kuin sinä panet turvasi Jumalaan, siinä määrin sinut myös vapautetaan koettelemuksista ja vastoinkäymisistäsi ja ahdingoistasi ja sinut ylennetään viimeisenä päivänä."

Alma 38:5

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Kuuliaisuuden siunaukset**
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** **Kotikäyntiopetus-sanoma: Perhe on Jumalan säätämä**

ERIKOISARTIKKELIT

- 16** **Pienet lapset ja sakramentti**
Aaron L. West
Nauttiessaan sakramentin pienet lapset voivat valmistautua tekemään liittoja.
- 18** **Itsemurhan ymmärtäminen: varoitusmerkkejä ja ennaltaehkäisemistä**
Kenichi Shimokawa
Opi, kuinka voit auttaa itsemurhan ennaltaehkäisemisessä tai auttaa surevia omaisia.

- 24** **Profeetallisia sanoja yllättävässä paikassa**
Colette Lindahl
Muutammat asuntoon jätetyt Liahona-lehdet muuttivat erään miehen elämän johdattamalla hänet evankeliumin piiriin.
- 26** **Sukututkimus – rauhaa, suojaa ja lupauksia**
Vanhin Bradley D. Foster
Kun kokoamme sukututkimus-aikakirjoja ja viemme esivanhempiemme nimiä temppeliin, meitä ja jälkeläisiämme siunataan.
- 30** **Rakkaus vai himo**
Joshua J. Perkey
Mikä on vastalääke himoon, voimakkaaseen haluun saada itselleen sellaista, mikä on Jumalan tahdon vastaista?

- 36** **Palvelemista Jordanin tuolla puolen**
R. Val Johnson ja Rachel Coleman
Yksi humanitaarisessa avussa palveleva vanhempi lähetyssaarnaaja-aviopari vaikutti tuhansien elämään palvelemalla siellä, missä Herra tarvitsi heitä.

OSASTOT

- 8** **Palvelemme kirkossa: Palvelemisen täyttämät sunnuntai**
Jeffery A. Hogge
- 9** **Pohdintoja: Melvan viimeinen ateria**
Cheryl Harward Wilcox
- 10** **Opettaminen Vapahtajan tavalla: Oppimisen ilo**
Tad R. Callister
- 40** **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 44** **Kotimme, perheemme: Paastoja ja rukouksia Emman puolesta**
Cecilie Norrung
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Herran kirkon jumalallinen viisaus**
Presidentti Gordon B. Hinckley

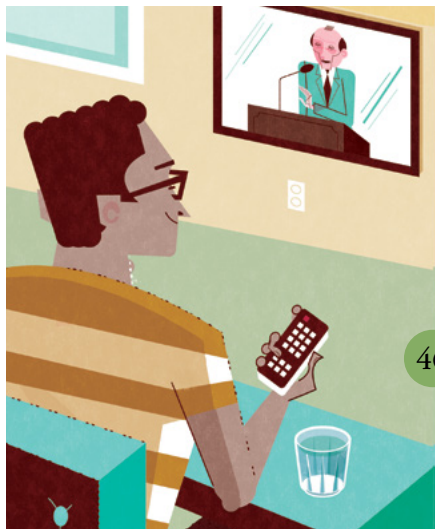

4

KANNESSA

Etukansi: valokuva Leslie Nilsson. Etukannen sisäsivu: Valokuva jamievanbuskirk/Getty Images. Takakannen sisäsivu: Yhdistelmävalokuvat Ryan McVay ja Christopher Elwell / Thinkstock.

46

- 46 Olkaa todellisia milleniaaleja**
 Presidentti Russell M. Nelson
Neljä suositusta siihen, kuinka voit olla todellinen milleniaali.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje: Onko naapureillanne hedelmäpuita?

54

- 54 Keskilämmön ihme**
 David A. Edwards
Kuinka kärsivällisyys voi auttaa sinua valmistamaan täydellisen grillatun juustoleivän ja myös tulemaan enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi?
- 57 Juliste: Kuvittele itsesi uudelleen rakennettuna**
- 58 Voimaa jatkaa sinnikkäästi eteenpäin**
 Lynne Crandall, Jessica Turnerin kertoman mukaan
Sellaisten yksinkertaisten asioiden tekeminen, jotka vahvistivat uskoani, auttoi minua toipumaan ja jatkamaan eteenpäin auto-onnettomuuden jälkeen.
- 61 Vastauksia kirkon johtajilta: Kuinka teemme Kristuksesta elämämme keskipisteen**
 Vanhin D. Todd Christofferson

- 62 Oppimisen resepti**
 Rosemary Thackeray
Noudata näitä neljää vaihetta tehdäksesi Jumalan sanasta suloisen siehullesi.

- 64 Kysymys ja vastaus**
Jotkut sanovat minulle, että minulla täytyy olla sellaisia ystäviä, joilla ei ole samoja tasovaatimuksia, jotta minä voisin vahvistaa omiani. Onko se totta?

76

- 66 Meidän kalareissu**
 Julia Ventura
Hayden pelkäsi, että hänen pikkuveljensä karkottaisi kaikki kalat. Mutta hän pelkäsi vielä enemmän, kun hänen pikkuveljensä katosi.
- 68 Vastauksia apostolilta: Kuinka voin omalta osaltani tehdä kodistamme rauhallisen paikan?**
 Vanhin Gary E. Stevenson
- 69 Meidän sivumme**
- 70 Rohkeita lapsia: Kertomus Storysta**
 Jill Hacking
Story ja hänen perheensä olivat ainoat kirkon jäsenet Turkmenistanissa! Katso, kuinka hän oli rohkea.
- 72 Äidin opetuksia**
 Vanhin Jairo Mazzagardi
Vanhin Mazzagardi oppi rehellisyyttä äidiltään. Mitä periaatteita sinä olet oppinut vanhemmiltasi?
- 74 Mormonin kirjan sankareita: Sankarinaisia Mormonin kirjassa**
- 76 Mormonin kirjan kertomuksia: Matkaaminen luvattuun maahan**
- 79 Väriyssivu: Musiikki tekee minut onnelliseksi**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati
Vastaavat apulaispäätoimittajat: James B. Martino, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Toiminnanjohtaja: Peter F. Evans
Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Megan Seitz
Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirik, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen
Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:
Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis
Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen
Kotimaansivut: Timo Lehto
Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilautiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rctestockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuositilauhintaa: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tsekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.
Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2016 Vol. 68 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaiideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

”Pienet lapset ja sakramentti”, s. 16:
Kun te vanhemmat olette lukeneet artikkelin, voisitte keskustella siitä, miten opettaisitte pienille lapsillenne sakramentin tärkeyttä ja liittoja, joita he jonakin päivänä tekevät kasteessa. Voisitte käyttää sakramenttirikouksia (ks. OL 20:77, 79) opettaaksenne heille lupauksia, joita teemme kasteessa, ja kuinka me voimme uudistaa nuo lupaukset nauttimalla sakramentin joka sunnuntai. Voisitte myös keksiä ideoita, jotka auttaisivat pieniä lapsianne keskittymään Vapahtajaan sakramentin

aikana, kuten valmistamalla yksinkertaisia kuvakirjoja, joissa on kuvia Vapahtajasta.

”Oppimisen resepti”, s. 62: Jos teillä on vanhempia lapsia, jotka tutkivat pyhiä kirjoituksia itsekseen, voisitte lukea tämän artikkelin heidän kanssaan ja kehottaa heitä kokeilemaan artikkelin ideoita. Voit pyytää jokaista perheenjäsentä tekemään itselleen opiskelupäiväkirjan ja asettamaan tavoitteekseen kirjoittaa siihen säännöllisesti. Perheenjäsenet voivat halutessaan kertoa tulevissa perheilloissa päiväkirjan kirjoittamista ajatuksista ja vaikutelmista.

LISÄÄ INTERNETISSÄ

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org. Osoitteessa [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (englanniksi, espanjaksi ja portugaliiksi) on innoittavia sanomia, perheiltaiideoita sekä aineistoa, jota voit hyödyntää ystävien ja perheen kanssa.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Armo, 40

Henkilökohtainen ilmoitus, 46

Himo, 30

Humanitaarinen palvelu, 36

Ihmeet, 44

Itsemurha, 18

Jeesus Kristus, 4, 61, 76

Jumalallinen luonne, 46

Kirkon tehtävät, 8

Koettelemukset, 18, 44, 58

Kuuliaisuus, 4, 30, 46

Kymmenykset, 72

Kärsivällisyys, 54

Käskyt, 4

Lapset, 16, 42

Lepopäivä, 8, 42

Lähetystyö, 24, 36

Mormonin kirja, 26, 43, 74, 76

Musiikki, 79

Opettaminen, 16, 72

Paasto, 44

Palveleminen, 41, 58

Perhe, suku, 7, 26, 44, 66, 68, 70

Profeetan seuraaminen, 46

Profeetat, 46, 80

Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 43, 62

Pyhä Henki, 70

Rakkaus, 30, 41

Rauha, 58, 68

Rehellisyys, 72

Rohkeus, 74

Rukous, 44, 66

Sakramentti, 9, 16

Sukututkimus, 26, 42

Tasovaatimukset, 64

Temppele, 69

Todistus, 74

Toivo, 58

Usko, 46, 58, 74, 76

Ystävät, 64

Presidentti
Thomas S.
Monson

KUULIAISUUDEN SIUNAUKSET

”**S**uurin opetus, mitä me voimme kuolevaisuudessa saada, on se, että kun Jumala puhuu ja me tottelemme, niin me olemme aina oikeassa.”¹

Meitä myös siunataan. Kuten presidentti Monson sanoi eräässä äskettäisessä yleiskonferenssissa: ”Kun pidämme käskyt, elämämme on onnellisempaa, tyydyttävämpää ja yksinkertaisempaa. Haasteemme ja ongelmamme ovat helpompia kestää, ja me saamme [Jumalan lupaamat] siunaukset.”²

Seuraavissa otteissa presidentti Thomas S. Monsonin opetuksista, jotka hän on antanut kirkon presidenttinä, hän muistuttaa meille, että käskyt ovat varmin opas onneen ja rauhaan.

Ohjeita matkaa varten

”Jumalan käskyjä ei ole annettu tuskastuttamaan meitä tai estämään onneamme. Aivan päinvastainen on totta. Hän, joka loi meidät ja joka rakastaa meitä täydellisesti, tietää täsmälleen, kuinka meidän pitää elää elämäämme, jotta voimme saada suurimman mahdollisen onnen. Hän on antanut meille ohjeita, jotka – jos noudatamme niitä – vievät meidät turvallisesti läpi tämän usein petollisen matkan kuolevaisuudessa. Muistamme tutun laulun sanat: ’Käskyjä seuraa. Se rauhan ja varmuuden tuo.’ [’Käskyjä seuraa’, *MAP-lauluja*, 189.]”³

Voimaa ja tietoa

”Kuuliaisuus on profeettojen tunnusmerkki. Kautta aikojen se on tuonut heille voimaa ja tietoa. Meidän on välttämätöntä ymmärtää, että meilläkin on oikeus tähän voiman

ja tiedon lähteeseen. Se on meidän jokaisen ulottuvilla heti tänään, kun noudatamme Jumalan käskyjä. – –

Tieto, jota etsimme, vastaukset, joita kaipaamme, ja voima, jota haluamme tänään kohdataksemme monimutkaisen ja muuttuvan maailman haasteet, voivat olla meidän, kun olemme halukkaita tottelemaan Herran käskyjä.”⁴

Päätäkää olla kuuliaisia

”Meidän aikamme yleisenä ilmapiirinä on sallivuus. Lehdissä ja televisio-ohjelmissa esitellään elokuvatahtia, urheilumaailman sankareita – joita monet nuoret haluavat jäljitellä – jotka halveksivat Jumalan lakeja ja pöyhkeivät synnillisillä tavoillaan, kaikesta päätellen ilman mitään haittavaikutuksia. Älkää uskoko siihen! Tulee tilinteon hetki – tilinpäätös. Jokaisella tuhkimolla on keskiyönsä – ellei tässä elämässä niin sitten tulevassa. Tuomiopäivä kohtaa kaikkia. – – Pyydän hartaasti teitä päättämään, että olette kuuliaisia.”⁵

Iloa ja rauhaa

”Toisinaan teistä saattaa tuntua siltä, että niillä, jotka elävät maailmassa, on paljon hauskeempaa kuin teillä. Jotkut teistä kenties tuntevat kirkossa noudattamiemme käyttäytymissäntöjen olevan rajoittavia. Veljeni ja sisareni, julistan teille kuitenkin, ettei *mikään* voi tuoda enemmän iloa elämäämme tai enemmän rauhaa sieluunne kuin Henki, joka voi tulla kumppaniksemme, kun me seuraamme Vapahtajaa ja pidämme käskyt.”⁶

Hän on Jumalan Poika. Hän on pelastuksemme tuoja. Hän kutsuu: 'Seuraa minua.' Hän opettaa: 'Mene ja tee sinä samoin.' Hän pyytää: 'Pitäkää minun käskyeni.'

Seuratkaamme Häntä. Jäljitellämme Hänen esimerkkiään. Noudatakkaamme Hänen sanaansa. Teemmällä sen annamme Hänelle kiitollisuuden jumalallisen lahjan.”⁸ ■

VIITTEET

1. Thomas S. Monson, ”Esikuvia, joita voimme seurata”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 61.
2. Thomas S. Monson, ”Pitäkää käsky”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 83.
3. ”Pitäkää käsky”, s. 83.
4. Thomas S. Monson, ”Kuuliaisuus tuo siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 90, 92.
5. Thomas S. Monson, ”Uskokaa, olkaa kuuliaisia ja kestäkää”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 129.
6. Thomas S. Monson, ”Seisokaa pyhissä paikoissa”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 83.
7. Thomas S. Monson, ”Olkaa rohkealla mielellä”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 92.
8. Thomas S. Monson, ”Ilon löytäminen matkasta”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 88.

Vaeltakaa oikeamielisesti

”Todistan teille, että meille luvattut siunaukset ovat mittaamattomat. Vaikka myrskypilviä kerääntyy, vaikka sade lankeaa yllemme, tietomme evankeliumista ja rakkautemme tivaallista Isäämme ja Vapahtajaamme kohtaan lohduttaa ja tukee meitä ja tuo iloa sydämeemme, kun vaellamme

oikeamielisesti ja pidämme käskyt. Tässä maailmassa ei ole mitään, mikä voi voittaa meidät.”⁷

Seuratkaa Vapahtajaa

”Kuka oli tämä kipujen mies, sairauden tuttava? Kuka on tämä Herra Sebaot, Israelin väkevä? Hän on Mestariimme. Hän on Vapahtajamme.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Presidentti Monson opettaa meille, miten monia siunauksia me voimme saada olemalla kuuliaisia, kuten voimaa, tietoa, iloa ja rauhaa. Kysy niiltä, joita opetat, kuinka käskyjen pitäminen on siunannut heitä. Voitit

kannustaa heitä pohtimaan siunauksiaan lisää ja kirjoittamaan ajatuksiaan ja kokemuksiaan päiväkirjaan. Voitit myös rohkaista heitä osoittamaan Jumalalle kiitollisuutta saamistaan siunauksista olemalla edelleenkin kuuliaisia.

Tulipaloja ja kuuliaisuuden opetuksia

Presidentti Thomas S. Monson kertoi kerran tilanteesta, jolloin hän oppi, miten tärkeää kuuliaisuus on. Kun hän oli kahdeksanvuotias, heidän perheensä oli käymässä mökillään vuoristossa. Hän päätti ystävänsä kanssa raivata ruohikkoisen alueen leirinuotiota varten. He yrittivät nyhtää ruohoa käsin kiskomalla ja repimällä kaikin voimin, mutta he saivat irti vain joitakin kourallisia rikkaruohoja. Presidentti Monson selitti: "Ja sitten minun, kahdeksanvuotiaan, mieleen tuli ratkaisu, joka tuntui minusta täydelliseltä. Sanoin Dannylle: 'Meidän ei tarvitse muuta kuin sytyttää tämä ruoho tuleen. Poltetaan vain *rinki* ruohon keskelle!'"

Vaikka hän tiesi, ettei hänellä ollut lupa käyttää tulitikkuja, hän juoksi mökille hakemaan niitä, ja sitten hän ja Danny

sytyttivät pienen tulen siihen ruohikkoiseen kohtaan. He odottivat sen sammuvan itsestään mutta sen sijaan se levisikin suureksi ja vaaralliseksi tulipaloksi. Hän ja Danny juoksivat hakemaan apua, ja pian aikuiset kiiruhtivat sammuttamaan liekkejä, ennen kuin ne saavuttaisivat puut.

Presidentti Monson jatkoi: "Danny ja minä saimme sinä päivänä muutamia vaikeita mutta tärkeitä opetuksia – joista vähin ei ollut suinkaan kuuliaisuuden tärkeys." (Ks. "Kuuliaisuus tuo siunauksia", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 89–90.)

Oletko sinä presidentti Monsonin tavoin joutunut joskus oppimaan kuuliaisuutta kantapään kautta? Mitä tavoitteita voit asettaa, jotta pysyisit tulevaisuudessa turvassa olemalla kuuliainen?

LAPSILLE

Valitse oikein

Oikein valitseminen tuo meitä lähemmäksi taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta. Se myös auttaa meitä olemaan onnellisia ja turvassa. Ympyröi ne asiat, jotka ovat oikeita valintoja.

Lunttaat koulussa

Luet pyhiä kirjoituksia

Käyt kirkossa

Palvelet muita

Pelaat hyviä pelejä

Tappelet sisarustesi kanssa

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja etsi innoitusta saadaksesi selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle” ymmärtäminen vahvistaa uskoasi Jumalaan ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Perhe on Jumalan säätämä

”Aikeisyhdistyksen – – laulussa ’Jumalan perhe’ – – meitä muistutetaan puhtaasta opista”, Carole M. Stephens, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, on sanonut. ”Me opimme, että me kaikki kuulumme Jumalan perheeseen ja myös että perhe on Jumalan säätämä. – –

Isän suunnitelma lapsiaan varten on rakkauden suunnitelma. Suunnitelman tarkoituksena on yhdistää Hänen lapsensa – Hänen perheensä – Häneen.”¹

Vanhin L. Tom Perry (1922–2015) kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Me uskomme myös, että luja perinteinen perhe on paitsi vakaan yhteiskunnan, vakaan kansantalouden ja vakaan arvokulttuurin perusyksikkö, myös iankaikkisuuden sekä Jumalan valtakunnan ja hallinnon perusyksikkö.

Me uskomme, että taivaan järjestys ja hallinto rakentuvat perheen ja suvun ympärille.”²

”Jokainen voi aviosäädystään tai lastensa lukumäärästä riippumatta olla perhejulistuksessa kuvatun Herran suunnitelman puolustaja”, Nuorten Naisten ylijohtaja Bonnie L. Oscarson on sanonut. ”Jos se on Herran suunnitelma, sen tulee olla myös meidän suunnitelmamme!”³

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

OL 2:1–3; 132:19

Mieti tätä

Miksi perhe on tärkein yksikkö ajassa ja iankaikkisuudessa?

VIITTEET

1. Carole M. Stephens, ”Jumalan perhe”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 11, 13.
2. L. Tom Perry, ”Miksi avioliitto ja perhe ovat tärkeitä – kaikkialla maailmassa”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 41.
3. Bonnie L. Oscarson, ”Perhejulistuksen puolustaja”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 15.
4. Julie B. Beck, ”Opettakaa perhettä koskevaa oppia”, *Liahona*, maaliskuu 2011, s. 32, 34.

Usko, perhe, auttaminen

Perhettä koskeva oppi

Sisar Julie B. Beck, entinen Apuyhdistyksen ylijohtaja, on opettanut, että perhettä koskeva teologia perustuu luomiseen, lankeemukseen ja sovitukseen.

”Maan luominen tarjosi paikan, jossa perheet voisivat elää. Jumala loi miehen ja naisen, jotka muodostavat perheen kaksi olennaista puoliskoa. Taivaallisen Isän suunnitelmaan kuului, että Adam ja Eeva sinetöitäisiin yhteen ja että he muodostaisivat iankaikkisen perheen.

– – Lankeemuksen ansiosta heidän oli mahdollista saada poikia ja tyttäriä.

[Kristuksen] sovitus antaa perheelle mahdollisuuden tulla sinetöidyksi yhteen iankaikkisesti. Se antaa perheille mahdollisuuden iankaikkiseen lisääntymiseen ja täydelliseksi kehittymiseen. Onnensuunnitelma, jota myös pelastussuunnitelmaksi kutsutaan, oli perheitä varten luotu suunnitelma. – –

Se oli Kristuksen oppi. – – Ilman perhettä ei ole suunnitelmaa, elämälle kuolevaisuudessa ei ole mitään syytä.”⁴

PALVELEMISEN TÄYTTÄMÄT SUNNUNTAINI

Jeffery A. Hogge

Sunnuntaipäiväni ovat täysiä, mutta tunnen kiitollisuutta siitä, että voin palvella ilman sellaisia vaikeuksia, joita varhaiset kirkon johtajat kuten vanhin Parley P. Pratt kohtasivat.

On sunnuntaiaamu. Minua odottaa 12-tuntinen päivä täynnä kokouksia, puhutteluja, konfirmointeja ja asettamisia. Aloitan päivän vaarnakeskuksessa ja lopetan sen yhdessä seurakuntakeskuksessa kaupungin toisella laidalla – ja kaikki tämä erittäin helteisenä päivänä.

Odotan innolla jokaista kokousta, puhuttelua, konfirmointia ja asettamista. Mutta kun eilen mietin, kuinka paljon minulla onkaan tekemistä, antauduin hetkeksi itsesäälin valtaan – kunnes avasin kirjan *Autobiography of Parley P. Pratt* [Parley P. Prattin omaelämäkerta] ja aloin lukea kohdasta, johon olin jäänyt. Vanhin Pratt oli vangittu yhdessä Joseph ja Hyrum Smithin sekä muiden kanssa Missourin vaikeina aikoina. Kun johtavat veljet oli viety Independenceen, heidät suljettiin hotelliin, ja heidän oli nukuttava lattialla pelkkä puupölkky päänalusenaan.

Eräänä kylmänä, lumisena aamuna vanhin Pratt nousi ylös ja livahti huomaamatta ulos hotellista. Hän kulki itään päin kaupungin halki läheisille niityille. Käveltyään noin puolitoista kilometriä vanhin Pratt tuli metsään lumisateen peittäessä hänen jälkensä ja puiden piilottaessa hänet näkyvistä.

Hän mietti ahdinkoan. Jos hän jatkaisi kävelemistä itään, hän pääsisi pakenemaan toiseen

osavaltioon, jonne hän voisi lähettää hakemaan perheensä. Jos hän palaisi hotelliin, hän joutuisi vankeuteen ja syytteeseen ankarista rikoksista. Tuntiessaan houkutus paeta vanhin Pratt ajatteli ”vaikeuksien myrskyä tai jopa kuolemaa”, jonka hän lähdöllään aiheuttaisi muille vangeille.

Tässä pulmatilanteessa hänen mieleensä tuli eräs pyhissä kirjoituksissa esitetty ajatus: ”Se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka antaa elämänsä minun tähteni, löytää sen jälleen, tosiaankin iankaikkisen elämän” (ks. Mark. 8:35; OL 98:13).

Vanhin Pratt palasi hotelliin. Paluuta seurasi kuukausia kestänyt uuvuttava

vankeus – ilman perhettä, pyhien seura tai mahdollisuutta palvella apostolin tehtävässä.¹

Suljin kirjan ja pohdin varhaisten pyhien – joista jotkut olivat esivanhempiani – kokemia kärsimyksiä. Koska heillä oli todistus evankeliumista ja he uskoivat Jeesukseen Kristukseen, he kestivät julmuutta ja vainoa. Heidän sinnikkyytensä ansiosta minä voin nyt palvella ihmisiä ja Jumalaa vapaasti tuntien esivanhempiani kohtaan uskon ja todistuksen ykseyttä.

Kun valmistaudun tätä sapatinpäivää varten, perheeni on turvassa ja odottaa innokkaana hartaudenharjoituksen täyttämää päivää mukavassa seurakuntakeskuksessa. Pyhien seura kirkastaa päiväämme. Me iloitsimme heidän kanssaan konfirmoinneista ja asettamisista, jotka toimitetaan, tehtävistä, jotka hoidetaan, ja uskosta, joka vahvistuu. Me nautimme sakramentin muistaen Vapahtajaamme ja Hänen sovitusuhriaan. Ja tänä iltana me kokoonnumme kodissamme lukemaan Mormonin kirjaa ja rukoilemaan yhdessä, ennen kuin laskeudumme levolle mukaviin vuoteisiin ja painamme päämme pehmeälle tyynylle.

Sunnuntaini ovat täysiä. Olen kiitollinen siitä ja tunnen olevani siunattu. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. Ks. Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt*, toim. Parley P. Pratt jr., 1979, s. 194–197.

MELVAN VIIMEINEN ATERIA

Cheryl Harward Wilcox

”Haluaisitko yrittää sakramentin nauttimista?” kysyin kuolevalta äidiltäni.

Äitini kuoli hiljattain elettyään 92-vuotiaaksi. Hän oli sairaalassa, kun lääkärit tulivat siihen tulokseen, ettei hänen hyväkseen voitu tehdä mitään muuta kuin saada hänen viimeisistä hetkistään mahdollisimman miellyttäviä.

Kun teimme valmisteluja tuodaksemme hänet kotiin, kaksi paikallisen seurakunnan veljeä tuli huoneeseen ja kysyi minulta, haluaisitko äitini nauttia sakramentin. Ensin sanoin heille: ”Ei kiitos.” Äiti pystyi hädin tuskin nielemään. Sitten sanoin: ”Tai itse asiassa voisin kysyä häneltä.” Kumarruin lähelle hänen korvaansa ja sanoin: ”Täällä on kaksi pappeudenhaltijaa. Haluaisitko yrittää sakramentin nauttimista?” Hän vastasi heikolla mutta selkeällä äänellä: ”Kyllä.”

Kun sakramenttileipä oli siunattu, otin tarjottimelta leipäpalan, mursin siitä pikkuruisen murun ja panin sen lempeästi hänen suuhunsa. Hän mutusteli sitä jonkin aikaa ja pyysin hiljaa miehiltä anteeksi sitä, että se kesti. He vakuuttivat minulle, ettei se haitannut. Toisen sakramenttiroukosen jälkeen otin pienen muovisen vesikupin ja pitelin sitä hänen huulillaan. Hän otti vain pienen

siemauksen, mutta yllätyin siitä, kuinka hyvin hän sen nielaisi.

Kiitin veljiä, ja he jatkoivat matkaa seuraavaan huoneeseen. Äiti kuoli rauhallisesti noin tuntia myöhemmin.

Seuraavina päivinä oivalsin, miten pyhä hetki minun oli sallittu elää äitini kanssa. Viimeinen asia, jonka hän tässä elämässä teki, oli sakramentin nauttiminen. Viimeinen sana, jonka hän sanoi, oli ”Kyllä” – kyllä sakramentin saamiselle, kyllä särkyneen sydämen ja murtuneen mielen (ks. 3. Nefi 9:20) uhrin antamiselle, kyllä Jeesuksen Kristuksen nimen päälleen

ottamiselle ja lupaukselle muistaa Hänet aina, kyllä Hänen henkensä vastaanottamiselle. Viimeinen ateria, jonka hän nautti, oli sakramentin vertauskuvat.

Kuinka suloiselta se on varmasti hänestä maistunut! Vaikka hän oli liian heikko voidakseen liikkua tai puhua, kuinka eläväksi Kristuksessa hänen onkaan täytynyt itsensä tuntee! Kuinka kiitollinen hän varmasti onkaan ollut Vapahtajan lunastavasta ja kaiken mahdolliseksi tekevästä voimasta, joka kantoi häntä noina hänen matkansa viimeisinä hetkinä kuolevaisuudessa ja toi hänelle toivon iankaikkisesta elämästä.

Kun nautimme sakramentin joka viikko, olkaamme kaikki kiitollisia tilaisuudesta, joka meillä on uudistaa liittomme ja tuntee anteeksiantoa ja armoa pyrkiessämme tulemaan enemmän taivaallisen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi. Silloin leipä ja vesi voivat olla meille, aivan kuten ne ovat varmastikin olleet äidilleni, ”makeampaa kuin kaikki, mikä on makeaa, – ja puhuaampaa kuin kaikki, mikä on puhdasta” (Alma 32:42). ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Tad R. Callister
pyhäkoulun
ylijohtaja

*Kun meistä tulee sitou-
tuneempia oppijoita, me
koemme sitä jumalallista
iloa, jota Jeesuksen
Kristuksen evankeliumin
oppiminen ja sen mukaan
eläminen tuovat.*

Oppimisen ilo

On olemassa tarina miehestä, joka tuli tunnetuksi kaupungin laiskimpänä ihmisenä. Hän ei halunnut tehdä työtä eikä halunnut etsiä työpaikkaa. Hän yksinkertaisesti eli muiden ihmisten ponnistelujen siivellä. Viimein kaupunkilaiset olivat saaneet tarpeekseen. He päättivät viedä hänet kaupungin laitamille ja karkottaa hänet. Kuljettaessaan miestä vaunuissa kaupungin laidalle ajajana toimiva kaupunkilainen tunsu myötätunnon valtaavan mielensä. Ehkäpä tyhjäntoimittajalle pitäisi antaa vielä yksi mahdollisuus. Niinpä hän kysyi: ”Haluaisitko korillisen maissia päästäksesi uuteen alkuun?”

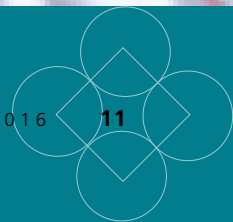
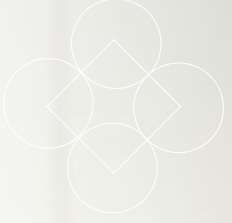
Tyhjäntoimittaja vastasi: ”Onko ne kuorittu?”¹

Opettajilla ja oppijoilla on yhtäläinen vastuu osallistua

Joskus huomaamme ihmisten haluavan pyhien kirjoitusten almuja – he haluavat, että pyhät kirjoitukset kuoritaan heille ennen kuin he nauttivat niitä. He haluavat evankeliumin sarjana lyhyitä viihdyttäviä äänitteitä tai videoita. He haluavat pyhäkoulun opettajan valmistautuvan ja tarjoilevan oppiaiheen heille niin valmiina, ettei heidän tarvitse juurikaan valmistautua tai osallistua.

Sen sijaan Vapahtaja kehotti kerran oppijoitaan menemään kotiin, koska he eivät pystyneet ymmärtämään Hänen sanojaan. Hän käski heidän rukoilla, pohtia ja valmistaa mieltään seuraavaa päivää varten, jolloin Hän tulisi jälleen heidän luokseen (ks. 3. Nefi 17:2–3).

Opetus oli tämä: Niin opettajalla kuin oppijallakin on vastuu tulla oppitunnille valmistautuneena. Aivan kuten opettajan tehtävä on opettaa Hengen avulla, samoin oppijan tehtävä on oppia Hengen avulla (ks. OL 50:13–21).

Mormonin kirjassa sanotaan: ”Saarnaaja ei ollut kuulijaa parempi, eikä opettaja ollut oppilasta parempi; ja näin he olivat kaikki samanarvoisia” (Alma 1:26, kursivointi lisätty).

Seuraavana on ehdotuksia siitä, mitä me voimme tehdä kokeaksemme iloa, jota saamme, kun teemme oman osamme oppiessamme evankeliumia ja eläessämme sen mukaan.

Oppiminen kotona

Tutki pyhiä kirjoituksia

Jokainen kirkon jäsen on itse vastuussa omasta evankeliumin oppimisestaan. Tätä tehtävää me emme voi siirtää muille. Suurin osa tuosta oppimisesta saadaan säännöllisestä pyhien kirjoitusten tutkimisesta. Presidentti Harold B. Lee (1899–1973) julisti: ”Jos emme lue pyhiä kirjoituksia päivittäin, todistuksemme heikkenee.”² Apostoli Paavali huomautti, että juutalaiset Bereassa ”olivat – – avarakatseisempia kuin Tessalonikassa. He ottivat sanan halukkaasti vastaan”, ja sitten hän kertoi syyn tuohon halukkuuteen: ”[He] *tutkivat päivittäin kirjoituksista.*” (Ap. t. 17:11, kursivointi lisätty.)

Päivittäinen pyhien kirjoitusten tutkiminen on hengellisyytemme olennainen ainesosa. Mikään muu ei voi täysin korvata sen puuttumista päiväohjelmastamme. Tästä syystä pyhien kirjoitusten tutkimisen ajan tulee olla siihen tarkoitukseen varattua aikaa eikä vain tähteeksi jäänyttä aikaa.

Joku saattaa sanoa: ”Mutta ei minulla ole

aikaa päivittäiseen pyhien kirjoitusten tutkimiseen kaikkien muiden velvollisuuksieni lisäksi.” Tämä ajatus muistuttaa jossakin määrin tarinaa kahdesta kirvesmiehestä, jotka kilpailivat siitä, kumpi hakkaa enemmän halkoja päivässä. Kilpailu alkoi auringon noustua. Tunnin välein pienempi mies meni metsään noin kymmeneksi minuutiksi. Joka kerta kun hän teki niin, hänen vastustajansa nyökkäsi hymyillen, koska oli varma siitä, että hän itse sai etumatkaa. Isompi mies ei lähtenyt kertaakaan paikaltaan, ei milloinkaan lopettanut hakkaamista, ei koskaan pitänyt taukoa.

Kun päivä päättyi, isompi mies järkyttyi huomattessaan, että hänen vastustajansa, joka oli näyttänyt tuhlaavan niin paljon aikaa, oli hakannut enemmän halkoja kuin hän. ”Kuinka sinä teit sen, kun pidit niin monta taukoa?” hän kysyi.

Voittaja vastasi: ”Minä kävin teroittamassa kirvestäni.”

Joka kerta kun tutkimme pyhiä kirjoituksia, me teroitamme hengellistä kirvestämme. Ja ihmeellistä on, että kun teemme niin, me pystymme käyttämään muun aikamme viisaammin.

Valmistaudu etukäteen

Tutkimukset ovat osoittaneet, että vain harva kirkon jäsenistä lukee etukäteen sen pyhien kirjoitusten lukualueen, josta tullaan keskustelemaan sunnuntailuokissa. Jokainen meistä voi auttaa tämän tilanteen korjaamisessa. Me voimme hoitaa oman

osamme oppimiskokemuksesta tulemalla luokkaan paremmin valmistautuneina, koska olemme lukeneet kyseisen alueen ja olemme valmiita kertomaan näkemyksiä. Valmistautumisemme voi olla hengellinen lahja, jonka annamme kaikille luokan jäsenille.

Oppiminen luokassa

Osallistu luokassa

Käskey avata suomme (ks. OL 60:2–3) soveltuu paitsi lähetystyötilanteisiin myös luokkatilanteisiin. Kun osallistumme, me luomme Hengelle otollisen ilmapiirin, jolloin Henki voi todistaa kommenttiemme olevan totta ja valaista mieleemme uusilla oivalluksilla. Lisäksi osallistumisemme voi innoittaa jonkun toisen ajatuksia ja näin kannustaa häntä osallistumaan.

Tällä tavoin me noudatamme Herran opettamaa opettamisen periaatetta:

”Yksi puhukoon kerrallaan ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, *kaikki olisivat rakentuneet kaikkien sanoista*” (OL 88:122, kursivointi lisätty). Osallistuminen luokassa ei ole aina helppoa vaan edellyttää sitä, että astumme mukavuusalueemme ulkopuolelle. Mutta niin toimiminen tuo lisää kasvua kaikille luokassa.

Kirjoita muistiin vaikutelmia

Olen jo jonkin aikaa ottanut mukaan kirkkoon muistiinpanokortteja ja etsinyt opillisia näkemyksiä tai hengellisiä vaikutelmia, joita saattaisin kirjoittaa muistiin. Voin rehellisesti sanoa, että minua on palkittu runsaasti. Tämä menettely on muuttanut näkökulmaani, keskittänyt ja vauhdittanut oppimistani ja saanut minut odottamaan innolla kokouksia.

Miksi on niin tärkeää tallentaa hengellisiä kokemuksia, joita saamme kirkossa ja muualla? Oletetaan hetkinen, että äiti puhuu teini-ikäiselle pojalleen ja poika sanoo jossakin vaiheessa: ”Äiti, tuo on tosi hyvä neuvo.” Sitten hän ottaa muistikirjan ja alkaa kirjoittaa siihen vaikutelmia, joita hän sai heidän keskustelustaan. Kun äiti on toipunut järkytyksestä, eikö hän haluaisi antaa pojalleen lisää neuvoja?

Epäilemättä sama periaate soveltuu neuvoihin, joita saamme taivaalliselta Isältämme. Kun kirjoitamme muistiin Hänen meille antamia vaikutelmia, Hän antaa todennäköisemmin meille lisää ilmoitusta. Lisäksi monet saamistamme vaikutelmista saattavat vaikuttaa ensin pieniltä ajatusten siemeniltä, mutta jos hoivaamme ja pohdimme niitä, niistä voi kasvaa hengellisiä puita.

Profeetta Joseph Smith puhui näkemysten ja vaikutelmien tallentamisen tärkeydestä: ”Jos – – keskustelette tärkeistä kysymyksistä – – kirjoittamatta niitä muistiin, niin – – laiminlyödessänne näiden seikkojen muistiin kirjoittamisen silloin kun Jumala ne ilmoittaa, koska ette pidä niitä kyllin arvokkaina, Henki saattaa vetäytyä pois, – – ja niin on menetetty äärettömän tärkeä ja suunnaton tietomäärä.”³

Oppimisen ilo

Oppiminen on paljon enemmän kuin jumalallinen velvollisuus. Se on tarkoitettu myös tuomaan syvää iloa.

Kerran kuningas pyysi erästä muinaista matemaatikkoa nimeltä Arkhimedes selvittämään, oliko kuninkaan uusi kruunu täyttä kultaa vai oliko kultaseppä epärehellisesti korvannut osan kullasta hopealla. Arkhimedes mietti ratkaisua ja keksi lopulta vastauksen. Hän oli niin iloinen tästä oivalluksesta, että legendan mukaan hän juoksi ympäri kaupunkia huutaen: "Heureka! Heureka!", mikä tarkoittaa: "Olen keksinyt sen! Olen keksinyt sen!"

Niin suuri kuin hänen ilonsa olikin hänen löytämästään tieteellisestä periaatteesta, Jeesuksen Kristuksen evankeliumin totuuksien löytäminen tuo paljon suurempaa iloa. Nuo totuudet eivät ainoastaan anna meille tietoa, vaan ne myös pelastavat meidät. Tästä syystä Vapahtaja sanoi: "Olen puhunut teille tämän, jotta – – teidän ilonne tulisi täydelliseksi" (Joh. 15:11). Ja tästä syystä "Jumalan pojat huusivat ääneen iloaan" (Job 38:7) kuullessaan pelastussuunnitelmasta. Aivan kuten siemenillä on luontainen voima kasvaa, samoin evankeliumin totuuksilla on luontainen voima tuoda iloa.

Opin etsiminen (ks. OL 88:118) ei ole vain jumalallinen käsky vaan se on myös jumalallinen tavoite. Joka kerta

kun me tutkimme pyhiä kirjoituksia, tulemme luokkaan hieman paremmin valmistautuneina, osallistumme luokan keskusteluun, esitämme kysymyksiä ja kirjoitamme muistiin pyhiä vaikutelmia, niin meistä tulee enemmän Jumalan kaltaisia ja me lisäämme näin kykyämme kokea sitä iloa, jota Hän tuntee.

Pyrkikäämme kaikki tulemaan omistautuneemmiksi oppijoiksi, jumalallisemmiksi oppijoiksi – kotona, luokassa ja missä sitten olemmekin. Kun teemme niin, me koemme taivaallista iloa, jota tuo Jeesuksen Kristuksen evankeliumin oppiminen ja sen mukaan eläminen. ■

VIITTEET

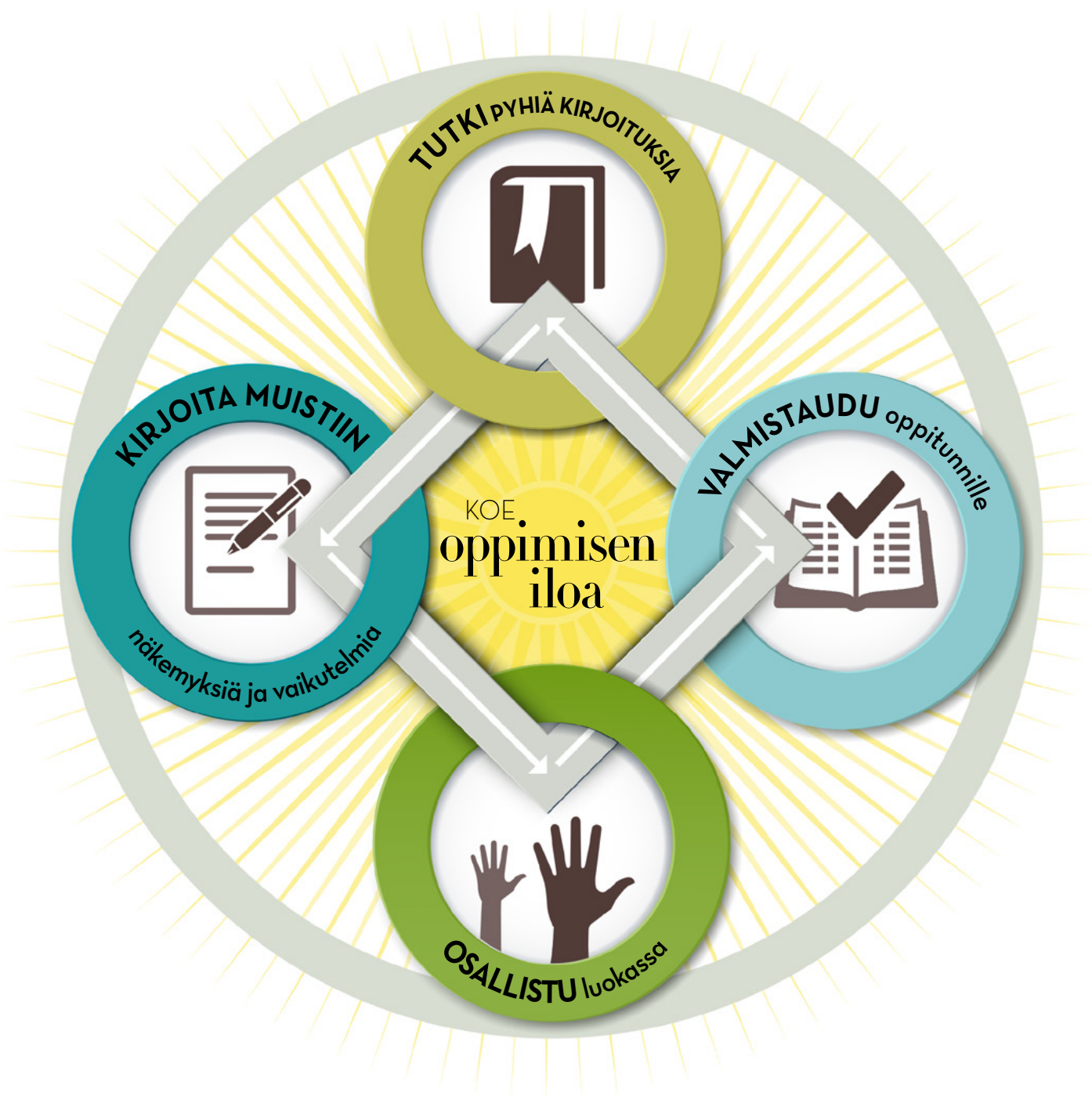
1. Samankaltaisen kertomuksen esitti vanhin D. Todd Christofferson lokakuun 2014 yleiskonferenssissa.
2. Harold B. Lee, alue-edustajien seminaari, 12. joulukuuta 1970.
3. Ks. *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 72.

Jumalallinen tavoite

etsiä oppia

Joka kerta kun me tutkimme pyhiä kirjoituksia, tulemme luokkaan hieman paremmin valmistautuneina, osallistumme luokan keskusteluun, esitämme kysymyksiä ja kirjoitamme muistiin pyhiä vaikutelmia, niin meistä tulee enemmän Jumalan kaltaisia ja me lisäämme näin kykyämme kokea sitä iloa, jota Hän tuntee.

Pienet lapset JA sakramentti

Pienet lapsemme aistivat, että sakramentti on tärkeä meille. Olisimme voineet tehdä enemmän auttaaksemme heitä näkemään, että se on tärkeä myös heille.

Aaron L. West

Oletteko koskaan miettineet, miksi me annamme kastamattomien lasten nauttia sakramentin? Onko se vain siksi, että haluamme välttää väistämättömät valitukset ja kiistat, kun he haluavat leipäpalan? Onko se pelkästään rauhan säilyttämiseksi vain sen vuoksi, että silloin on helpompi suoriutua toimituksesta?

Ei minun mielestäni. Minä uskon, että siihen on syvällisempiä syitä. Minä uskon niin, koska minä uskon, että kun Jeesus Kristus sanoo ”kaikki”, Hän tarkoittaa kaikkia. Ja kun Hän puhuu väkijoukalle, Hän ei jätä ketään sen ulkopuolelle.

Kun ylösnoussut Vapahtaja esitteli sakramentin kansalleen Amerikan mantereella, Hän tähdensi sitä, että toimituksella on erityinen merkitys niille, jotka on kastettu.¹ Siitä huolimatta Hän käski opetuslastensa ”antaa [sakramentin] väkijoukalle”². Tuohon väkijoukkoon kuului pieniä lapsia.³

Kun pappisuudenhaltijat nykyään lausuvat sakramenttiroukukset, he pyytävät taivaallista Isää siunaamaan ja pyhittämään leivän ja veden ”kaikkien niiden sieluille”, jotka niitä

nauttivat.⁴ Kaikkien. Jokaisen ihmisen, joka nauttii – myös jokaisen pienen lapsen.

Jos lapset vettä ja leipää nauttiessaan ottavat nämä vertauskuvat vastaan siunauksena puhtaalle sielulle, on varmasti olemassa jokin tapa auttaa heitä huomaamaan tuon toimituksen merkitys.

Tämän ymmärtäen muistelen aikaa, jolloin omat lapsemme olivat pieniä. Vaimoni ja minä onnistuimme melko hyvin pitämään heidät hiljaisina sakramentin aikana. Minusta tuntuu, että he aistivat, että toimitus on tärkeä meille. Mutta olisimme voineet tehdä enemmän auttaaksemme heitä näkemään, että se on tärkeä *heille*.

Mitä me olisimme voineet tehdä? Me olisimme voineet muistaa, että pienet lapset kykenevät pitämään sakramenttirukoukseen sisältyvät lupaukset. He voivat ymmärtää omalla vähäisellä mutta vaikuttavalla tavallaan, mitä tarkoittaa se, että muistaa aina Jeesuksen. He voivat sitoutua pitämään Hänen käskynsä. He voivat jopa osoittaa, että he ovat halukkaita ottamaan päälleen Kristuksen nimen tietäen, että heillä on pian tuo etuoikeus, kun heidät kasteetaan ja konfirmoidaan.⁵

Mutta entä liittojen uudistaminen? Kirkon johtajat ovat opettaneet, että kun nautimme sakramentin, me uudistamme kaikki liitot, jotka olemme tehneet Herran kanssa.⁶ Pienillä lapsilla ei ole mitään liittoa uudistettavana.

Ajattelen jälleen aikaa, jolloin omat lapsemme olivat pieniä. Me emme olisi voineet auttaa heitä muistamaan

liittoja, mutta me olisimme voineet auttaa heitä odottamaan niitä. Kuvittelen olevani pienen pojan tai tyttären kanssa lepopäivän aamuna:

”Kun olet kahdeksanvuotias”, sanon, ”sinut kastetaan ja sinä saat Pyhän Hengen lahjan. Silloin teet liiton. Liitto, jonka teet *silloin*, on kuin ne lupaukset, jotka teet *nyt*, kun nautit sakramentin.

Kun minä nautin tänään sakramentin, minä uudistan kasteenliittoni eli teen uudelleen nuo lupaukset. Sinä olet siellä kanssani, mutta sinä et uudista liittoa. Sinä et ole vielä tehnyt sitä. Sen sijaan sinä voit *harjoitella* liiton tekemistä. Joka kerta kun nautit sakramentin, sinä voit valmistautua menemään kasteelle ja konfirmoitavaksi. Sillä tavoin sinä olet valmis sitten kun täytät kahdeksan.”

Jos sanan *harjoitella* käyttäminen tällä tavoin vaikuttaa epätavalliselta, mieti tätä: Jossakin kunnioittavassa tilanteessa isä saattaisi auttaa lapsiaan valmistautumaan kastetoimitukseen näyttämällä heille, kuinka he seisovat yhdessä vedessä, ja lausumalla kasterukouksen sanat. Hän ei tuossa tilanteessa suorita toimitusta. Eräässä mielessä hän auttaa lapsiaan harjoittelemaan. Sillä tavoin he eivät ole huolissaan siitä, mitä tapahtuu sitten kun he astuvat kasteen vesiin. Uskon, että äidit ja isät voivat auttaa lapsiaan harjoittelemaan myös kasteenliiton tekemistä ja pitämistä. Jokainen sakramenttikokous voi olla pienille lapsille pyhä harjoitustuokio, kun he nauttivat Vapahtajan sovituksen vertauskuvat.

Ja niinpä palaan alkuperäiseen kysymykseeni. Miksi me annamme pienten lasten nauttia sakramentin? Onko se vain ”rauhan säilyttämiseksi”? Ei tietenkään. Me autamme pienenkaisiamme nauttimaan sakramentin, jotta he voivat muistaa Vapahtajansa ja saada Hänen rauhaansa – sellaista rauhaa, jollaista maailma ei voi antaa.⁷ Me autamme heitä valmistautumaan tuon rauhan saamiseen yhä suuremmassa määrin tulevaisuudessa, kun he tekevät liittoja Hänen kanssaan ja pitävät ne. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Ks. 3. Nefi 18:5, 11.
2. 3. Nefi 18:4, kursivointi lisätty.
3. Ks. 3. Nefi 17:21–25; 18:1–4.
4. OL 20:77, 79, kursivointi lisätty.
5. Ks. OL 20:77.
6. Ks. L. Tom Perry, ”Sakramentin nauttiminen”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 41.
7. Ks. Joh. 14:27.

Itsemurhan YMMÄRTÄMINEN

VAROITUSMERKKEJÄ JA ENNALTAEHKÄISEMISTÄ

Kenichi Shimokawa, FT

MAP-perhepalvelut, Japanin toimisto

Kun Kevin oli 16-vuotias, hänen vanhempansa erosivat. Samoihin aikoihin hän lakkasi käyttämästä epilepsialääkkeitään, jotka olivat vakauttaneet hänen mielialaansa. Tietämättä, että hänellä oli kaksisuuntainen mielialahäiriö, hän alkoi kokea vainoharhaisuutta, toimintakykyä haittaavaa maniaa ja vakavaa masennusta. Lääkkeistä ei tuntunut olevan apua. Tilanne eteni siihen pisteeseen, että täysin väsyneenä kaikkeen hän päätti tappaa itsensä kertomatta kenellekään aikeistaan.

Kevin muistelee päivää, jolloin hän yritti riistää hengen itseltään: ”Minä itkin. Olin vain niin väsynyt, niin emotionaalisesti uuvuksissa. Katsoin vain ihmisiä ja halusin jonkun, kenen tahansa, kysyvän: ’Oletko kunnossa?’ Niin paljon kuin sitä halusinkin, kuulin näiden äänien [päässäni] sanovan: ’Sinun on kuoltava.’ – – Koko ajan anelin itseäni olemaan [tekemättä sitä], mutta ne äänet olivat niin voimakkaita, etten pystynyt taistelemaan niitä vastaan.”¹

Murheellista oli, ettei kukaan huomannut hänen ahdistustaan. Hän oli vakuutunut siitä, ettei kukaan välittänyt hänestä, ja yritti itsemurhaa – mutta ihmeen kaukana hän jäi henkiin.

Voimmeko tuntea ainakin vähäisessä määrin hänen musertavaa ahdistustaan ja epätoivoaan, äänetöntä avunpyyntöään?

Itsemurha on yksi vaikeimpia koettelemuksia kuolevaisuudessa sekä niille, jotka kärsivät itsetuhoisista ajatuksista, että omaisille, jotka ovat menettäneet läheisensä. Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Mielestäni perheelle ei ole vaikeampaa aikaa kuin silloin kun sen rakas jäsen riistää oman

henkensä. Itsemurha on järkyttävä kokemus perheessä.”² Kun otamme huomioon tämän koettelemuksen vakavuuden, käsitelkäämme sitä, 1) mitä tiedämme itsemurhasta, kuten sen varoitusmerkeistä, ja mitä voimme tehdä auttaaksemme sen ennaltaehkäisemisessä, 2) mitä surevat omaiset ja yhteisö voivat tehdä ja 3) mitä meidän kaikkien pitää tehdä vahvistaaksemme toivoamme ja uskoamme Kristukseen, jotta emme olisi epätoivoisia.

Itsemurhan ymmärtäminen

Joka vuosi maailmassa yli 800 000 ihmistä päättää itse elämänsä.³ Se tarkoittaa, että joka 40. sekunti joku maailmassa riistää hengen itseltään. Todellinen lukumäärä on todennäköisesti vielä korkeampi, koska itsemurha on herkkä asia ja joissakin maissa laitton ja jää sen vuoksi ilmoittamatta. Itsemurha on toiseksi yleisin kuolinsyy 15–29-vuotiaiden ikäryhmässä. Useimmissa maissa itsemurhia tapahtuu eniten yli 70-vuotiaiden ikäryhmässä. Itsemurha vaikuttaa suoraan tai epäsuorasti suureen osaan yhteiskuntaamme.

Varoitusmerkkejä

Kun elämän haasteet tuntuvat suuremmilta kuin kesto-kykymme, me voimme kokea äärimmäistä stressiä. Kun

Kuten Alma opetti, meidän täytyy kantaa toistemme kuormia, ”jotta ne olisivat keveitä”, ja surra ”surevien kanssa, niin, ja [lohduttaa] niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa”.

emotionaalinen ahdistus tuntuu kestävämmältä, henkilön ajatukset voivat hämärtyä ja johtaa hänet tuntemaan, että kuolema on ainoa vaihtoehto. Hänestä saattaa tuntua, ettei kukaan voi auttaa, mikä voi johtaa sosiaaliseen eristäytymiseen ja edelleen pahentaa ahdistusta ja jumiutumisen ja toivottomuuden tunnetta ja johtaa viimein ajatukseen, että itsemurha on ainoa vaihtoehto.

Kun jonkun kohdalla ilmenee *yksikin* seuraavista vakavista varoitusmerkeistä⁴, meidän tulee välittömästi hankkia apua mielenterveyden asiantuntijalta tai hätäpalveluista kuten poliisilta:

- Henkilö uhkailee vahingoittavansa itseään tai tappavansa itsensä.
- Hän etsii keinoja tai tapoja tappaa itsensä.
- Hän puhuu tai kirjoittaa kuolemasta, kuolemisen tai itsemurhasta.

Seuraavat merkit voivat esiintyä vähemmän kriittisessä tilanteessa, mutta meidän ei pitäisi siltikään epäröidä hankkia apua henkilölle, jonka kohdalla ilmenee yksikin seuraavista merkeistä:

- Henkilö ilmaisee toivottomuutta eikä koe elämällään olevan tarkoitusta.
- Hän osoittaa raivoa tai vihaa tai kostonhalua.
- Hän käyttäytyy holtittomasti.
- Hän tuntee olevansa ansassa.
- Hän käyttää aiempaa enemmän alkoholia tai huumeita.
- Hän vetäytyy ystävien tai perheen luota tai yhteiskunnasta.
- Hän tuntee levottomuutta tai kiihtymystä tai kokee voimakkaita mielialanvaihteluita.
- Hän kamppailee unettomuuden kanssa tai nukkuu koko ajan.
- Hän tuntee olevansa taakkana muille.

Ei jokainen, joka yrittää itsemurhaa, anna muiden tietää aikeistaan, mutta enemmistössä ilmenee näiden kaltaisia varoitusmerkkejä. Ota siis nämä merkit vakavasti!

Vaikka ammattiapua ei olisikaan heti saatavilla, niin aidosti välittävien ystävien ja perheen vaikutusta ei voi korostaa riittävästi.

Ennaltaehkäisemistä

Kun jollakulla on itsetuhoisia ajatuksia, perhe ja ystävät ovat erittäin tärkeässä asemassa. Kuten Alma opetti, meidän täytyy kantaa toistemme kuormia, ”jotta ne olisivat keveitä”, ja surra ”surevien kanssa, niin, ja [lohduttaa] niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa” (Moosia 18:8–9).

Seuraavana on hyödyllisiä ehdotuksia siitä, mitä perhe ja ystävät voivat tehdä:

Auta ja kuuntele rakkautta osoittaen.

Vanhin Ballard onkin neuvonut: ”Mikään ei ole vaikuttavampaa kuin rakkauden käsivarsi, jonka voi kietoa niiden ympärille, jotka käyvät kamppailua.”⁵ ”Meidän täytyy nähdä heidät – – taivaallisen Isän silmin”, vanhin Dale G. Renlund kahdentoista apostolin koorumista on opettanut. ”Vasta silloin voimme aistia Vapahtajan rakastavaa huolenpitoa heitä kohtaan. – – Tämä laajentunut näkökulma avaa meidän sydämemme muiden kokemille petty- myksille, peloille ja syvälle murheelle.”⁶

Auta konkreettisin tavoin. Jos henkilö on kriisissä, joka vaikuttaa hänen turvallisuutensa ja perustarpeisiinsa, tarjoudu antamaan konkreettista apua, mutta anna henkilön valita, ottaako hän sen vastaan vai ei. Esimerkiksi jos joku alkaa olla itsetuhoinen menetettyään työnsä, hänelle on apua siitä, että autat häntä etsimään avoimia työpaikkoja tarjoamalla vaihtoehtoja, joista hän voi valita, ja autat häntä vapautumaan jumiutumisen tunteesta.

Kysy, harkitseeko hän itsemurhaa. Kun olet huolissasi henkilön ahdistuneisuudesta ja hänessä ilmenee itsemurhan varoitusmerkkejä, kysy, harkitseeko hän itsemurhaa. Kysyminen voi tuntua epämukavalta, mutta kannattaa kysyä suoraan, harkitseeko hän itsemurhaa. Se voi suoda hänelle tilaisuuden puhua ongelmistaan ja huolistaan.

Esimerkkejä tavoista kysyä asiaa saattaisivat olla: ”Kuulostaa siltä, että tuo olisi kenelle tahansa vaikea tilanne. Ajatteletko itsemurhaa?” tai ”Mietin, oletko harkinnut itsemurhaa

kaikkien noiden tuskiesi vuoksi.” Jos henkilöllä ei ole itsetuhoisia ajatuksia, hän luultavasti kertoo sen sinulle.

Jos aistit, ettei hän kerro sinulle itsetuhoisista ajatuksistaan, pysy valppaana Hengen kehoituksille, jotta tietäisit, mitä tehdä. Sinua saatetaan kehottaa vain pysymään hänen kanssaan, kunnes hän voi avautua sinulle.

Pysy henkilön luona ja hanki apua. Jos joku antaa sinun ymmärtää, että hänellä on itsetuhoisia ajatuksia, pysy hänen luonaan ja anna hänen puhua kanssasi siitä, mikä häntä ahdistaa. Jos hän puhuu itsemurhan toteutustavoista tai ajoituksesta, auta häntä ottamaan yhteys kriisipuhelimeen tai paikalliseen psykiatriseen ensiapuyksikköön.

Reaktioita itsemurhaan

Jotkut ihmiset riistävät henkensä, antoivatpa he siitä varoitusmerkkejä tai eivät. Kun perheenjäsenet ja ystävät joutuvat

kohtaamaan läheisen tekemän itsemurhan järkyttävän kokemuksen, he tuntevat usein syvää, voimakasta ja monitahoista murhetta. Noita reaktioita voivat olla seuraavat:

- mielihahan ja häpeän leiman tunteminen
- järkytys ja epäusko
- viha, helpotus tai syyllisyys
- kuolinsyyn salaaminen
- sosiaalinen eristäytyminen ja häiriöt perhesuhteissa
- aktiivinen ja jopa pakkomielteinen osallistuminen itsemurhan ehkäisytyöhön
- kalvava halu ymmärtää syy
- tunne hylätyksi ja torjutuksi tulemisesta
- itsemurhan tehneen, oman itsensä, muiden ja Jumalan syyttäminen
- itsemurhan tai itsetuhoisten tunteiden lisääntynyt ajattelevuus
- voimistunut stressi juhlapyhinä ja kuoleman vuosipäivänä.⁷

Mitä omaiset ja yhteisö voivat tehdä

Pidättykää tuomitsemasta. Vaikka itsemurha on vakava asia, vanhin Ballard muistuttaa meille myös: ”On ilmiselvää, ettemme tiedä kaikkia jokaiseen itsemurhaan liittyviä olosuhteita. Vain Herra tietää kaikki yksityiskohdat, ja Hän on se, joka tuomitsee meidän tekemme täällä maan päällä. Minusta tuntuu, että kun [Herra] tuomitsee meidät, Hän ottaa huomioon kaiken: meidän geneettisen ja kemiallisen rakenteemme, mielentilamme, älylliset kykymme, saamamme opetukset, isiemme perimätiedot, terveydentilamme ja niin edelleen.”⁸

Sallikaa jokaiselle henkilölle yksilöllinen suremistapa ja kunnioittakaa sitä. Ihmiset surevat eri tavoin, koska heidän suhteensa kuolleeseen on jokaisella erilainen. Antakaa siis jokaisen henkilön surra omalla tavallaan ja kunnioittakaa sitä.

Kun meille rakas ihminen poistuu luotamme, voimakkaat ja jopa musertavat tunteet voivat vallata meidät. Surun kokeminen ei kuitenkaan tarkoita uskon puutetta. Vapahtaja sanoi: ”Eläkää keskenänne rakkaudessa, niin että itkette kuolevien menetystä” (OL 42:45). Suru on merkki rakkaudesta edesmennytystä läheistä kohtaan ja siitä, mitä tuo suhde meille merkitsi.

Pyytäkää apua. Kun surette, asiat voivat tuntua museravilta. Avun pyytäminen voi tarjota muille pyhiä tilaisuuksia rakastaa ja palvella teitä. Se, että annatte heidän auttaa, voi merkitä paranemista ja vahvistumista paitsi teille myös heille.

Pysykää yhteydessä. Jotkut ihmiset surevat yksin ja saattavat joskus eristäytyä, joten pysykää yhteydessä perheeseen ja ystäviinne. Ottakaa säännöllisesti yhteyttä sureviin perheenjäseniinne, sukulaisiinne ja ystäviinne ja tarjotkaa apua, koska he eivät välttämättä tule teidän luoksenne.

Turvataa Vapahtajaan. Vapahtaja on paras parantumisen ja rauhan lähde. ”Hänen sovituksensa tarjoaa meille tilaisuuden kääntyä Hänen puoleensa, joka on kokenut kaikki kuolevaisuuden vaivamme antaakseen meille voimaa kestää kuolevaisuuden kuormat. Hän tuntee meidän tuskamme, ja Hän on valmis auttamaan meitä. Kuten laupias samarialainen, kun Hän löytää meidät haavoittuneena tienvarresta, Hän sitoo meidän haavamme ja pitää meistä huolta (ks. Luuk. 10:34).”⁹

Oivaltaakamme, että meidän kaikkien pitää turvata täysin Herraan Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa ja pyrkiä samalla tekemään oma osamme. Tunnustaessamme sen nöyrästi pyrkikäämme ymmärtämään ahdingossa olevia perheemme jäseniä ja lähimmäisiä, auttamaan heitä rakastaen ja vaalimaan yhdessä suurempaa uskoa ja luottamusta Vapahtajaan, joka palatessaan ”pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyneleen [eikä] kuolemaa – – enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa” (Ilm. 21:4). ■

VIITTEET

1. Kevin Hines, artikkelissa Amanda Bower, ”A Survivor Talks About His Leap”, *Time*, 24. toukokuuta 2006, time.com.
2. M. Russell Ballard, artikkelissa Jason Swenson, ”Elder Ballard Offers Comfort and Counsel to Those Affected by Suicide”, *Church News*, 19. joulukuuta 2014, news.lds.org.
3. Ks. Maailman terveysjärjestö (WHO), *Preventing Suicide: A Global Imperative*, 2014, s. 2.
4. Ks. M. David Rudd et al., ”Warning Signs for Suicide: Theory, Research, and Clinical Applications”, *Suicide and Life-Threatening Behavior*, vsk. 36, nro 3, 2006, s. 255–262.
5. M. Russell Ballard, videossa ”Sitting on the Bench: Thoughts on Suicide Prevention”, lds.org/media-library.
6. Dale G. Renlund, ”Jumalan silmin”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 94.
7. Ks. John R. Jordan, ”Is Suicide Bereavement Different? A Reassessment of the Literature”, *Suicide and Life-Threatening Behavior*, vsk. 31, nro 1, 2001, s. 91–102.
8. Ks. M. Russell Ballard, ”Itsemurha – mitä me tiedämme ja emme tiedä”, *Valkeus*, maaliskuu 1988, s. 18.
9. Dallin H. Oaks, ”Jeesuksen Kristuksen sovituksen vahvistamina”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 64.

SUOSITELTAVAA LUKEMISTA

Jeffrey R. Holland, ”Kuin särkynyt ruukku”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 40–42.

Dieter F. Uchtdorf, ”Jumalan valon antama toivo”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 70–77.

Shayne M. Bowen, ”Sillä minä elän ja tekin tulette elämään”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 15–17.

Profeetallisia sanoja yllättävässä paikassa

*Hylätty lehti muutti Oscar Castron
elämän ainiaksi.*

Colette Lindahl

Päivä, jolloin Oscarin vaimo jätti hänet ja heidän kaksi pientä lastaan, oli yksi vaikeimmista hänen elämässään. Oli tehtävä niin monia päätöksiä. Hän oli etsinyt töitä, ja nyt hänen pitäisi löytää uusi asunto. Hänestä tuntui, että hänen elämänsä oli raunioina. Hän harkitsi jo luovuttamista, ja hän olisi saattanut niin tehdäkin ilman kahta ihanaa lastaan.

San Juanissa Argentiinassa ei ollut kovin monia asuntoja vuokrattavana hintaluokassa, johon Oscarilla oli varaa. Mutta eräs pieni asunto turvallisessa lähiössä oli juuri jäänyt tyhjäksi muutamilta nuorilta miehiltä, joten Oscar vuokrasi sen ja valmistautui lastensa kanssa aloittamaan alusta.

Uuden kodin lattialle oli jätetty lojumaan lehtiä ja kirjoja, ja siivottuaan ja järjesteltyään tavaroita koko päivän Oscar istuutui katsomaan yhtä lehdistä. Jostakin syystä kansi herätti hänessä uteliaisuutta. Lehden nimen *Liahona* taustalla oli kuva vanhasta miehestä, joka seisoi tornissa puhumassa ihmisille. Mies toi hänen mieleensä kuvat Raamatun profeetoista.

Oscar avasi lehden ja alkoi lukea: ”Meistä jokainen kyllä tietää jo, että meidän tulisi kertoa rakastamillemme ihmisille, että rakastamme heitä. Mutta se, mitä tiedämme, ei aina kuvastu siitä, mitä teemme.”¹ Oscar ajatteli niitä tylyjä

sanoja, joita hän ja hänen vaimonsa olivat monia kertoja sanoneet toisilleen. Hän halusi opettaa lapsiaan olemaan parempia siinä asiassa. Oscar jatkoi lehden lukemista ja alkoi tuntea toivon viriävän mielessään. Ennen kuin viikko oli kulunut, hän oli lukenut jokaisen artikkelin ja halusi tietää lisää.

Kuukautta myöhemmin kaksi lähetyssaarnaajaa käveli Oscarin naapurustossa. Oscar meni heidän luokseen ja kysyi, olivatko he myöhempien aikojen pyhiin kuuluvia lähetyssaarnaajia ja kuinka paljon maksaisi saada lisää noita kirkon lehtiä. Vanhimmat kertoivat hänelle, että se maksaisi hänelle vain noin 20 minuuttia hänen ajastaan.

Seuraavana päivänä nuo kaksi lähetyssaarnaajaa tulivat Oscarin kotiin. Oscar kertoi heille muuttaneensa sinne ja löytäneensä vanhoja kirjoja, lehtiä ja lehtisiä, joista hän oli saanut tietoa kirkosta. Hän selitti, että hänen ensimmäisenä lukemansa artikkeli oli liittynyt suoraan hänen senhetkiseen elämäänsä. Hän tiesi jo, että perhe on tärkeä, ja halusi tietää lisää perheillasta ja perherukouksesta. Hän kertoi vanhimmille, mitä muuta hän oli saanut tietää kirkosta, kuten Joseph Smithistä ja evankeliumin palautuksesta.

Hän katsoi suoraan vanhimpia silmiin ja sanoi sanat, jotka jokainen lähetyssaarnaaja haluaa kuulla: ”Minä uskon,

että Joseph Smith oli Jumalan profeetta.” Vanhimmat esittivät hänelle kastekutsun, ja kyyneleet silmissään Oscar otti sen vastaan. Muutaman viikon kuluttua Oscar Castro kastettiin ja konfirmoitiin kirkon jäseneksi.

Herra oli valmistanut Oscaria, ja hänen henkensä oli katuva ja valmis oppimaan ja kehittymään. Tuona unohtumattomana ja liikuttavana päivänä *Liahonan* konferenssinumerossa olleiden puheiden henki kosketti Oscarin sydäntä. Asunnon aiemmat asukkaat

eivät tienneet vaikutusta, joka muuttamalla paikalle jätetyllä kirkon lehdellä olisi, mutta noissa lehdissä olleista evankeliumin sanomista tuli tärkeä lähetystyöväline. Johtaessaan Oscarin totuuksiin, joita tämä etsi, ne muuttivat hänen elämänsä ainiaksi. ■

Kirjoittaja asui miehensä kanssa Argentiinassa tämän palveluksessa siellä lähetysjohtajana.

VIITE

1. David A. Bednar, ”Uutterampi ja huolehtivampi kotona”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 17.

Oscar Castro kastettiin ja konfirmoitiin kirkon jäseneksi hänen löydettyään *Liahonan* yleiskonferenssinumeron asunnosta, johon oli muuttanut.

Vanhin Bradley D. Foster
seitsemänkymmenen
koorumiasta

SUKUTUTKIMUS – RAUHAA, SUOJAA JA LUPAUKSIA

Kun perheenne osallistuu aikakirjojen kokoamiseen, sydänten eheyttämiseen ja sukulaisten sinetöimiseen, teitä ja jälkeläisiänne siunataan aina ja ikuisesti.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kertomus on kertomus perheistä. Kun sanon *perhe*, en tarkoita nykyaikaista käsitettämme, joka koostuu äidistä, isästä ja lapsista.

Käytän termiä siten kuin Herra käyttää sitä, synonyyminä *suvulle* tai *usean sukupolven perheille*, koska jokaisella on perhe. Taivaallisen Isämme suunnitelma lapsiaan varten keskittyy tällaiseen perheeseen – lapsiin, jotka saavat voimaa esivanhemmilta aiemmissa sukupolvissa, ja vanhempiin, jotka pyrkivät siunaamaan jälkeläisiään tulevissa sukupolvissa.

Siinä mielessä myös Mormonin kirja kertoo perheiden tarinaa. Kun luemme noita kertomuksia, huomaamme, etteivät perheet ole muuttuneet kovinkaan paljon vuosisatojen kuluessa. Jopa ne, jotka elivät toisena aikana ja toisessa paikassa, olivat paljolti kaltaisiamme – eikä Jumalan toive, että Hänen lapsensa elävät onnellisissa, iankaikkisissa perheissä, ole muuttunut.

Miksi Herra säilytti aikakirjan näistä kertomuksista? Mitä Hän halusi meidän oppivan niistä? Sisältävätkö ne opetuksia, jotka voisivat auttaa meitä pyrkimyksissämme koota, eheyttää ja sinetöidä yhteen perhettämme?

Opetus Lehiltä

Uskon, että ensimmäisellä perheellä Mormonin kirjassa – Lehin perheellä – on meille vaikuttava opetus, jota emme ole kenties panneet merkille. Lehin perhe voi antaa meille hyvin paljon opetusta perheen aikakirjoista – miksi ne ovat tärkeitä Herralle ja miksi niiden pitäisi olla tärkeitä meille.

Kun kertomus alkaa, Lehi ja Saria kasvattavat tyttäriään ja neljää poikaansa Jerusalemissa, ja he elävät suhteellisen mukavasti tuossa suuressa kaupungissa. Heidän elämänsä muuttui ikuisiksi ajoiksi,

kun Herra käski Lehiä viemään perheensä erämaahan.

Lehi oli kuuliainen, ja hän ja hänen perheensä jättivät aineellisen omaisuutensa taakseen ja uskaltautuivat lähtemään erämaahan. Heidän matkattuun jonkin aikaa Lehi sanoi pojalleen Nefille:

”Katso, minä olen uneksinut unen, jossa Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja veljesi on *palattava* Jerusalemiin.

Sillä katso, Labanilla on juutalaisten aikakirja sekä minun esi-isieni sukuluettelo, ja ne on kaiverrettu pronssilevyihin.” (1. Nefi 3:2–3, kursivointi lisätty.)

Tämän käskyn johdosta perheitämme siunataan Nefin seuraavalla suurella uskon ja kuuliaisuuden julistuksella: ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskennyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä” (1. Nefi 3:7).

Pronssilevyt olivat aikakirja. Ne sisälsivät pyhät kirjoitukset, mutta ne sisälsivät myös Lehin sukuhistorian. Herra tiesi, kuinka tärkeää olisi säilyttää tuo aikakirja monille tuleville sukupolville.

Oletteko koskaan miettineet, miksi Herra ei käskennyt Lehiä palaamaan hakemaan aikakirjaa vaan käsky koski tämän poikia? Lehi oli perheen patriarkka. Herra antoi näyn *hänelle*. Eikö Lehillä olisi ollut enemmän vaikutusvaltaa Labaniin kuin hänen pojillaan?

Me emme tiedä, miksi Herra käski Lehin poikia palaamaan Jerusalemiin, mutta me tiedämme, että heillä oli vaikeuksia tehdä se, mitä Herra pyysi heiltä. Tehtävä oli vaikea, ja se koetteli heidän uskoaan. He saivat arvokkaita opetuksia, joista olisi heille hyötyä koko heidän matkansa ajan erämaassa. Ehkäpä tärkeimpänä asiana he oppivat, että kun Herra käskää, Hän todellakin valmistaa keinin.

Saatamme kysyä itseltämme, mitä Herra haluaa meidän poikiemme ja tyttäriemme oppivan, kun he ”palaavat” hakemaan meidän perheemme aikakirjoja? Kuinka Hän valmistaa keinin heille? Onko kokemuksia, joita Hän haluaa heidän saavan? Kutsummeko me heitä saamaan nuo

Herra halusi Lehin perheen saavan nämä aikakirjat. Ne antoivat hänen jälkeläisilleen tiedon siitä, keitä he olivat.

kokemukset? Mitä siunauksia Hän toivoo antavansa pojillenne ja tyttärillenne temppelija sukututkimuspalvelun kautta?

Kun Nefi ja hänen veljensä palasivat isänsä teltalle, Lehi ”otti aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, ja tutki niitä alusta alkaen”. Ne sisälsivät ”viisi Mooseksen kirjaa”, ”pyhien profeettojen profetiat” ja hänen ”isiensä sukuluettelon; sen vuoksi hän tiesi olevansa Joosefin jälkeläinen, – – sen Joosefin – –, joka myytiin Egyptiin”. Ja kun Lehi ”näki kaiken tämän, hän täyttyi Hengellä.” (1. Nefi 5:10, 11, 13, 14, 17.)

Sitten Lehi opetti perheelleen, mitä hän oli oppinut levyjä tutkittuaan. Voitaisiin sanoa, että hänen teltastaan tuli sukututkimus- ja oppimiskeskus – aivan kuten meidänkin kotimme pitäisi olla.

On helppoa nähdä, miksi Herra halusi Lehin perheen saavan nämä aikakirjat. Ne antoivat hänen jälkeläisilleen tiedon siitä,

keitä he olivat, liittäen heidät menneisiin uskollisiin patriarkkoihin ja kylväen heidän sydämiinsä ”isille annetut lupaukset” (OL 2:2; JS–H 39). Nuo aikakirjat olivat niin tärkeitä syntymättömien sukupolvien uskolle, että Henki varoitti Nefiä, että ilman niitä koko ”kansakunta vaipuu ja menehtyy epäuskoon” (1. Nefi 4:13).

Mormonin kirjan erään toisen kansan kokemus osoittaa, kuinka totta on se, että kun aikakirjat menetetään, totuus kadotetaan ja sen johdosta tulevien sukupolvien tilanne voi olla kohtalokas.

Mulekilaiset lähtivät Jerusalemissa suunnilleen samoihin aikoihin kuin Lehin perhe. Mutta toisin kuin Lehin perhe, tuo kansa ei ”ollut tuonut mitään aikakirjoja mukanaan”. Siinä vaiheessa kun Moosia löysi heidät noin 400 vuotta myöhemmin, kansan ”kieli oli turmeltunut; – – ja se kielsi Luojansa olemassaolon” (Omni 17). Se oli kadottanut tiedon siitä, että se oli liittokansaa.

Moosia opetti mulekilaisille kieltään, jotta he voisivat hakea tietoa hänellä olevista aikakirjoista. Sen johdosta mulekilaiset muuttuivat ongelmallisesta, jumalattomasta yhteisöstä sellaiseksi yhteisöksi, joka ymmärsi Jumalan onnensuunnitelman itseään – ja perheitään – varten.

Palatkaa perheenne kanssa

Tieto siitä, keitä me olemme suhteessa Jumalaan ja toisiimme, muuttaa sen, miten ajattelemme, toimimme ja kohtelemme muita. Aikakirjat ovat erittäin tärkeä osa sitä, keitä olemme ja millainen on näkökulmamme. Taaksepäin katsominen valmistaa meitä menemään eteenpäin.

Vanhemmat, oletteko kutsuneet perheenne ”palaamaan”? Onko perheenne ollut erossa aikakirjoistaan – tai toisistaan – tavalla tai toisella? Onko perheenne side nykyisyyden ja menneisyyden välillä katkennut? Mitä sellaista perheenne historiassa tapahtui, mistä tämä erossaolo johtui? Oliko se siirtolaisuus, perheriita, kääntymys evankeliumiin vai pelkästään ajan kuluminen? Oletteko hiljattain pyrkineet familysearch.org-sivustolla löytämään esivanhempianne?

Israelin huone on hajallaan, ja monin tavoin se tarkoittaa perheidemme ja aikakirjojemme joutumista hajalleen. Meidän tehtävämme on koota ne ja tarpeen mukaan parantaa erossaolon haavat. Kun pyrimme ahkerasti kääntämään lastemme sydämet heidän isiensä puoleen, myös oma sydämemme kääntyy lastemme puoleen¹ ja me löydämme yhdessä rauhan ja eheytyksen, jotka tämä työ tuo tullessaan (ks. OL 98:16).

Aivan kuten Lehi lähetti poikansa takaisin Jerusalemiin hakemaan pyhät aikakirjat, meidän tulee lähettää lapsemme takaisin hakemaan oman sukumme aikakirjat. Aivan kuten Herra valmisti Nefille keinon, Hän on valmistanut internetin ja muuta tekniikkaa, jonka ansiosta lapsemme voivat koota ja eheyttää perheemme. Ja Hän on valmistanut temppeleitä, jonne voimme viedä löytämämme nimet ja tehdä kokoamisestamme pysyvän sine-töimistöimitusten avulla.

Iloa erämaassa

Kun vaimoni Sharol ja minä solmimme avioliiton, päätimme, että saisimme neljä poikaa. Herralla oli erilainen suunnitelma. Hän antoi meille neljä tytärtä.

Olemme kulkeneet tyttäriemme kanssa erämaan halki. Nyt he ovat naimisissa, heillä on lapsia ja he kulkevat oman erämaansa halki. Onko kaikki ollut helppoa matkan varrella? Ei. Olemme kokeneet nurinaa, ja kamppailuja on ollut runsaasti.

Elämän erämaa voi olla perheille vaikea. Kun ihmiset kysyvät: ”Mitä sinulle ja perheellesi kuuluu?”, vastaan

usein: ”Elämme parhaillaan kriisien välistä aikaa. Kiitos kysymästä.”

Mutta matkan varrella on myös todellisen ilon hetkiä. Patriarkkana ja matriarkkana me käytämme paljon aikaa lastemme vahvistamiseen erämaassa. Meidän aikamme profetiat ovat luvanneet, että sukututkimustyö tuo ”suojaa vastustajan vaikutukselta”² sekä syvän ja kestävä kääntymyksen Vapahtajaan³. Mikä vaikuttava tapa koota, eheyttää ja sinetöidä perheemme.

Perheemme patriarkkana olen pyytänyt tyttäriämme ”palaamaan” ja etsimään aikakirjoja, viemään nimet temppeeliin sekä opettamaan lastenlapsiamme. Olen pyytänyt heitä tutustumaan siihen, keistä he ovat lähtöisin, osallistamalla sukumme tutkimiseen.

Lupaus

Lupaan, että kun kutsutte lapsenne ”palaamaan” ja etsimään sukunne aikakirjoja, te riemuitsette tavattomasti yhdessä kuten Lehi ja Saria ja kiitätte ”Israelin Jumalaa”. Kun tutkitte aikakirjojanne, täytytte Hengellä, sillä havaitsette, että ne ovat ”tavoittelemisen arvoiset, niin, tosiaankin suuriarvoiset”. Ja tiedätte, että ”oli Herran viisauden mukaista”, että te kuljettaisitte niitä mukananne matkatessanne ”erämaassa lupauksen maata kohti”. (Ks. 1. Nefi 5:9, 17, 21–22.)

Kirkko on tukemassa ja vahvistamassa perhettänne tällä matkalla. Lupaan, että kun perheenne osallistuu aikakirjojen kokoamiseen, sydänten eheyttämiseen ja sukulaisten sinetöimiseen, teitä ja jälkeläisiänne – teidän perhettänne – siunataan aina ja ikuisesti. ■

Puheesta ”Gathering, Healing, and Sealing Families” [Perheiden kokoaminen, eheyttäminen ja sinetöiminen], joka pidettiin RootsTech 2015 -sukututkimuskonferenssissa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa 14. helmikuuta 2015.

VIITTEET

1. Esimerkkejä siitä, kuinka pronssilevyjen sisältämät aikakirjat ehyttivät Lehin jälkeläisiä, on kohdassa Alma 37:8–10.
2. Richard G. Scott, ”Kuolleiden lunastamisen aikaansaama ilo”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 94.
3. Ks. David A. Bednar, ”Lasten sydämet kääntyvät”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 27.

LISÄÄ INTERNETISSÄ

Kaksi apostolia lupaa siunauksia nuorille, jotka osallistuvat sukututkimus- ja temppelityöhön. Skannaa tämä QR-koodi tai mene osoitteeseen [lds.org/go/1016000](https://www.lds.org/go/1016000) ja katso englanninkielinen video.

Rakkaus

VAI HIMO

Joshua J. Perkey

kirkon lehdet

HIMO.

Se on epäilemättä vastenmielinen sana. Useimmat meistä eivät halua ajatella sitä saati tietää siitä lisää. Tuo sana saa aikaan inhottavan tunteen. Se on jotakin synkkää – houkuttelevaa mutta väärää.

Siihen on hyvä syy. Jos ”rakkaus rahaan on kaiken pahan alkujuurii” (1. Tim. 6:10, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös), niin himo on todellakin sen salainen liitolaisten. Se on alhaista ja halventavaa. Himo tekee ihmisistä, tavaroista ja jopa ajatuksista kohteita, jotka pitää omistaa tai hankkia mielihalun tyydyttämiseksi. Mutta jos tiedämme jo tuon kaiken, miksi meidän pitää tietää siitä lisää?

Siksi, että jos voimme ymmärtää paremmin, mitä himo todella tarkoittaa, niin me voimme oppia muokkaamaan ajatuksiamme, tunteitamme ja tekojamme, jotta voimme välttää sen ilmentymät ja päästä siitä. Niin toimiminen johtaa meidät lähempään kumppanuuteen Pyhän Hengen kanssa, joka puhdistaa ajatuksemme ja aikeemme ja vahvistaa meitä. Ja se taas johtaa paljon onnellisempaan, rauhallisempaan ja riemullisempaan elämään.

Himon määrittäminen

Meillä on taipumus ajatella himoa ensisijaisesti fyysisen vetovoiman sopimattomina, voimakkaina tunteina toista henkilöä kohtaan, mutta on mahdollista himoita tai ahnehtia miltei mitä tahansa: rahaa, omaisuutta, tavaroita ja tietenkin muita ihmisiä (ks. PKO, ”Himo”).

JOS PYSTYMME YMMÄRTÄMÄÄN PAREMMIN, MITÄ HIMO TODELLA MERKITSEE, ME VOIMME OPPIA VÄLTÄMÄÄN SITÄ JA TEHDÄ VALINTOJA, JOTKA LÄHENTÄVÄT MEITÄ PYHÄÄN HENKEEN.

RAKKAUDEN JA HIMON MÄÄRITTELEMINEN

Rakkaus on jalostavaa, himo alentavaa. Rakkaus tukee totuutta, himo tukee valhetta. Rakkaus rakentaa ja vahvistaa, himo tuhoaa ja heikentää. Rakkaus on sopusointuista, himo on eripuraista. Rakkaus tuo rauhaa, himo tuo kuohuntaa. Rakkaus innoittaa, himo turruttaa. Rakkaus parantaa, himo rappeuttaa. Rakkaus innostaa, himo turmelee. Rakkaus valaisee, himo pimentää. Rakkaus täyttää ja tukee, himo ei pysty tyydyttymään. Rakkaus on tiiviisti sidoksissa lupaukseen, himo löytää sijansa ylpeydestä.

Himon ajamana ihminen pyrkii hankkimaan sellaista, mikä on Jumalan tahdon vastaista. Himo sisältää kaikki ne tunteet ja halut, jotka saavat ihmisen keskittymään maalliseen omaisuuteen tai itsekkäisiin tapoihin – henkilökohtaisiin kiinnostuksen kohteisiin, mielihaluihin, intohimoihin ja mielitekoihin – sen sijaan että hän pitäisi Jumalan käskyt.

Toisin sanoen sellaisten asioiden haluaminen, jotka ovat vastoin Jumalan tahtoa, tai niiden omistamisen haluaminen sellaisella tavalla, joka on vastoin Hänen tahtoaan, on himoa, ja se johtaa kurjuuteen.¹

Seksuaalisen himon vaara

Vaikka meitä on varoitettu himosta, joka on yleisesti ottaen yksi kadettimisen muoto, niin seksuaalisessa yhteydessään himo on erityisen vaarallista. Vapahtaja varoitti: ”Jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään jo tehnyt aviirikoksen hänen kanssaan” (Matt. 5:28).

Muinaiset apostolit varoittivat laajalti tämänkaltaisesta himosta. Vain yhtenä esimerkkinä apostoli Johannes sanoi: ”Sillä mitä kaikkea maailmassa onkin, ruumiin [himot], silmien pyyteet ja mahtaileva elämä, se kaikki on maailmasta, ei Isästä” (1. Joh. 2:16; ks. myös jae 17; Room. 13:14; 1. Piet. 2:11).

Ja varoituksia annetaan edelleen nykyaikana.² Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista selittää: ”Miksi himo on niin äärimmäisen vakava synty? Sen lisäksi, että se tuhoaa täysin Hengen vaikutuksen sielustamme, niin mielestäni se on synty siksi, että se tarvelee

korkeimman ja pyhimmän suhteen, minkä Jumala kuolevaisuudessa meille antaa – rakkauden, jota mies ja nainen tuntevat toisiaan kohtaan, ja halun, joka avioparilla on saattaa lapsia perheeseen, joka on tarkoitettu ikuisiksi.”³

Monet syntiset teot ovat johtuneet siitä, että himokkaan halun on annettu versoa. Se, mikä alkaa näennäisen viattomasta vilkaisusta, voi kehittyä katalaksi uskottomuudeksi kaikkineen tuhoisine seurauksineen. Se johdetaan siitä, että himo karkottaa Pyhän Hengen ja jättää meidät alttiiksi muille vastustajan kiusauksille, paheille ja kavalille juonille.

Kuningas Daavidin murheelliset valinnat ovat surullinen esimerkki siitä, kuinka voimakas ja vaarallinen tämä tuntemus voi olla. Daavid sattui näkemään Batseban kylpemässä ja himoitsi tätä. Himo johti toimintaan, ja hän haettua naisen luokseen ja makasi tämän kanssa. Sitten erheellisessä pyrkimyksessään salata syntinsä Daavid määräsi Batseban aviomiehen sijoitettavaksi taistelussa asemaan, jossa tämä varmasti saisi surmansa (ks. 2. Sam. 11). Sen johdosta Daavid menetti korotuksensa (ks. OL 132:38–39).

Daavidin toiminta saattaa vaikuttaa äärimmäiseltä, mutta se osoittaa varmasti seuraavan seikan: himo on voimakas houkutin. Sille antautuminen voi saada meidät mukaan asioihin, joita kukaan ei tekisi täysissä järjissään. Vieläkin vaarallisempaa se on siksi, että se on hyvin salakavalaa, hyvin helpposti ilmenevää ja houkuttelee hyvin tehokkaasti meitä kääntymään pois Pyhän Hengen luota ja taivuttamaan

Himo sisältää kaikki ne tunteet ja halut, jotka saavat ihmisen keskittymään maalliseen omaisuuteen tai itsekkäisiin tapoihin sen sijaan että hän pitäisi Jumalan käskyt.

tahtomme tekemään jotakin kiellettyä. Himo voi herätä katsomalla pornografiaa, kuuntelemalla kyseenalaisia sanoituksia tai olemalla sopimattoman läheisissä suhteissa. Samaan aikaan himokkaat tunteet voivat johdattaa hakeutumaan pornografian pariin. Tämä itseään ruokkiva suhde on äärimmäisen voimakas ja vaarallinen.⁴

Sellainen himo, joka on luonteeltaan seksuaalista, halventaa ja heikentää kaikkia ihmissuhteita, eikä vähiten ihmisen henkilökohtaista suhdetta Jumalaan. ”Ja totisesti minä sanon teille, kuten olen sanonut ennen, että se, joka katsoo naista himoiten tätä, eli jos jotkut tekevät aviorikoksen sydämessään, heillä ei ole Henkeä, vaan he kieltävät uskon ja pelkäävät” (OL 63:16).

Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) onkin opettanut: ”Sukupuolinen moraalittomuus on esteenä Pyhän Hengen vaikutukselle ja kaikille Hänen mieltä ylentäville, valaiseville ja voimia antaville kyvyilleen. Se saa aikaan voimakasta fyysistä ja emotionaalista kiihotusta. Ajan mittaan se saa aikaan sammumattoman himon, joka ajaa uhrinsa yhä vakavampiin synteihin.”⁵

Mitä himo ei ole

Kun nyt olemme pohtineet, mitä himo *on*, on myös tärkeää ymmärtää, mitä se *ei* ole, ja varoa antamasta soveliaille ajatuksille, tunteille ja haluille himon leimaa. Himo on

tietyntaista halua, mutta on olemassa myös vanhurskaita haluja. Me voimme esimerkiksi haluta hyviä ja soveliaita asioita, jotka auttavat Herran työn toteuttamisessa.

Ajattele näitä:

- **Halu saada rahaa.** Rahassa tai sen haluamisessa itsessään ei ole mitään pahaa. Paavali ei sanonut, että *raha* on kaiken pahan alkujuuri. Hän sanoi, että ”*rahanhimo* on kaiken pahan alkujuuri” (1. Tim. 6:10, kursivointi lisätty). Jaakobin opetukset selventävät asiaa lisää: ”Ennen kuin etsitte rikkauksia, etsikää Jumalan valtakuntaa. Ja kun olette saaneet toivon Kristuksessa, te saatte rikkauksia, jos niitä etsitte; ja te etsitte niitä tarkoituksenne tehdä hyvää – vaatettaaksenne alastomia ja ruokkiaksenne nälkäisiä ja vapauttaaksenne vankeja ja tuodaksenne huojennusta sairaille ja ahdistetuille.” (MK Jaak. 2:18–19.)
- **Soveliaat seksuaaliset tunteet puolisoa kohtaan.** Nuo Jumalalta saamamme tunteet vahvistavat, lujittavat ja yhdistävät avioliittoa. Mutta *on* mahdollista tuntee sopimattomia tunteita puolisoa kohtaan. Jos pyrimme täyttymykseen vain itsemme vuoksi tai vain tyydyttääksemme omia tarpeitamme tai tunteitamme, me saatamme luiskahtaa himokkaiisiin haluihin, ja se voi olla vahingollista aviosuhteelle.

Koska taivaallinen Isä antaa meille tahdonvapauden, meillä on voima hallita ajatuksiamme, tunteitamme ja tekojamme.

Avain soveliaan fyysisen läheisyyden tavoittamiseen ja säilyttämiseen avioliitossa on puhdas ja rakastava aikomus.

Tärkeä periaate on tavoitella asioita oikeasta syystä – Jumalan valtakunnan rakentamiseksi ja hyvyyden lisäämiseksi maailmassa. Sitä vastoin himo kannustaa meitä astumaan soveliaiden rajojen ulkopuolelle, ja siellä halumme voivat halventaa Jumalaa, esineellistää ihmisiä ja muuttaa tavarat, vaurauden ja myös vallan hirveyksiksi, jotka kierouttavat herkkätunteisuuttamme ja vahingoittavat ihmissuhteitamme.

Miksi me annamme usein periksi himolle

Kun tiedämme, kuinka vahingollista ja vaarallista himo on, miksi se on niin houkuttelevaa ja niin yleistä? Miksi me annamme sen niin usein vallata meidät? Pinnalta katsoen saattaa vaikuttaa siltä, että himon ytimenä on itsekkyys tai itsekurin puute. Ne ovat himoon vaikuttavia tekijöitä, mutta sen juurena syvällä on usein tyhjyys. Ihmiset saattavat antaa periksi himolle yrittäessään turhaan täyttää tyhjän tilan elämässään. Himo on valheellinen tunne, keho korvike aidolle rakkaudelle, kestäväälle opetuslapsuudelle ja mille tahansa sellaiselle, jolla on todellista arvoa.

Soveliain emotionaalinen hallinta kuvaa eräissä mielessä sydämen tilaa. ”Sillä niin kuin ihminen mielessään laskee, niin hän menettelee” (Sananl. 23:7, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös). Missä henkinen ja hengellinen keskipisteemme sitten onkin, siitä tulee ajan myötä ajatustemme, tunteidemme ja tekojemme liikkeelle paneva voima. Aina kun tunnetta houkuttaa himoita, meidän pitää korvata tuo kiusaus jollakin soveliaammalla tunteella.

Himokkaita ajatuksia voi aiheuttaa myös joutilaisuus. Silloin kun elämässämme tapahtuu liian vähän, meillä on taipumus olla alttiimpia pahoille vaikutuksille. Pyrkivissämme aktiivisesti ja innokkaasti tekemään työtä hyvien asioiden puolesta (ks. OL 58:27) ja käyttämään aikaamme tuottavasti olemme vähemmän alttiita himokkaille ajatuksille tai muille kielteisille vaikutuksille.

Kuten vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista selittää, ne halut, joista päätämme pitää kiinni, vaikuttavat paitsi tekoihimme myös siihen, mitä meistä lopulta tulee: ”Halut sanelevat tärkeysjärjestyksemme. Tärkeysjärjestys muovaa valintamme, ja valinnat määräävät tekemme. Halujen mukainen toimintamme määrää sen, kuinka me muutomme, mitä me saavutamme ja mitä meistä tulee.”⁶

Toisin sanoen meidän täytyy vahtia sekä tunteita, joiden parissa annamme mieleemme askarrella, että ajatuksia, joita nuo tunteet kiihdyttävät tai aiheuttavat. Alma opettikin, että jos ajatuksemme ovat epäpuhtaita, ”meidän ajatuksemmekin tuomitsevat meidät” (Alma 12:14).

Vastaläike: Kristuksen kaltainen rakkaus

Himoitseminen ei ole väistämätöntä. Koska taivaallinen Isä antaa meille tahdonvapauden, meillä on voima hallita ajatuksiamme, tunteitamme ja tekojamme. Meidän ei tarvitse seurata himokkaita ajatuksia ja tunteita. Kun kiusaus tulee, me voimme päättää, ettemme kulje siihen suuntaan.

Kuinka voimme voittaa kiusauksen himoita? Me aloitamme luomalla asianmukaisen suhteen taivaallisen Isämme kanssa ja päättämällä palvella muita. Ja me noudatamme päivittäisiä uskonnollisia tapoja kuten rukoileminen ja pyhien kirjoitusten tutkiminen, jotka kutsuvat Pyhän Hengen elämäämme. Ennen kaikkea salaisuus piilee Kristuksen kaltaisessa rakkaudessa – puhtaassa, vilpittömässä, rehellisessä rakkaudessa ja halussa rakentaa Jumalan valtakuntaa silmämääränämme vain Hänen kunniansa. Tuo rakkaus on mahdollista vain silloin kun meillä on Pyhän Hengen kumppanuus.

Himon karsiminen vaatii harrasta rukousta, jossa pyydämme Jumalaa poistamaan nuo tunteet ja antamaan niiden tilalle Kristuksen aitoa rakkautta (ks. Moroni 7:48). Se on mahdollista – kuten kaikki vastaavanlainen parannuksenteko – Jeesuksen Kristuksen

sovituksen suomasta armosta.⁷ Hänen ansiostaan me voimme oppia rakastamaan siten kuin Hän ja taivaallinen Isä rakastavat meitä.

Kun keskitymme jatkuvasti taivaalliseen Isään, kun elämme ensimmäisen ja toisen suuren käskyn mukaan rakastaen Jumalaa ja lähimmäisiämme niin kuin itseämme (ks. Matt. 22:36–39) ja kun teemme kaiken voitavamme elääksemme siten kuin Hän on opettanut, puhtaat ja rehelliset aikomukset vaikuttavat elämäämme yhä voimakkaammin. Kun sulatamme tahtomme Isän tahtoon, himokkaat kiusaukset ja himon vaikutukset vähenvät ja niiden tilalle tulee Kristuksen puhdas rakkaus. Silloin me täytymme jumalallisella rakkaudella, joka korvaa tämän maailman alhaiset halut Jumalan valtakunnan rakentamisen kauneudella. ■

VIITTEET

1. Ks. Dallin H. Oaks, ”Ilo ja armo”, *Valkeus*, tammikuu 1992, s. 86; ja Thomas S. Monson, ”Finishers Wanted”, *Ensign*, heinäkuu 1972, s. 69.
2. Seuraavat ovat vain muutamia esimerkkejä: OL 88:121; Spencer W. Kimball, ”Presidentti Kimball puhuu siveyden puolesta”, *Valkeus*, huhtikuu 1981, s. 191–201; Neal A. Maxwell, ”Kuudes käsky – suojakilpi”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 90–93; Russell M. Nelson, ”Missä on viisaus?”, *Valkeus*, tammikuu 1993, s. 5–7. Lisää pyhissä kirjoituksissa olevia varoituksia himosta on Pyhien kirjoitusten oppaan seuraavissa aiheartikkeleissa: ”Aistillisuus”; ”Aviorikos”; ”Haureus”; ”Himo”; ”Homoseksuaalisuus”; ”Kateus”; ”Lihallinen”; ”Siveys”; ”Sukupuolinen moraalittomuus”.
3. Jeffrey R. Holland, ”Ei sijaa sieluni viholliselle”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 44–45.
4. Lisää tästä aiheesta: Dallin H. Oaks, ”Pornografian ansasta pääsee pois”, *Liahona*, lokakuu 2015, s. 50–55.
5. Richard G. Scott, ”Oikeiden valintojen tekeminen”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 36.
6. Dallin H. Oaks, ”Mitä me todella haluamme”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 42.
7. Ks. esim. D. Todd Christofferson, ”Parannuksen jumalallinen lahja”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 38–41.

VIISI EHDOTUSTA PUHTAASEEN ELÄMÄÄN

Vanhin Jeffrey R. Holland esittää viisi ehdotusta siihen, kuinka voi saada ja säilyttää puhtaan elämän:

1. Hankkiudu eroon ihmisistä, aineistoista ja olosuhteista, jotka vahingoittavat sinua.
2. Hae apua.
3. Kehitä ja harjoita itsekuuria poistaaksesi huonot vaikutukset.
4. Korvaa rivot ajatukset toiveikkailla mielikuvilla ja iloisilla muistoilla.
5. Vaali Herran Henkeä ja ole siellä, missä Herran Henki on.

Puheesta ”Ei sijaa sieluni viholliselle”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 44–46.

PALVELEMISTA Jordanin tuolla puolen

Tai missä muualla Herra sitten tarvitseekin.

R. Val Johnson ja Rachel Coleman

kirkon lehdet ja julkaisupalvelut

Tarve oli kriittinen. Vuoden 2013 alkupuolella Za'atarin pakolaisleirillä Jordaniassa Lähi-idässä ilmeni viisi tuhkarokkotapausta. Yli 100 000 Syyrian pakolaista, jotka elivät liikkakansoituissa tiloissa, olivat vaarassa saada erittäin helposti tarttuvan, vaarallisen viruksen. Jordanian viranomaiset suunnittelivat laajaa rokotuskampanjaa estääkseen taudin leviämisen. Suunnitelmana oli rokottaa kahden viikon kuluessa vähintään 90 000 Syyrian pakolaista, jotka olivat iältään puolesta vuodesta 30 vuoteen.

Mutta oli yksi ongelma. Yhdistyneiden kansakuntien lastenrahastolla (UNICEF) oli rokotteet. Jordanian terveysministeriöllä oli terveysasemat. Mutta heillä ei ollut kylmäketjun edellyttämiä tarvikkeita – ruiskuja, terävien välineiden säilytyslaatikoita, kylmälaukkuja rokotteille – ja aika oli käymässä vähiin.¹

Apuun tulivat Ron ja Sandi Hammond, LDS Charities -hyväntekeväisyysjärjestön maajohtajina Jordaniassa toimiva, huolto-työssä palveleva vanhempi lähetyssaarnaaja-aviopari. Koska Ron ja Sandi olivat jo luoneet suhteet UNICEFiin ja terveysministeriöön, he ryhtyivät nopeasti yhteistyöhön näiden organisaatioiden kanssa selvittääkseen, kuinka LDS Charities -järjestö voisi auttaa.

Ron sanoo: ”Tiedustelimme kylmäketjun edellyttämien jakelutarvikkeiden hankintakustannuksia. Kun hinta kerrottiin meille, sanoimme: 'Arvelemme, että LDS Charities voi auttaa.' He kysyivät: 'Kuinka nopeasti? Meidän täytyy päästä vauhtiin tässä asiassa!'”

LDS Charities hyväksyi tarvittavien kylmäketjutarvikkeiden hankinnan 20 tunnin sisällä. ”Kun ilmoitimme siitä terveysministeriölle ja UNICEFille”, Ron sanoo, ”siellä oltiin ällistyneitä. Kuinka viranomaistahoista riippumaton järjestö pystyi toimimaan niin nopeasti? Rokotuskampanja saatiin käyntiin aikataulun mukaisesti, ja sen innoittamana toteutettiin myös kansallinen kampanja, jolla rokotettiin satojatuhansia Jordanian kansalaisia ja Syyrian pakolaisia.”

Kriisi oli vältetty.

Lisäksi tämä tuloksekas kumppanuus UNICEFin, Jordanian terveysministeriön ja

LDS Charities -järjestö auttoi 90 000 Syyrian pakolaisen rokottamisessa tuhkarokkoa vastaan.

LDS Charities -järjestön kesken loi mahdollisuuden tulevalle yhteistyölle.

Ron ja Sandi Hammondin tulo apuun tuolla tärkeällä hetkellä Lähi-idässä on osoitus Hammondien uskosta sekä innoituksesta, joka on kirkon vanhempia lähetyssaarnaajia koskevan ohjelman pohjana.

Lähetyssaarnaaja-aviopareja tarvitaan

Vuonna 2012 Hammondit palvelivat toimitustyöntekijöinä Rexburgin temppelissä Idahossa Yhdysvalloissa. Ronilla oli menestyvä hammaslääkärivastaanotto ja hän opetti Brigham Youngin yliopiston Idahan kampuksen uskonnon laitoksella. Mutta heidän elämänsä tyni rutiini muuttui äkkiä, kun he saivat selkeän hengellisen vaikutelman lähettää heti hakemus lähetystyöpalvelukseen. Ajoitus oli heille yllätys. Kaikki heidän naimisissa olevat lapsensa eivät olleet vielä vakiintuneet aloilleen, eikä Ron ollut vielä aikonut jäädä eläkkeelle. Mutta Henki vahvisti heille, että heitä tarvitaan ja että kaikki järjestyisi.

Kävi ilmi, että pappeusjohtajat kirkon keskustuimistossa olivat paastonneet ja rukoilleet löytääkseen oikean avioparin palvelemaan LDS Charities -järjestön maajohtajina Ammanissa Jordaniassa.

”Oli aivan ilmeistä”, Sandi sanoo, ”että Herra oli meitä edellä valmistamassa yksityiskohtia siihen tiettyyn tehtävään, joka Hänellä oli meille. Me tiedämme, että Hän tekee niin jokaisen palvelemaan kutsutun lähetyssaarnaajan kohdalla. On lohdullista tietää, että Vapahtaja järjestee palvelun edellyttämiä asioita jo ennen kuin palvelevat edes saapuvat paikalle.”

”Jälkikäteen ajatellen”, Ron sanoo, ”olemme kiitollisia siitä, ettei meillä ollut mitään erityistä ajatusta tai aietta siitä,

Amman, Jordania

missä halusimme palvella. Sellaisten asioiden jättäminen Herran käsiin mahdollisti sen, että Hän antoi meille kokemuksen, jota emme olisi muutoin saaneet.”

Tuohon kokemukseen sisältyi työskentely Jordanian kuninkaallisen perheen kanssa näitä kiinnostavissa humanitaarisissa hankkeissa. Hammondit tekivät yhteistyötä paikallisten sairaaloiden ja terveyskeskusten kanssa tarjoten koulutusta jordanialaiselle lääkintähenkilökunnalle ihmisiä pelastavissa vastasyntyneiden elvytystaidoissa, mikä johti merkittävään kuolleisuuden vähenemiseen vastasyntyneiden keskuudessa. Heidän ponnistelujensa sekä muiden lähetyssaarnaaja-avioparien ponnistelujen ansiosta LDS Charities tarjosi koulutusta ja tarvikkeita näönhuoltoklinikoille ja järjestöille, jotka palvelevat fyysisesti vammaisia. Hammondien ja muiden huoltotyölähetyssaarnaajien

KUINKA VOITTE VIETTÄÄ ELÄMÄNNE PARHAAT 6 TAI 12 TAI 18 TAI 23 KUUKAULTA

Aviopari voi palvella lähetystyössä tilanteestaan riippuen joko 6, 12, 18 tai 23 kuukautta.

Lisäksi lähetystyön suurin taloudellinen kustannus – asuminen – on tehty kohtuulliseksi rajoittamalla asumiskustannukset korkeintaan 1 400 Yhdysvaltain dollariin Yhdysvalloista,

Kanadasta, Länsi-Euroopasta, Japanista ja Australiasta palvelevien avioparien kohdalla. Ne, jotka tulevat kaikista muista maista, maksavat sen, mihin heillä on varaa.

Tietoa lähetystyöpalvelukseen hakeutumisesta ja lisää kertomuksia aviopareista, jotka ovat viettäneet elämänsä parhaat kuukaudet palvelemalla lähetystyössä, on osoitteessa lds.org/callings/missionary/senior.

tukemien hankkeiden joukossa oli keskus, joka opettaa fyysisesti vammaisia naisia suunnittelemaan ja valmistamaan erityisvaatteita ja käsitöitä. Nämä taidot antavat oppilaille mahdollisuuden elättää itsensä ja perheensä paremmin.

Muita hankkeita ovat olleet yhteistyö muiden kansalaisjärjestöjen ja Jordanian viranomaisten kanssa hätäaputyössä sekä sellaisten jordanialaisten opiskelijoiden valitseminen, jotka voivat saada jommankumman kahdesta vuosittain jaettavasta stipendistä voidakseen opiskella Brigham Youngin yliopistossa. Yksi Hammondien antoisimmista kokemuksista oli työskentely roomalais-katolisen kirkon kanssa koulutilojen rakentamiseksi irakilaisille kristityille, joilla ei ollut mitään muuta kokoontumispaikkaa.

Herran keralla Hänen viinitarhassaan

Ollessaan Jordaniassa Hammondit oppivat, kuinka tosi on tämä Herran lupaus Häntä palveleville: ”Minä käyn teidän kasvojenne edellä. Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on teidän sydämesänne ja minun enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä.” (OL 84:88.)

Ron ja Sandi Hammond sekä jotkut muut humanitaarisen avun lähetyssaarnaajat työskentelivät Jordanian kuninkaallisen perheen kanssa vähentääkseen vastasyntyneiden kuolleisuutta heidän maassaan.

”Jumala on mukana työssä”, Ron sanoo. ”Hän on viinitarhassa palvelijoidensa kanssa. Jokainen aviopari, joka lähtee lähetystyöhön, saa viinitarhassa kumppanikseen viinitarhan Herran. Me emme ainoastaan usko ihmeisiin Jordaniassa, me koimme niitä elävissä elämässä.”

Enkelit, joita he eittämättä tunsivat ympärillään, olivat taivaallista lajia, mutta enkeleitä oli myös maallista lajia, etenkin heidän lapsensa, jotka tukivat heidän päätöstään palvella niin kaukana kotoa.

Ja Herra on vuorostaan siunannut heidän perhettään suojelevalla, vahvistavalla voimallaan. Merkittäviä työuraa ja muuttamista koskevia päätöksiä tehtiin ja mahdollisiin synnytyskomplikaatioihin liittyneet huolet ratkesivat, kun heidän lapsensa kääntyivät Herran puoleen, neuvottelivat yhdessä ja rukoilivat ja paastosivat toistensa puolesta.

Veli ja sisar Hammondin lasten saamat siunaukset olivat niin merkittäviä, että kun avioparia pyydettiin jatkamaan kaksivuotista lähetystyötään vielä vuodella, jokainen heidän lapsistaan ilmaisi innokkaasti tukensa. Heillä oli tunne, että Herra teki heidän hyväkseen jotakin hyvin erityistä, ja että se oli suoranaista seurausta heidän vanhempiansa palvelutyöstä.

Silti Hammondin perheen kokema erossaolo oli uhraus. Oli vaikeaa olla poissa läheisten luota toisella puolella maailmaa. Mutta se ei ollut niin vaikeaa kuin se olisi ollut ennen. Tekniikan ansiosta perheenjäsenten oli mahdollista olla mukana toistensa elämässä niin usein kuin oli tarpeen. Sandi sanoo: ”Avioparit eivät menetä yhteyttä perheeseensä. Me pidimme säännöllisesti yhteyttä lastemme perheisiin siellä kotona. FaceTimen ja sähköpostin ansiosta neljä uutta lastenlastamme, jotka syntyivät sinä aikana, kun olimme palvelemissa, tunsivat meidät ja ottivat meidät palatessamme lämpimästi vastaan.”

Silmien ja sydämen avautumista

Niiden monien siunausten joukossa, joita Hammondit tuntevat saaneensa palvelemisestaan, on se, että heidän silmänsä avautuivat näkemään jordanialaisten anteliaisuuden ja ystävällisyyden. Kun Hammondit alun perin saivat kutsunsa, he olivat epävarmoja niiden ihmisten suhteen, joita he palvelisivat.

”Mutta huomasimme, että muslimiyöstävämme ovat lempeitä ja anteliaita”, Ron sanoo, ”ja olemme varmoja siitä,

Yksi huoli, joka lähetystyöhön lähtöä harkitsevilla aviopareilla on, on se, että he ovat poissa lasten ja lastenlasten luota näiden elämän tärkeinä hetkinä. Hammondit oppivat, että Herra siunaa merkittäväällä tavalla lähetystyössä palvelevien avioparien perheitä, ja että tekniikan ansiosta he voivat pysyä lähellä omaisiaan, vaikka olisivatkin toisella puolella maailmaa.

että jos he olisivat tunteneet, että olimme milloinkaan jollakin tavoin vaarassa, he olisivat tehneet kaikkensa suojellakseen meitä.

Heidän lähimmäisenrakkautensa on hämmästyttävää. Jordaniaalaisille ei tulisi mieleenkään evätä apuaan keneltäkään, jos he voivat olla avuksi. He ovat ottaneet lämpimästi vastaan pakolaisia jo kuningas Daavidia edeltävistä ajoista lähtien. Raamatussa on monia viittauksia ilmaukseen 'Jordanin tuolla puolen', ja me aloimme merkitä kirjeisiimme 'Jordanin tuolla puolen' osoituksena siitä laupiaasta palvelemisesta, jota meillä oli etuoikeus tarjota tässä historiallisesti myötätuntoisessa maassa. Vuosisatojen ajan Jordania on ollut lähimmäisenrakkauten täyttämä paikka, ja Herra on siunannut sen kansaa sen johdosta."

Työskenteleminen niin tiiviisti jordaniaalaisten kanssa soi Hammondeille tilaisuuden luoda lujia ystävyysuhteita. "Meidät kutsuttiin useaan kertaan Iftar-aterialle, joka päättää päivittäisen Ramadan-paaston", Sandi sanoo. "Muslimiystävämme kutsuivat meidät myös kihlajaisiin, häihin ja muihin perhekeskeisiin tilaisuuksiin."

Kirkko ei saarnaa evankeliumia muslimeille eikä salli heidän kastamistaan Jordaniassa eikä missään muuallakaan, missä laki kieltää sen, joten Hammondit eivät kertooneet mitään kirkosta. Sen sijaan he keskittyivät luomaan ja

ylläpitämään suhteita – kuninkaalliseen perheeseen, paikallisiin humanitaarisen avun kumppaneihin, muihin heidän kanssaan palvelemaan lähetysaarnaja-aviopareihin sekä uskonnollisiin johtajiin ja valtiovallan edustajiin. Kun nämä kysyivät kirkosta, Hammondit kannustivat kyselijöitä käymään sivustolla lds.org.

Kutsu palvelukseen

Tuntuuko Ronista ja Sandista, kun he miettivät merkittäviä kokemuksiaan, että he ovat jotenkin erityisiä verrattuna muihin palvelemaan kutsuttuihin aviopareihin – tai niihin, jotka voitaisiin kutsua palvelemaan?

Kyllä – ja ei. "Me palvelimme siinä paikassa ja sinä aikana, kun Herra tarvitsi avioparin, jolla oli meidän erityistaitomme ja elämäkokemuksemme", Hammondit sanoivat. "Mutta sama pätee kaikkiin vanhempiin

lähetysaarnajiin. Jokaista avioparia, joka pystyy palvelemaan lähetystyössä, on valmistettu palvelemaan heille erityisillä tavoilla. Heidän pitää vain osoittaa niin paljon uskoa, että he lähtevät sinne, missä Herra tarvitsee heitä, ja Hän käyttää heitä vaikuttaakseen muiden ihmisten elämään."

"Avioparit voivat saada aikaan paljon", vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista on sanonut. "Avioparit voivat tehdä merkittäviä asioita, joita ketkään muut eivät voi tehdä. – –

Tavat, joilla avioparit voivat palvella, ovat käytännöllisesti katsoen rajattomat. Lähetystoimiston tukemisesta ja johtamiskoulutuksesta sukututkimukseen, temppeilyöhön ja humanitaariseen palvelutyöhön – on mahdollista käyttää miltei kaikkia taitoja tai kykyjä, joilla Herra on teitä siunannut. – –

Te olette saaneet elämässänne paljon. Menkää ja tarjoudukaa auliisti Herramme ja Vapahtajamme palvelukseen. Osoittakaa uskoa. Herra tietää, missä teitä tarvitaan. Tarve on hyvin suuri, veljet ja sisaret, ja työntekijöitä on hyvin vähän."² ■

VIITTEET

1. Ks. "Mass Vaccination Campaigns in Syria, Jordan, Lebanon, Iraq and Turkey Amid Measles Outbreaks", 30. huhtikuuta 2013, unicef.org.
2. Ks. Robert D. Hales, "Lähetysaarnaja-avioparit – aika palvella", *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 29, 31.

KERJÄSIN ARMOA

Eräällä matkalla läheiseen kaupunkiin Virossa näin miehen kerjäävän rahaa. Yllättävää kyllä, tunnistin hänet ajalta, jolloin olin palvellut lähetyssaarnaajana tuossa kaupungissa kymmenen vuotta aiemmin. Hän kantoi isoa säkkiä, joka oli täynnä muovipulloja, aivan kuten aiemmin, saadakseen pullojen kierrätyksestä rahaa. Muistin, että hän oli aina pyytänyt rahaa, ja jos sitä antoi hänelle, hän kysyi, oliko sitä lisää.

Oli järkytys nähdä hänet. Ja kymmenen vuoden jälkeenkin hän oli yhä samanlainen – vähän harmaampi, mutta näytti siltä, että hän oli elänyt samalla tavoin kerjäten rahaa päivät toisensa jälkeen. Ajattelin niitä kymmentä suurenmoista vuotta, jotka minä olin sillä välin elänyt. Olin solminut temppeleliavioliiton, hankkinut koulutuksen, löytänyt hyvän työpaikan ja nauttinut hyvästä terveydestä.

Arvelin, että tämä saattaisi olla viimeinen kerta, kun näkisin hänet, ja minusta tuntui, että minun pitäisi antaa hänelle jotakin. Ongelmana oli, että minulla oli vain seteliraha, joka oli arvoltaan enemmän kuin olin halukas antamaan. Pallottelin mielessäni valintaa, joka minun oli tehtävä – olenko antamatta mitään vai annanko enemmän kuin halusin antaa. Päätin, ettei sillä olisi loppujen lopuksi suurta merkitystä minulle ja se pelastaisi hänen päivänsä, joten annoin rahan hänelle.

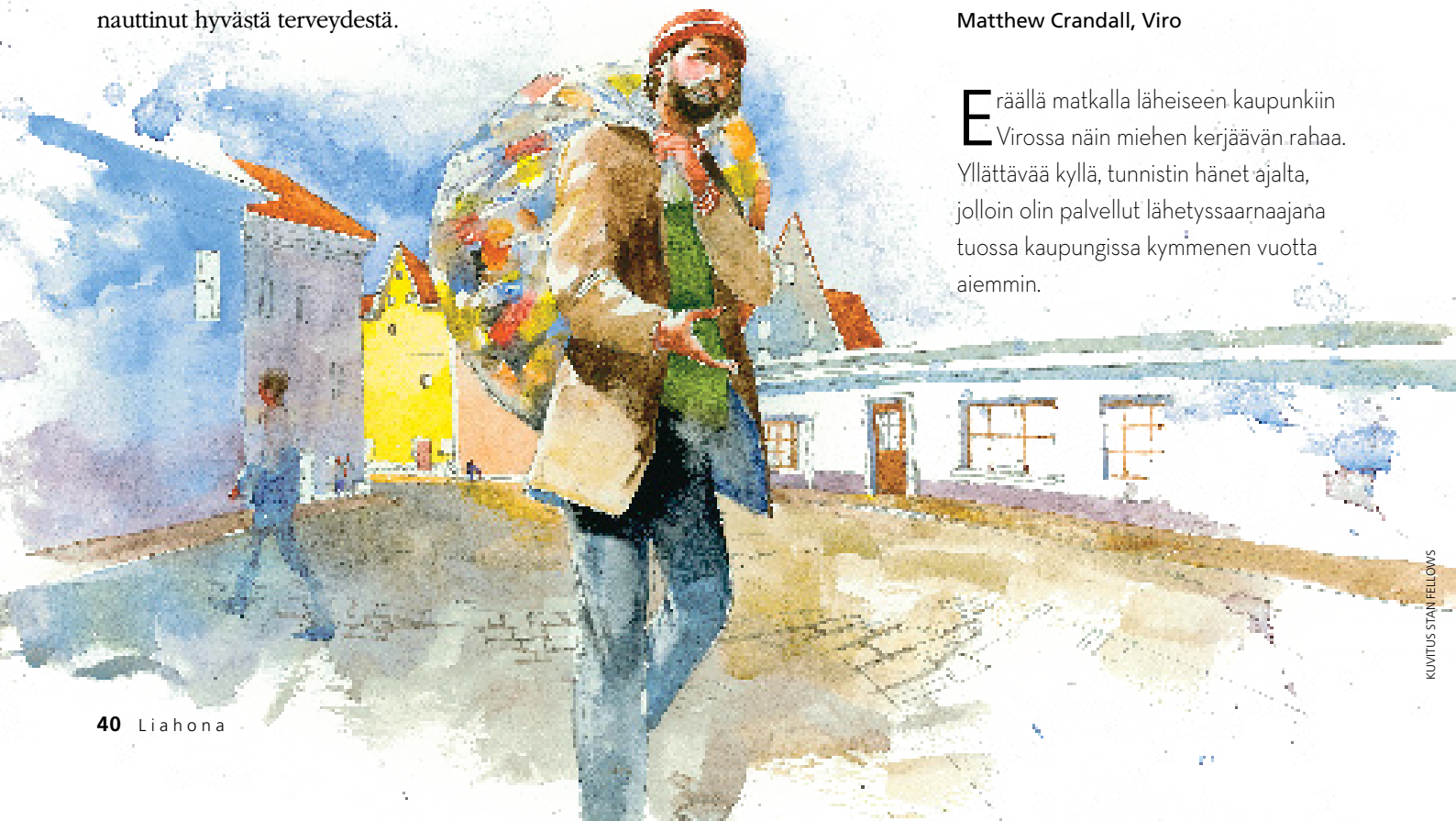
Vajaat kaksi päivää myöhemmin olin samankaltaisessa tilanteessa, mutta tällä kertaa minä olin se, joka kerjäsini armoa. Olin erehtynyt päivästä, jolloin piti hakea tärkeää apurahaa. Luulin lähettäneeni hakemuksen kaksi viikkoa etuajassa, mutta olin

kauhuissani tarkistaessani uudelleen päivän ja nähdessäni, että olin lähettänyt sen päivän myöhässä.

Apurahan summa oli tarkalleen sata kertaa suurempi kuin se summa, jonka olin antanut kerjäläiselle, eikä tapauksen ironisuus jäänyt minulta huomaamatta. Nyt minä kerjäsini armoa sekä rukouksessa taivaalliselle Isälleni että sähköpostiviestissä yliopiston virkailijoille. He sanoivat, että he ottaisivat hakemukseni huomioon, mutta panisivat merkille, että se oli myöhässä.

Rukoukseeni vastattiin, ja minua siunattiin niin, että sain apurahan, joka auttoi vaimoani ja minua paljon. Mutta tärkeämpää oli, että sain tästä kokemuksesta arvokkaan opetuksen: emmekö me kaikki ole kerjäläisiä Jumalan edessä (ks. Moosia 4:19)? ■
Matthew Crandall, Viro

Eräällä matkalla läheiseen kaupunkiin Virossa näin miehen kerjäävän rahaa. Yllättävää kyllä, tunnistin hänet ajalta, jolloin olin palvellut lähetyssaarnaajana tuossa kaupungissa kymmenen vuotta aiemmin.

ENKELIT NIMELTÄ HERRA JA ROUVA DUNN

Olin katsomassa televisiota, kun äitini soitti ja kertoi, että hänen veljensä, 92-vuotias Floyd-eno, ja tämän vaimo Millie-täti olivat sairastuneet flunssaan eikä heillä ollut kotona lainkaan ruokaa. Kumpikaan ei ollut riittävän hyvässä kunnossa lähtemään kauppaan. Floyd-enolla ja Millie-tädillä ei ollut ketään muita sukulaisia lähellä, joten kukaan ei ollut auttamassa heitä.

Äiti mietti, voisinko minä auttaa. Olen ainoa kirkon jäsenen puolen suvusta, ja minulta oli pyydetty apua aiemminkin vastavissa tilanteissa. Ongelmana oli, että minä asuin Utahissa Yhdysvalloissa, ja tätini ja enoni olivat Hemet-nimisellä paikkakunnalla Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Pyysin äidiltä muutaman minuutin aikaa miettiä, mitä voisin tehdä. Minulla oli ystävä, joka asui lähellä Hemetiä, joten soitin hänelle ja kysyin, tunsiko hän ketään Hemetissä. Hän kertoi minulle sisar Dunnista, joka palveli hänen kanssaan Redlandsin temppelissä Kaliforniassa ja joka oli Hemetissä Apuyhdistyksen johtaja.

Kun sisar Dunn vastasi puhelimeen, aloitin näin: ”Hei, sisar Dunn. Et tunne minua, mutta nimeni on Nancy Little ja asun Utahissa. Olen kirkon jäsen, mutta tätini ja enoni,

Sisar Dunn sanoi, että tietenkin hän ja hänen miehensä veisivät ruokaa tädilleni ja enolleni.

jotka asuvat Hemetissä, eivät ole. He ovat sairaina eikä heillä ole kotona yhtään ruokaa.” Kerroin hänelle, missä he asuivat – kaukana sisar Dunnin kotoa – ja selitin, että halusin vain saada tiedon jostakin sukulaisiani lähellä olevasta ravintolasta, joka voisi toimittaa heille ruokaa.

Sen sijaan sisar Dunn sanoi, että tietenkin hän ja hänen miehensä veisivät ruokaa tädilleni ja enolleni. Heillä sattui olemaan kotitekoista keittoa ja leipää, ja hänen äitinsä oli juuri leiponut pikkuleipiä. Vastustelin, mutta hän oli sinnikäs.

Muutamia tunteja myöhemmin sisar Dunn soitti ja vakuutti minulle, että kaikki oli hyvin. Äitini soitti myöhemmin ja kertoi, mitä Floyd-eno oli kertonut Dunnien käynnistä. Enoni oli sanonut: ”Enkelit nimeltä herra ja rouva Dunn tulivat meille. He tulivat syli täynnä ruokaa: hedelmiä, vihanneksia, kotitekoista keittoa, leipää ja pikkuleipiä. Ne olivat parhaita pikkuleipiä, mitä olen ikinä syönyt.” Dunnit olivat jutelleet enoni kanssa, auttaneet siinä, missä apu oli tarpeen, ja sitten veli Dunn oli kantanut hauraan Millie-tätini, joka kärsii Alzheimerin taudista, vuoteesta keittiöön tuolille, jotta sisar Dunn voisi syöttää tätä.

Soittaessaan äidille kertoakseen tuosta käynnistä Floyd-eno oli itkenyt. Hän oli sanonut, ettei hän ollut koskaan tavannut niin ystävällisiä ja rakastavia ihmisiä. Hän oli sanonut äidilleni, että olin onnekas, kun asuin Utahissa ympärilläni ”kaikki ne mormonit”.

Neljä päivää sen käynnin jälkeen Floyd-eno horjahti kävellessään postilaatikolleen ja kaatui. Hän löi päänsä ja kuoli neljä päivää myöhemmin. Kotihoidon sairaanhoitajaa lukuun ottamatta veli ja sisar Dunn olivat viimeiset ihmiset, jotka enoni näki ennen kuolemaansa.

Olen kiitollinen yhden satojen kilometrien päässä asuneen Apuyhdistyksen sisareni Kristuksen kaltaisesta esimerkistä – sisaren, jota en ole vielä tavannut, mutta joka auttoi tätiäni ja enoani. ■

Nancy Little, Utah, USA

SUKUTUTKIMUKSEN AIKA

Olen kahden pienen tyttären äiti, ja olen usein keksinyt syitä, miksi en voi tehdä joitakin asioita, joita haluaisin, koska silloin ei yksinkertaisesti ole minun ”aikani” tehdä niin. Yksi noista asioista oli sukututkimustyö.

Vaikka olin aiemmin osallistunut indeksointiin mukavana lepopäivän toimintana, selittelin itselleni, ettei minulla ollut tuossa vaiheessa aikaa eikä tietämystä syventyä tutkimaan sukuani.

Koin muutoksen sydämessäni varhain yhtenä aamuna muutama kuu-kausi sitten, kun istuin temppelissä. Käydessäni läpi temppelikorteissa olevien kuolleiden nimiä rukoillen, että he ottaisivat vastaan heidän puolestaan suoritettavat temppelitoimitukset, ajattelin itsekseen: ”Eikö olisikin mukavaa, jos nämä olisivat omia sukulaisiani? Haluaisin tehdä työn heidän puolestaan.” Henki vahvistui minulle, että jos se oli haluni, niin Herra auttaisi minua tekemään sukututkimustyötä

etenkin lepopäivän aikana. Hän voisi auttaa minua löytämään aikaa ja saamaan tietoa Hänen tarkoitustensa toteuttamiseksi.

Kun sinä sunnuntaina menin kotiin, kirjauduin sivustolle familysearch.org. Kyyneleet täyttivät heti silmäni, kun näin esivanhempieni nimiä. Yhteyteni heihin vahvistui. Rakkauttani heitä kohtaan kasvattivat henkilökohtaiset valokuvat ja asiakirjat, joita isoäitini oli äskettäin lisännyt, sillä ne tekivät sukulaistani entistäkin elävämmän tuntuisia. Tunsin iloa pitäessäni vierelläni kaksivuotiaan tyttäreni, joka oppi tunnistamaan isoisänsä isän ja isoisänsä isoäidin valokuvat kutsuen heitä nimeltä. Minusta tuntui samalta kuin mitä presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, kuvaili: ”Lepopäivä tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden vahvistaa perhesiteitä. Jumalahan kuitenkin haluaa

lastensa, meidän jokaisen, palaavan Hänen luokseen endaumentin saaneina pyhinä, jotka on sinetöity temppelissä perheiksi, esivanhempiumme ja jälkeläisiimme.” (”Lepopäivä on ilon päivä”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 130.)

Tuon ensimmäisen kokemuksen jälkeen olen jatkanut sukututkimustyön tekemistä lepopäivinä. Minua on siunattu niin, että olen voinut tehdä temppelityötä muutamien edesmenneiden sukulaisten puolesta. Yksi erityinen siunaus on ollut tutustua sukulaisiini ja luoda läheisempi suhde isovanhempini, jotka eivät ole kirkkomme jäseniä. Se on vahvistanut päättäväisyyttäni pitää liittoni ja kestää loppuun asti, jotta voin olla vahva lenkki iankaikkisessa perheessäni.

Vaikka vielä on paljon työtä tehtävänä, olen kiitollinen taivaalliselle Isälteni siitä, että hän on lisännyt kykyäni osallistua Hänen työhönsä, varsinkin Hänen päivänään. Minulle lepopäivä on todellakin ilon päivä. ■
Rachel Lewis, Utah, USA

Tunsin iloa pitäessäni vierelläni kaksivuotiaan tyttäreni, joka oppi tunnistamaan isoisänsä isän ja isoisänsä isoäidin valokuvat kutsuen heitä nimeltä.

Minulla sattui olemaan sotapäällikkö Moroni -leluhahmo, ja se pysyi takintaskussani koko lopun kouluvuoden muistuttamassa siitä, kuinka sotapäällikkö Moroni oli opettanut minua.

SOTAPÄÄLLIKKÖ MORONI AUTTOI MINUA OPETTAMAAN YLÄKOULUSSA

Minulla oli menossa vaikea opetusvuosi 13–14-vuotiaiden kanssa. Olin juuri tullut kotiin turhauttavasta tapaamisesta, jossa olimme käyneet apulaisrehtorin kanssa läpi äskettäisen arvioinnin. Koska olin uusi opettaja ja minun piti suunnitella useimmat oppitunneistani alusta loppuun, minulla oli vaikeuksia pitää oppilaat asiassa ja kiinnostuneina. Periaatteessa keskustelumme kiteytyi siihen, että minun olisi pakotettava oppilaani tekemään valinta – joko keskittyä tehtävään tai joutua hankaluuksiin – ja toteuttaa antamani varoitukset.

Lähdin keskustelusta alakuloisena ja lannistuneena. Päätin tehdä tästä tapaamisesta päivän kysymyksen, kun tutkisin seuraavana päivänä pyhiä kirjoituksia. Uskomatonta kyllä, sain vastauksen lukiessani Mormonin kirjaa.

Rukoilin, että sinä aamuna pyhiä kirjoituksia lukiessani oppisin, kuinka voisin olla parempi opettaja. Pyhä Henki opetti minua, kun luin luvusta Alma 44 sotapäällikkö Moronista. Tässä vaiheessa kertomusta sotapäällikkö Moroni ja nefiläiset olivat ympäröineet lamanilaiset Sidonvirralla ja nämä pelkäsivät heitä siinä määrin, että olivat laskeneet aseensa. Jatkoin

lukemista miettien, kuinka voisin olla luokkahuoneessa sotapäällikkö Moronin kaltainen: käskävä, itsevarma ja menestyvä.

Luin käydyn keskustelun ja panin merkille, kuinka Moroni sanoi Serahemnelle ja lamanilaisille, että heidän oli pakko tehdä valinta: ”Minä käsken sinua – luovuttamaan sota-aseenne meille, niin me – säästämme teidän henkenne, jos menette tiehenne ettekä enää tule sotimaan meitä vastaan” tai muuten ”jos te ette tätä tee, – minä käsken miesten hyökätä teidän kimppuunne” (Alma 44:6–7). Tajusin, että hän teki niin kuin esimieheni oli käskenyt minun tehdä! ”Anna heille kaksi vaihtoehtoa ja toteuta ne”, hän oli sanonut. Tuo ajatus mielessäni omaksuin Moronin tunnuslauseen: ”Katso, me päätämme taistelun” (Alma 44:10).

Aseistauduin periaatteilla, jotka olin oppinut yhtä sankariani koskevasta pyhien kirjoitusten kertomuksesta ja palasin luokkaan luottaen taistelusuunnitelmaani. Minulla sattui olemaan sotapäällikkö Moroni -leluhahmo, ja se pysyi takintaskussani koko lopun kouluvuoden muistuttamassa siitä, kuinka sotapäällikkö Moroni oli opettanut minua selviytymään yläkoulun luokkahuoneessa. Kun annoin oppilailleni kaksi vaihtoehtoa, heidän käytöksensä parani, he tekivät työnsä ja me tulimme paremmin toimeen. Vuosi päättyi, ja minulla oli yhä vaikeaa, mutta rukousvastauksen ja pyhien kirjoitusten voimalla pystyin ”päättämään taistelun”. ■
Ben Floyd, Washington, USA

PAASTOJA JA RUKOUKSIA EMMAN PUOLESTA

Cecilie Norrung

Kun tyttäreni putosi ikkunasta, luulin pahimpien pelkojemme toteutuneen.

Perheemme oli juuri palannut ihanalta lomalta. Päivällisen jälkeen päästin kaksi lastamme, nelivuotiaan Markuksen ja kolmivuotiaan Emman, leikkimään yläkerran makuuhuoneeseen neljännen kerroksen asunnossamme. Tanskassa ikkunat avautuvat ulospäin kuin ikkunaluukut. Ikkunat ovat yleensä lukittuina, mutta olimme jättäneet ne hieman raolleen lomamme ajaksi, jotta asuntomme tuulettuisi matkamme aikana.

Kun olin tiskaamassa, minusta tuntui äkkiä, että jotakin oli pahasti vialla. Juoksin olohuoneeseen juuri kun Markus tuli juosten alas portaita. Hän kiljui pelosta sanoen, että Emma oli pudonnut ikkunasta – ikkunasta, joka oli noin 12 metrin korkeudella sementtisestä jalkakäytävästä. Juoksin portaat alas huutaen yhä uudelleen Emman nimeä. Näin pienen tyttäreni makaavan sementillä aivan elottoman näköisenä. Hän oli täysin velto, kun nostin hänet maasta, ja luulin pahimpien pelkojeni toteutuneen. Mieheni, joka oli seurannut minua ulos, otti hänet syliinsä ja antoi hänelle heti pappeuden siunauksen.

Ambulanssi tuli nopeasti, ja Markus ja minä pidimme rukouksen, kun ensihoitajat autoivat Emmaa. Pian me kaikki olimme ambulanssissa matkalla sairaalaan.

Teho-osastolla seuraamme liittyi pian sukulaisia, jotka tulivat tukemaan meitä.

Markus lähti kotiin serkkujensa kanssa, kun taas mieheni ja minä jäimme sairaalaan tietämättä vielä mitään Emman tilasta.

Pitkältä tuntuneen odotuksen jälkeen yksi lääkäreistä tuli viimein luoksemme kysymään, miten onnettomuus oli tapahtunut. Hän sanoi, että yleensä niin korkealta putoaminen olisi johtanut sisäisiin vammoihin ja siitä olisi vain pieni mahdollisuus selviytyä hengissä. Emmalta oli murtunut lantio ja hänellä oli aivotärähdys, mutta muut hänen saamansa vammat olivat vain pinnallisia. Lääkäri sanoi, että enkeli oli varmaankin ottanut hänet kiinni.

Vaikka Emman eloon jääminen oli ihme, hän oli yhä tajuton saamansa päävamman vuoksi. Mieheni ja kaksi läheistä ystävää antoivat Emmalle jälleen siunauksen. Tuossa siunauksessa hänelle luvattiin, että hän toipuisi täysin ilman mitään pysyviä ongelmia ja että tämä olisi myönteinen kokemus hänen elämässään. Tunsin valtavaa kiitollisuutta pappeuden voimasta. Kaikki läpi yön kestäneet rukoukseni oli kuultu.

Emma heräsi koomasta neljän päivän kuluttua. Noiden neljän päivän aikana ystävät, kirkon jäsenet ja muut paastosivat ja rukoilivat hänen puolestaan. Minä tunsin uskollisten pyhien rukousten punoutuvan ympärilleni vahvistaen perhettämme ja

minua. Minusta tuntui kuin taivaallinen Isä olisi kietonut käsivartensa ympärilleni ja täytännyt minut lohdulla.

Vaarnamme oli pitänyt paastopäivän juuri ennen kuin Emma heräsi koomasta. Me uskomme, että taivaallinen Isä kuuli rukouksemme ja että Emmen herääminen koomasta oli suorainen seuraus tuosta paastosta. Sen jälkeen Emma toipui nopeasti. Viisi päivää myöhemmin hän sanoi ensimmäisen sanansa onnettomuuden jälkeen, ja yhdeksän päivää myöhemmin hän pääsi pois sairaalasta. Hän oli viisi viikkoa pyörätuolissa, ja sitten hän aloitti fysioterapian.

Noin kuukausi onnettomuuden jälkeen selkäni petti, koska olin nostellut Emmaa. Minut valtasi niin fyysinen kuin hengellinenkin voimattomuuden tunne. Kuinka pystyisin hoitamaan häntä jatkossa?

Yhtenä iltana syyllisyys siitä, että olin niin voimaton, tuntui ylivoimaiselta kestää. Lähdin kotoa ja etsin puistosta penkin, jolla rukoilin taivaallista Isää noin tunnin ajan. Ensimmäistä kertaa elämässäni tunsin Vapahtajan sovituksen ihmeellisen voiman täyttävän olemukseni. Kaikki tuska ja suru, joita olin kantanut, otettiin minulta pois. Tuon rukouksen jälkeen kaikki kuormani nostettiin hartioiltani. Emma oli yhä pyörätuolissa, ja minä sain jatkuvasti hoitoa selkääni, mutta minua vahvistettiin niin, että saatoin jatkaa eteenpäin.

Vuoden kuluttua Emma pystyi juoksemaan, nauramaan, kertomaan juttuja ja ajattelemaan niin kuin nelivuotiaan kuuluukin.

Me tiedämme, että taivaassa on rakastava Isä, joka välittää meistä ja tuntee meidät yksilöinä. Hän tietää, mitä haasteita koemme. En koskaan epäile ihmeitä, joita Hän antaa meille rukouksen, paaston ja pappeuden siunausten johdosta. ■

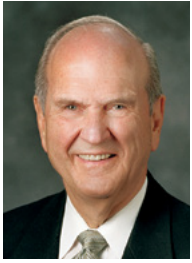
Kirjoittaja asuu Tanskan pääkaupunkiseudulla.

MIKÄ ON REAKTIOMME KOETTELEMUKSIIN?

“Kun elämässämme tapahtuu vaikeita asioita, mikä on välitön reaktiomme? Onko se hämmennys vai epäily vai hengellinen vetäytyminen? Onko se järkytys uskollemme? Syyttämekö me Jumalaa tai muita ihmisiä olosuhteistamme? Vai onko ensimmäinen reaktiomme se, että muistamme, keitä me olemme – että me olemme rakastavan Jumalan lapsia? Yhdistytkö siihen ehdoton luottamus siihen, että Hän sallii jonkin verran maallista kärsimystä, koska Hän tietää sen siunaavan meitä, kuten metallinpuhdistajan tuli, niin että meistä tulee Hänen kaltaisiaan ja me saamme iankaikkisen perintömme?”

Vanhin Donald L. Hallstrom seitsemänkymmenen johtokunnasta, *“Oon lapsi Jumalan”, Liahona, toukokuu 2016, s. 27.*

**Presidentti
Russell M. Nelson**

kahdentoista
apostolin koorumin
presidentti

Olkaa todellisia milleniaaleja

Monet ihmiset käyttävät teistä nimitystä *milleniaalit* (joka viittaa vuosituhannen vaihteeseen tai tuhatvuotiseen valtakuntaan). Tunnustan, että kun tutkijat käyttävät teistä tätä nimitystä ja selittävät, mitä heidän tutkimuksensa paljastavat teistä – teidän mieltymyksistänne ja asioista, joista ette pidä, teidän tuntemuksistänne ja taipumuksistänne, teidän heikkouksistänne ja vahvuuksistänne – koen oloni epämurkavaksi. Tavassa, jolla he käyttävät nimitystä *milleniaalit*, on jotakin, mikä häiritsee minua. Ja suoraan sanoen minua ei niinkään kiinnosta se, mitä *asian-tuntijoilla* on teistä sanottavana, vaan enemmänkin se, mitä Herra on minulle sanonut teistä.

Kun rukoilen teidän puolestanne ja kysyn Herralta, mitä *Hän* tuntee teitä kohtaan, minä tunnen jotakin, mikä poikkeaa suuresti siitä, mitä tutkijat

sanovat. Ne teitä koskevat hengelliset vaikutelmat, joita olen saanut, saavat minut ajattelemaan, että nimitys *milleniaalit* saattaa olla mitä sopivin. Syy siihen on kuitenkin hyvin erilainen kuin mitä tutkijat ehkä ikinä voisivat käsittää.

Nimitys *milleniaalit* sopii teihin täydellisesti, jos se muistuttaa teitä siitä, keitä te *todellakin* olette ja mikä teidän tarkoituksenne tässä elämässä *todella* on. Todellinen milleniaali on sellainen henkilö, jolle opetettiin ja joka itse opetti Jeesuksen Kristuksen evankeliumia kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa ja joka teki taivaallisen Isän kanssa liittoja urhoolisista asioista – *moraalisesti* urhoolisista asioista – joita henkilö tekisi täällä maan päällä ollessaan.

Todellinen milleniaali on sellainen mies tai nainen, johon Jumala on luottanut riittävästi lähettääkseen

**Te olette valittu
sukupolvi, jonka Jumala
on ennalta määrännyt
tekemään merkittävän
työn – auttamaan tämän
maailman ihmisten
valmistamisessa Herran
toiseen tulemiseen.**

hänet maailmaan sen historian kaikkein velvoittavimman taloudenhoitokauden aikana. Todellinen milleniaali on sellainen mies tai nainen, joka elää nyt auttaakseen tämän maailman ihmisten valmistamisessa Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen ja Hänen

tuhatvuotiseen valtakauteensa. Älkää erehtykö tästä asiasta – te olette syntyneet todelliseksi milleniaaleiksi.

Kysymys kuuluu: ”Kuinka voitte olla ja elää kuin todelliset milleniaalit?” Suosittelen neljää asiaa.

1. Oppikaa tietämään, keitä todella olette

Varatkaa aikaa seuraavien tosiasioiden miettimiseen rukoillen:

- Te olette Jumalan valittuja poikia tai tyttäriä.
- Teidät on luotu Hänen kuvakseen.
- Henkimaailmassa teille opetettiin, että teidän tulisi valmistautua mihin tahansa ja kaikkeen mahdolliseen, mitä kohtaisitte näinä myöhempien aikojen viimeisinä päivinä (ks. OL 138:56). Tuo opetus on säilynyt sisimmässänne!

Te elätte ”yhdeettätoista tuntia”. Herra on julistanut, että tämä on viimeinen kerta, jolloin Hän kutsuu työmiehiä viinitarhaansa kokoamaan valittuja maan neljältä ilmansuunnalta. (Ks. OL 33:3–6.) Ja *teidät* on lähetetty osallistumaan tähän kokoamiseen. Yhä uudestaan olen omakohtaisesti nähnyt todellisten milleniaalien voimallisen vaikutuksen, kun he johdattavat muita tuntemaan totuuden. Tämä on osa teidän identiteettiänne ja tarkoitustanne Abrahamin jälkeläisinä (ks. Gal. 3:26–29)!

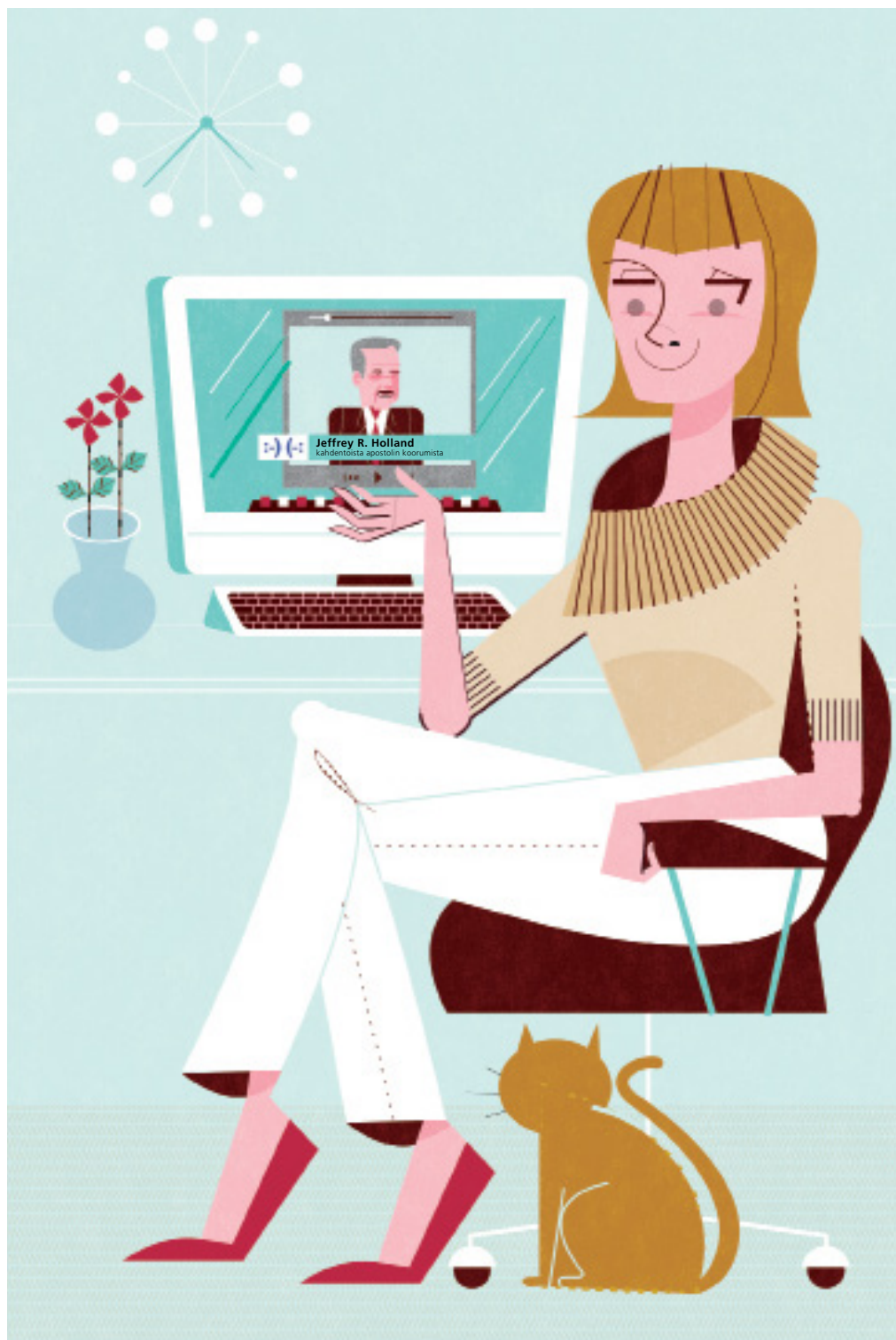
Useita kuukausia sitten vaimoni Wendy ja minä koimme jotakin merkittävää eräässä Siperian kaukaisessa kolkassa. Niiden joukossa, jotka matkasivat kanssamme valmistautumispäivänämme Irkutskissa, olivat

lähetysohjaaja Gregory S. Brinton, hänen vaimonsa Sally ja heidän läheystyöstä palannut poikansa Sam, joka oli palvellut Venäjällä. Menimme katsomaan kaunista Baikaljärveä ja kävimme sen rannalla olevalla torilla.

Kun palasimme pakettiautollemme, huomasimme, että Sam puuttui. Hän palasi pian seurassaan keskiikäinen nainen nimeltä Valentina, joka

huudahti innostuneena äidinkielellään venäjäksi: ”Haluan tavata tämän nuoren miehen äidin. Tämä nuori mies on niin kohtelias, älykäs ja ystävällinen! Haluan tavata hänen äitinsä!” Samin säteilevät, valoivat kasvot olivat vetäneet Valentinan puoleensa.

Sam esitteli Valentinan sekä äidilleen että isälleen, antoi tälle Vapah-tajasta kertovan lehtisen ja järjesti

tälle tapaamisen lähetyssaarnaajien kanssa. Kun lähetyssaarnaajat myöhemmin palasivat Mormonin kirja mukanaan, Valentina lupasi lukea sen. Useat samassa paikassa työskentelevät naiset olivat myös innoissaan uudesta kirjasta, jonka Valentina oli saanut. Me emme vielä tiedä tämän kertomuksen päätöstä, mutta Valentina ja jotkut hänen ystävästään ovat tutustuneet evankeliumiin, koska he huomasivat Samin säteilevän valoa ympärilleen.

Todelliset milleniaalit, kuten Sam, tietävät, keitä he todella ovat. He ovat Jeesuksen Kristuksen hartaita opetuslapsia, jotka vaistonvaraisesti tarttuvat jokaiseen tilaisuuteen auttaa itseään ja muita valmistautumaan Vapahtajamme tuhatvuotiseen valtakauteen.

Sen tähden ensimmäinen neuvoni on, että selvitätte *itsellenne*, keitä te todella olette. Kysykää taivaalliselta Isältä Jeesuksen Kristuksen nimessä, mitä Hän ajattelee teistä ja teidän tehtävästänne täällä maan päällä. Jos kysytte vakain aikein, niin ajan myötä Henki kuiskaa teille totuuden, joka muuttaa elämänne. Tallentakaa nuo vaikutelmat, käykää niitä usein läpi ja noudattakaa niitä tarkoin.

Minä lupaan teille, että kun alatte edes vähäisessä määrin oivaltaa, millaisena taivaallinen Isä näkee teidät ja mitä Hän luottaa teidän tekevän Hänen hyväkseen, elämänne ei koskaan tule olemaan entisensä!

2. Odottakaa saavuttavanne ja valmistautukaa saavuttamaan mahdollisia

Jumala on aina pyytänyt liiton lapsiaan tekemään vaikeita asioita. Koska

te olette liitonne pitäviä Jumalan poikia ja tyttöjä, jotka elävät näiden myöhempien aikojen viimeisinä päivinä, Herra pyytää *teidä* tekemään vaikeita asioita. Voitte olla varmoja siitä, että sellaiset koetukset, joita Abraham koki, eivät päättyneet Abrahamiin (ks. OL 101:4–5).

Tiedän, kuinka hermoja raastavaa on, kun pyydetään tekemään jotakin sellaista, mikä on paljon vaativampaa kuin mihin omat kyvyt riittävät. Olin ollut kahdentoista apostolin koorumin

Teidät on lähetetty osallistumaan valittujen kokoamiseen. Yhä uudestaan olen omakohtaisesti nähnyt todellisten milleniaalien voimallisen vaikutuksen, kun he johdattavat muita tuntemaan totuuden.

jäsen vain reilun puolentoista vuoden ajan, kun presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) kuoli. Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin ensimmäisessä kokouksessa sen jälkeen kun presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) oli asetettu kirkon presidentiksi, hän antoi joitakin erityisiä tehtäviä kahdentoista koorumin jäsenille. Hänen minulle antamiinsa ohjeisiin sisältyivät nämä sanat: ”Vanhin Nelson, sinun on määrä avata itäisen Euroopan maat evankeliumin saarnaamiselle.”

Tuolloin oli vuosi 1985. Noina poliittisesti jäätävänä vuosina, joihin viitataan nimellä kylmä sota, muuri

jakoi Berliinin kaupungin kahteen osaan ja koko itäinen Eurooppa oli kommunismin sortavan ikeen alla. Kirkot olivat suljettuina, ja kaikenlainen uskonnon harjoittaminen oli jyrkästi rajoitettua.

Suuren osan ammatillisesta urastani olin tehnyt avosydänleikkauksia ihmishenkien pelastamiseksi, mutta minulla ei ollut *mitään* sellaista kokemusta, joka olisi saanut minut uskomaan, että voisin avata maita evankeliumin saarnaamiselle. Ja kuitenkin profeetta oli antanut minulle tehtävän, joten ryhdyin tekemään jotakin sellaista, mikä tuntui täysin mahdottomalta.

Alusta asti eteeni kasautui esteitä. Saavuin useimpiin maihin tietämättä, minne mennä. Silloinkin kun onnistuin löytämään jonkun asianmukaisen viranomaisen nimen, oli tavallista, että tapaaminen joko peruttiin viime hetkellä tai sitä lykättiin. Eräässä maassa, jossa tapaaminen lykkääntyi kahdella päivällä, minulle asetettiin tarkoituksella monia houkutusia, joilla minua koeteltiin – kuten mustan pörssin raha ja muita laittomia toimia. Erään toisen kerran tapaaminen alkoi vaatimuksella, että poistuisin *välittömästi!*

Mutta Herra kykenee tekemään työnsä (ks. 2. Nefi 27:20–21), ja minulla oli etuoikeus seurata, kuinka tapahtui ihme toisensa jälkeen – aina ja ainoastaan sen *jälkeen* kun olin käyttänyt tehtävään terävintä päätelyäni, rohkeimpia pyrkimyksiäni ja hartaimpia rukouksiani.

Kirkko tunnustettiin joissakin noista maista ennen kuin Berliinin muuri purettiin. Muissa maissa se tapahtui myöhemmin. Vuonna 1992 saatoin

kertoa presidentti Bensonille, että kirkko oli vakiinnutettu jokaisessa itäisen Euroopan maassa.

Todellisina milleniaaleina, joihin Herra voi luottaa, myös *te* teette historiaa! Teitä pyydetään ottamaan vastaan haastavia tehtäviä ja olemaan työkaluna Herran kädessä. Ja Hän tekee mahdolltomien asioiden saavuttamisen teille mahdolliseksi.

Kuinka te saavutatte sellaista, mikä on mahdotonta? Tekemällä mitä tahansa, mikä on tarpeen uskonne vahvistamiseksi Jeesukseen Kristukseen, parantamalla ymmärrystänsä Hänen palautetussa kirkossaan opettavasta opista ja etsimällä jatkuvasti totuutta. Kun teitä pyydetään tekemään mahdottomia asioita, te – todellisina milleniaaleina, jotka ovat ankuroineet itsensä puhtaaseen oppiin – pystytte astumaan esiin uskon ja sinnikkään hellittämättömyyden turvin ja iloisin mielin tekemään kaiken, mitä teidän on mahdollista tehdä Herran tarkoitusten täyttämiseksi (ks. OL 123:17).

On päiviä, jolloin tunnette itsenne perin pohjin lannistuneiksi. Rukoilkaa siis rohkeutta olla antamatta periksi! Te tarvitsette tuota rohkeutta, sillä myöhempien aikojen pyhänä oleminen tulee käymään yhä vähemmän suosituksi. Valitettavasti jotkut, joiden luulitte olevan ystäviänne, pettävät teidät. Ja jotkin asiat yksinkertaisesti tuntuvat epäreiluilta.

Lupaan teille kuitenkin, että kun seuraatte Jeesusta Kristusta, löydätte pysyvää rauhaa ja todellista iloa. Kun pidätte liittonne yhä tarkemmin ja kun puolustatte kirkkoa ja Jumalan valtakuntaa maan päällä tänä päivänä,

Herra siunaa teitä voimalla ja viisaudella, niin että voitte toteuttaa mahdottomia asioita.

3. Oppikaa käyttämään taivaan voimia

Jokaisella meistä on kysymyksiä. Se, että pyrimme oppimaan, ymmärtämään ja tunnistamaan totuuden, on ratkaiseva osa kokemustamme

kuolevaisuudessa. Olen viettänyt suuren osan elämästäni tutkien. Tekin opitte parhaiten, kun esitätte innoitetuja kysymyksiä.

Juuri tällä hetkellä jotkut teistä yrittävät kovasti tietää, mitä teidän pitäisi tehdä elämällänsä. Toiset teistä saattavat pohtia, onko teidän syntinne annettu anteeksi. Useimmat teistä miettivät, kuka teidän iankaikkinen

kumppaninne on ja missä hän on – ja niiden, jotka eivät tätä mieti, tulisi miettiä sitä.

Jotkut saattavat ihmetellä, miksi kirkko tekee jotkin asiat niin kuin tekee. Kenties monet teistä eivät ole varmoja, kuinka te voitte saada vastauksia rukouksiinne.

Taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa ovat valmiina vastaamaan kysymyksiinne Pyhän Hengen välityksellä. Mutta teidän tehtävänne on oppia olemaan kelvollisia ja oppia vastaanottamaan noita vastauksia.

Mistä te voitte aloittaa? Aloittakaa viettämällä enemmän aikaa pyhissä paikoissa. Temppele on pyhä paikka. Niin on myös kappeli, jossa uudistatte joka sunnuntai liittoja nauttimalla sakramentin. Kehotamme teitä myös tekemään asunnostanne, asuntolastanne, kodistanne tai huoneestanne pyhän paikan, johon voitte vetäytyä turvaan maailman hämäriltä häiriötekijöiltä.

Rukous on yksi avain. Rukoilkaa tietoa siitä, mitä teidän tulisi lakata tekemästä ja mitä alkaa tehdä. Rukoilkaa tietoa siitä, mitä teidän tulisi lisätä elinympäristöönne ja mitä ottaa siitä pois, jotta Henki voi olla kanssanne runsain määrin.

Rukoilkaa Herralta erottamisen lahjaa. Sitten eläkää ja työskennelkää niin, että olette kelvollisia saamaan tuon lahjan, niin että kun maailmassa ilmenee hämmentäviä tapahtumia, te tiedätte tarkalleen, mikä on totta ja mikä ei (ks. 2. Nefi 31:13).

Palvelkaa rakastaen. Kun palvelette rakastaen niitä, jotka ovat poikenneet polulta tai jotka kokevat hengellistä kärsimystä, sydämenne avautuu

henkilökohtaiselle ilmoitukselle.

Viettäköö enemmän aikaa – paljon enemmän aikaa – paikoissa, joissa Henki on läsnä. Se merkitsee sitä, että vietätte enemmän aikaa sellaisten ystävien kanssa, jotka pyrkivät siihen, että Henki on heidän kanssaan. Viettäköö enemmän aikaa polvillanne rukouksessa, enemmän aikaa pyhien kirjoitusten parissa, enemmän aikaa sukututkimustyötä tehden, enemmän aikaa temppeleissä. Lupaamme teille, että kun säännönmukaisesti annatte

Teitä pyydetään ottamaan vastaan haastavia tehtäviä ja olemaan työkaluna Herran kädessä. Ja Hän tekee mahdollomien asioiden saavuttamisen teille mahdolliseksi.

Herralle runsaan osan ajastanne, Hän moninkertaistaa jäljellä olevan aikanne.

Me osoitamme hyväksyntämme ja annamme tukemme 15 miehelle, jotka on asetettu profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi. Kun jokin visainen ongelma ilmaantuu – ja ne tuntuvat käyvän aina vain visaisemmiksi – nämä 15 miestä painiskelevat kysymyksen kanssa, yrittävät nähdä erilaisten menettelytapojen seuraukset ja pyrkivät uutterasti kuulemaan Herran äänen. Paastottuani, rukoiltuani, tutkittuani, pohdittuani ja neuvoteltuani johtavien veljeni kanssa tärkeistä asioista ei ole mitenkään epätavallista,

että herään yöllä ja saan lisää vaikutelmia, jotka liittyvät meitä askarruttaviin kysymyksiin. Ja johtavilla veljilläni on ollut samanlaisia kokemuksia.

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi neuvottelevat yhdessä, ja me kerromme toisillemme kaikesta siitä, mitä Herra on ohjannut meidät ymmärtämään ja tuntemaan niin yksilöinä kuin yhdessä. Sitten me seuraamme, kun Herra ohjaa kirkon presidenttiä julistamaan Herran tahdon.

Tätä profeetallista prosessia noudatettiin vuonna 2012, kun lähetysseuraajien vähimmäisikää muutettiin, ja niin toimittiin myös silloin kun kirkon käsikirjaan hiljattain tehtiin lisäyksiä sen seurauksena, että samaa sukupuolta olevien avioliitto laillistettiin joissakin maissa. Täynnä myötätuntoa kaikkia kohtaan, ja erityisesti lapsia kohtaan, me painiskelimme pitkään ymmärtääksemme Herran tahdon tässä asiassa.

Pitäen alati mielessämme Jumalan pelastussuunnitelman ja Hänen toivonsa, että jokainen Hänen lapsistaan saisi iankaikkisen elämän, harkitsimme niitä eri tilanteiden lukemattomia vaihtoehtoja ja yhdistelmiä, joita mahdollisesti ilmenisi. Tapasimme toistuvasti temppeleissä paaston ja rukouksen hengessä ja pyrimme saamaan lisää ohjausta ja innoitusta. Ja sitten kun Herra innoitti profeettaansa Thomas S. Monsonia julistamaan Herran mielen ja tahdon, jokainen meistä koki tuona pyhänä hetkenä hengellisen vahvistuksen asialle. Meidän etuoikeutenamme apostoleina oli hyväksyä se, mitä presidentti Monsonille oli ilmoitettu, ja antaa asialle tukemme.

Ilmoitus Herralta Hänen palvelijoilleen on pyhä prosessi, ja niin on myös teidän etuoikeutenne saada henkilökohtaista ilmoitusta.

Rakkaat veljeni ja sisareni, Herran mielen ja tahdon tunteminen on samassa määrin teidän saatavillanne teidän omaa elämää varten kuin se on meidän apostolien saatavilla Hänen kirkkoaan varten. Aivan kuten Herra vaatii *meiltä*, että etsimme ja pohdimme, paastoamme ja rukoilemme, tutkimme ja painiskelemme vaikeiden kysymysten kanssa, Hän vaatii *teiltä*, että teette samoin, kun etsitte vastauksia omiin kysymyksiinne.

Te voitte oppia kuulemaan Herran äänen Pyhän Hengen kuiskausten välityksellä.¹ Niin hyödyllisiltä kuin Google, Twitter ja Facebook vaikuttavatkin, ne eivät kerta kaikkiaan tarjoa vastauksia teidän tärkeimpiin kysymyksiinne.

Rakkaat nuoret ystäväni, te voitte tuntea Herran mielen ja tahdon omaa elämää varten. Teidän ei tarvitse ihmetellä, mahdatteko olla siellä, missä Herra teitä tarvitsee, tai teettekö te sitä, mitä Herra haluaa teidän tekevän. Te voitte tietää! Pyhä Henki kertoo teille ”kaiken, mitä teidän tulee tehdä” (2. Nefi 32:3).

4. Seuratkaa profeettoja

Vuonna 1979, kun palvelin pyhäkoulun ylijohtajana, minut kutsuttiin osallistumaan alue-edustajien seminaariin, jossa presidentti Spencer W. Kimball piti innoittavan puheen sellaisten kansakuntien ovien avautumisesta, jotka siihen aikaan olivat kirkolta suljettuja, kuten Kiina. Hän haastoi kaikki paikalla olleet opettelemaan

mandariinikiinaa, niin että voisimme tarjota ammatillisia taitojamme Kiinan kansalaisten auttamiseen.

Minusta presidentti Kimballin haaste vaikutti profeetalliselta toimeksiannolta. Niinpä sinä samaisena iltana kysyin vaimoltani Dantzelilta, suostuisiko hän opiskelemaan mandariinikiinaa kanssani. Hän suostui, ja etsimme avuksemme

yksityisopettajan. Emme tietenkään oppineet puhumaan mandariinikiinaa mitenkään hyvin, mutta opimme riittävästi, niin että kun minua jo seuraavana vuonna (erittäin odottamattoman tapahtumasarjan seurauksena) pyydettiin Kiinaan vierailevaksi opettajaksi opettamaan avosydänkirurgiaa, tilanteeni teki kutsun vastaanottamisen helpommaksi.

Hypätään viisi vuotta eteenpäin vuoteen 1985, joka oli kutsuani kahdentoista koorumin jäseneksi seurannut vuosi. Eräänä päivänä sain kiireellisen kutsun lähteä Kiinaan tekemään heidän kuuluisalle oopperatähdelleen avosydänleikkauksen. Tätä esiintyjää pidettiin kansallissankarina kaikkialla Kiinassa. Selitin, että minun kokoaikainen kirkollinen tehtäväni esti minua saapumasta, mutta lääkärit Kiinassa pyysivät hartaasti, että tulisin välittömästi suorittamaan leikkauksen potilaan hengen pelastamiseksi.

Keskustelin asiasta koorumini presidentin ja ensimmäisen presidenttikunnan kanssa. He tunsivat innoitusta, että palveluksena Kiinan kansalle minun pitäisi tehdä tuo matka ja suorittaa leikkaus.

Tein niin. Onneksi leikkaus sujui hyvin! Kuinka ollakaan, se oli viimeinen suorittamani avosydänleikkaus. Se tapahtui Jinanissa Kiinassa 4. maaliskuuta 1985.

Nyt nopea siirtyminen jälleen, tällä kertaa lokakuuhun 2015. Wendy ja minut kutsuttiin palaamaan Shandongin yliopiston lääketieteelliseen tiedekuntaan Jinanissa. Olimme ihmeissämme, kun minut toivotettiin lämpimästi tervetulleeksi Kiinan ”vanhana ystävänä”, ja tapasin jälleen niitä kirurgeja, joita olin opettanut 35 vuotta aikaisemmin. Eräs vierailumme kohokohta oli, kun saimme tavata sen kuuluisan oopperatähden pojan ja pojanpojan. Kaikki nämä ihmeelliset kokemukset mahdollisti yksi ainoa asia: olin noudattanut profeetan neuvoa opiskella mandariinikiinaa!

Profeetat näkevät tulevaisuuteen. He näkevät ne riipaisevat vaarat, joita

vastustaja on asettanut tai asettaa jatkossa meidän polullemme. Profeetat näkevät ennalta myös ne suuret mahdollisuudet ja etuoikeudet, jotka odottavat niitä, jotka kuuntelevat *tarkoituksenaan olla kuuliaisia*. Tiedän, että tämä on totta! Olen kokenut sen itse yhä uudelleen.

Herra on luvannut meille, ettei Hän koskaan salli profeetan johtavan meitä harhaan. Presidentti Harold B. Lee (1899–1973) on julistanut: ”Te ette ehkä tule pitämään siitä, mitä kirkon

Kun te tiedätte, että profeetta on profeetta, voitte lähestyä Herraa nöyryydessä ja uskossa ja pyytää omaa todistusta mistä tahansa, mitä Hänen profeettansa on julistanut.

johtajat sanovat. Se saattaa olla vastoin poliittista vakaumustanne. Se saattaa olla vastoin yhteiskunnallisia näkemyksiänne. Se saattaa jossain määrin vaikuttaa seuraelämäänne. Mutta jos kuuntelette näitä asioita kuten Herra itse ne puhui, kärsivällisesti ja uskossa, lupauksena on, että ’helvetin portit eivät teitä voita; niin, ja Herra Jumala hajottaa pimeyden voimat teidän edestänne ja saattaa taivaat järkkymään teidän parhaaksenne ja nimensä kunniaksi’ (OL 21:6).²

Te ette ehkä aina ymmärrä elävän profeetan jokaista lausuntoa. Mutta kun te tiedätte, että profeetta on profeetta, voitte lähestyä Herraa

nöyryydessä ja uskossa ja pyytää omaa todistusta mistä tahansa, mitä Hänen profeettansa on julistanut.

Noin vuonna 40 eKr. monet nefiläiset liittyivät kirkkoon ja kirkko menestyi. Mutta salaliitot alkoivat vahvistua, ja monet niiden ovelista johtajista piileskelivät kansan keskuudessa ja heitä oli vaikea huomata. Kun ihmiset ylpistyivät ylpistymistään, monet nefiläisistä pilkkasivat ”sitä, mikä oli pyhää, kieltäen profetian ja ilmoituksen hengen” (Hel. 4:12).

Nuo samat uhat ovat keskuudessamme tänä päivänä. Murheellinen tosiasia on, että Saatanan palvelijoita (ks. OL 10:5) on kätkeytynyt kaikkialle yhteiskuntaan. Valitkaa siis huolella, kenen neuvoja seuraatte (ks. Hel. 12:23).

Rakkaat veljeni ja sisareni, te olette syntyneet todellisiksi milleniaaleiksi! Te olette valittu sukupolvi (ks. 1. Piet. 2:9), jonka Jumala on ennalta määrännyt tekemään merkittävän työn – auttamaan tämän maailman ihmisten valmistamisessa Herran toiseen tulemiseen! ■

Nuorille aikuisille tarkoitettun maailmanlaajuisen hartaustilaisuuden puheesta ”Todellisiksi tuhatvuotiseksi tuleminen”, joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella 10. tammikuuta 2016. Koko puhe on osoitteessa broadcast.lds.org.

VIITTEET

- Helmikuussa 1847, lähes kolme vuotta sen jälkeen kun profeetta Joseph Smith oli kärsinyt marttyyrikuoleman, hän ilmestyi presidentti Brigham Youngille ja antoi tälle tämän sanoman: ”Käske ihmisten olla nöyriä ja uskollisia ja huolehtia siitä, että heillä säilyy Herran Henki, niin se johtaa heidät oikeaan. Varokaa kääntymästä pois hiljaista ääntä; se opettaa [teille], mitä tehdä ja minne mennä.” (Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 102.)
- Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, 2001, s. 84.

Keskilämmön

ihme

David A. Edwards
kirjon lehdet

Kuvittele mielessäsi nuori mies, joka on yksin kotona ja jolla alkaa olla nälkä (onhan se kaukaa haettua, mutta yritä kuitenkin kuvitella). Kuvittele nyt, että tuo nuori mies päättää kokeilla grillatun juustoleivän valmistamista ensimmäistä kertaa yksin.¹ Kuvittele, että tämän nuoren miehen vanhemmat eivät ole koskaan opettaneet häntä valmistamaan grillattua juustoleipää ja ettei hän ole koskaan seurannut heitä oikein läheltä, kun he ovat valmistaneet sellaisia.

Oletetaan sitten, että tämä nuori mies ottaa esiin kaikki oikeat ainekset: leipää, juustoa, vähän voita leivän ulkopintaan (ja vähän majoneesia sisäpinnalle, koska hän on fiksi). Seuraavaksi hän ottaa paistinpannun ja nostaa sen liedelle. (Kuvittelemme myös, ettei hänellä ole erityistä voileipägrilliä tai vastaavaa laitetta tämän herkun valmistamiseen.)

Kuvitellaan sitten, että hänen mieleensä tulee tietty ajatus – ajatus, joka on niin monelle ihmiselle tietämättömyyden (tai tilapäisen mielenhäiriön) seurauksena juolahtanut mieleen: ”Jos käänän lieden täysille, leipä valmistuu nopeammin.”

Kuvittele, mitä tapahtuu seuraavaksi. (Tai ehkä sinun ei tarvitse kuvitella.)

Hän saa joko täydellisen rapean, kullanuskean leivän tai täydellisen tahmeaa, sulanutta juustoa – mutta ei molempia. Todennäköisimmin hän saa leivän, joka näyttää ja tuntuu (ja luultavasti maistuu) laavakiveltä, ja puoliksi sulanutta juustoa, joka on suunnilleen yhtä houkuttelevaa kuin kesken jätetyt tarinat.

Hänen ongelmansa, kuten huomaut, oli yhdistelmä tietämättömyyttä (mikä on anteeksiannettavaa) ja kärsimättömyyttä (mikä on vähemmän anteeksiannettavaa, vaikkakin ymmärrettävää). Jos hän tekisi saman virheen uudelleen seuraavalla kerralla, se olisi vieläkin vähemmän anteeksiannettavaa, koska sitä ei voisi panna tietämättömyyden piikkiin vaan se johtuisi lähes täysin kärsimättömyydestä.

Jotta hän saisi juuri oikeanlaisen lämpimän leivän, hänen täytyisi oivaltaa keskilämmön ihme.

KESKITIE EI OLE TYLSÄ

Lieden keskilämpö on täydellinen grillatun juustoleivän valmistamiseen ja moniin muihin ruokalajeihin,

koska silloin ruoka voi paistua läpikotaisin kuumentumatta kuitenkaan liikaa ulkopuolelta. Ainoa haitta on, että se vaatii enemmän aikaa ja huomiota, mikä taas vaatii *kärsivällisyyttä*.

Herra on sanonut: ”Jatkakaa – – kärsivällisesti, kunnes teistä tehdään täydellisiä” (OL 67:13). Hän puhuu tässä sellaisesta täydellisyydestä, joka ulottuu paljon pidemmälle kuin täydellisen grillatun juustoleivän valmistamiseen – Hän haluaa, että meistä tulee enemmän Hänen kaltaisiaan. Jeesus Kristus on suurin esimerkki kärsivällisyydestä. Ja Hänen seuraamisensa tarkoittaa, että me laajennamme näkökulmaamme, katsomme tätä hetkeä kauemmas ja näemme sen suuremman palkinnon, joka koituu itsekurista, uskosta, kuuliaisuudesta, vakaasta ja jatkuvasta ponnistelusta, pitkämielisyydestä ja rakkaudesta – toisin sanoen kärsivällisyydestä.

Määritelmän mukaan kärsivällisyys viittaa odottamiseen, mikä voi kuulostaa tylsältä, mutta kuten presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä

VIITTEET

1. On selvää, että tämä nuori mies on amerikkalainen. Hän voisi aivan yhtä hyvin olla

mistä tahansa muualta ja ensimmäistä kertaa friteerata, valmistaa kreppejä, perunanyyttejä, lihapullia, pannukakkuja, tortilloja tai

riisiä. Idea olisi sama.

2. Dieter F. Uchtdorf, ”Jatkakaa kärsivällisesti”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 57.

presidenttikunnassa, on meille opettanut, se on paljon enemmän kuin pelkkää odottamista: ”Kärsivällisyys tarkoittaa aktiivista odottamista ja kestämistä. Se tarkoittaa jossakin asiassa pitäytymistä ja kaiken voitavamme tekemistä – työskentelemistä, toivomista ja uskon osoittamista; koettelemusten kestämistä lujana silloinkin, kun sydämemme toiveet lykkääntyvät. Kärsivällisyys ei ole pelkästään kestämistä, se on kestämistä hyvin!”²

Se ei ole sitä, että vain jättää juustoleivän pannulle ja unohtaa sen, vaan sitä, että seuraa paistumista ja kääntää sen oikealla hetkellä.

Se ei ole sitä, että vain käy koulussa tai seminaarissa tai kirkossa, vaan sitä, että oppii tai palvelee aktiivisesti.

Se ei ole sitä, että saa todistuksen Mormonin kirjasta, koska vain pyytää sitä, vaan se on sitä, että jatkuvasti lukee, tutkii, pohtii, rukoilee ja elää siinä kirjassa olevien opetusten mukaan.

Se ei ole sitä, että vain istut tekemättä mitään, kun ystävät pilkkaavat uskontoasi, vaan se on sitä, että rukoulet heidän puolestaan ja todella haluat heidän kokevan sydämenmuutoksen ja teet voitavasi, että niin tapahtuisi.

Se ei ole sitä, että vain odotat trefeillä käymistä siihen asti kun täytät 16, vaan se on sitä, että opit rakastamaan kuuliaisuutta ja yrität ymmärtää, kuinka profeettojen neuvojen seuraaminen siunaa sinua.

Haluatko sen nyt heti - vai haluatko sen täydellisenä?

PONNISTELKAA ETEENPÄIN

"Herraan turvaaminen tarkoittaa uskon siemenen kylvämistä ja ravitsemista 'hyvin uutterasti ja kärsivällisesti' [Alma 32:41].--

Herraan turvaaminen tarkoittaa lujana pysymistä [ks. Alma 45:17] ja uskossa eteenpäin ponnistelemista, 'niin että [meillä] on täydellinen toivon kirkkaus' [2. Nefi 31:20]."

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista, "Herraan turvaaminen - toteutukseen Sinun tahtosi", *Liahona*, marraskuu 2011, s. 72.

KATSO VIDEO

Katso, kuinka presidentti Dieter F. Uchtdorf selittää, mitä tekemistä kärsivällisyydellä on vaahtokaramellien kanssa, osoitteessa [lds.org/youth/learn/you/becoming-more-christlike/patient?lang=fin#video=continue-in-patience](https://www.lds.org/youth/learn/you/becoming-more-christlike/patient?lang=fin#video=continue-in-patience).

VÄHENNÄ LÄMPÖTILAA

Kärsivällisyys ja itsehillintä eli maltti ovat kumpikin "Hengen hedelmää" (ks. Gal. 5:22–23). Vaikka on kiireellisiä asioita, jotka vaativat välitöntä toimintaa tai pikaista vastausta (aivan kuten on ruokalajeja, jotka vaativat korkean lämpötilan), sinun tulee nähdä itsesi pyrkimässä kohti suurempaa kärsivällisyyttä ja itsehillintää. Jos tunnet, että näin on tapahtumassa, se on merkki siitä, että Henki vaikuttaa elämässäsi.

Keskilämmön ihmeellä voit saada täydellisen grillatun juustoleivän, hamurilaispihvejä, jotka eivät näytä jääkiekoilta, joissa on vaaleanpunainen keskusta, kullanruskeita paistettuja perunoita mustien sijaan ja riisiä, joka on pehmeää ja kuohkeaa eikä kovaa ja sitkeää. Kärsivällisyys puolestaan johtaa "täydelliseen tulokseen" (Jaak. 1:4) elämässäsi auttaen sinua ponnistelemaan eteenpäin, jotta sinusta tulee enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltainen, tuoden Pyhän Hengen vaikutusta

ja johtaen sinut viimein iankaikkiseen elämään.

Kun panet merkille asioita, jotka tekevät sinut kärsimättömäksi, ajattele tuota grillattua juustoleipää (tai mitä tahansa muuta ruokalajia, joka mielestäsi sopii tähän yhteyteen) ja mitä saatat uhrata, jos annat kärsimättömyyden sanella tekojasi. Jos sinulla on taipumus olla turhan usein kärsimätön, et ole yksin. Voit tehdä parannuksen ja pyrkiä taas noudattamaan Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä ja opetuksia. Grillattuja juustoleipiä voi valmistaa useampia eikä koskaan ole liian myöhäistä oppia täydellisyyttä, joka on mahdollista saavuttaa olemalla kärsivällinen. ■

OSALLISTU KESKUSTELUUN

MITÄ VOISIT POHTIA ENNEN SUNNUNTAITA

- Mitkä tämänhetkiset koettelemukset tai jokapäiväiset tilanteet tekevät sinut kärsimättömäksi?
- Kuinka voit harjoitella olemaan kärsivällisempi kaikissa noissa tilanteissa?

MITÄ VOISIT TEHDÄ

- Tutki Pyhien kirjoitusten oppaan aiheartikkelissa "Kärsivällisyys" lueteltuja pyhien kirjoitusten kohtia.
- Voisit keskustella perheesi kanssa tai kirkossa siitä, mitä erityisiä tavoitteita voisit asettaa, jotta olisit kärsivällisempi.

KUVITTELE ITSESI UUDELLEEN RAKENNETTUNA

”Teistä saattaa tuntua, että elämäne on raunioina. --
Meidän rakastava taivaallinen Isämme voi rakentaa ja Hän
rakentaakin meidät uudelleen. Hänen suunnitelmana on
rakentaa meistä jotakin paljon suurempaa kuin
olemme olleet – paljon suurempaa kuin mitä
osaamme koskaan kuvitella.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä
presidenttikunnassa, huhtikuun 2016 yleiskokouksessa

VOIMAA

JATKAA SINNIKKÄÄSTI

Lynne Crandall, Jessica Turnerin kertoman mukaan

Noin kuukausi ennen 16. syntymäpäivääni teimme perheeni kanssa automatkan halki Yhdysvaltojen käydäksemme joillakin kirkon historiallisilla paikoilla. Minua ei haitannut olla autossa niin pitkään, koska perheelläni oli aina hauskaa. Muistan, kun nousin autoon päivä sen jälkeen kun olimme käyneet Winter Quartersissa Nebraskassa. Satoi kaatamalla. Istuin takapenkille, sieppasin huovan, käperryin kuuntelemaan sadetta ja nukahdin.

Seuraava asia, jonka muistan, on kuin olisin kieppunut holtittomasti. Sain kuulla myöhemmin, että automme oli joutunut vesiliirtoon ja törmännyt ylikulkusillan alla olleeseen sementtivalliin. Muistan hämärästi jonkun sanoneen minulle, että jalkani oli murtunut ja että minua vietiin leikkaukseen.

Pian sen jälkeen kun olin toipumassa sairaalassa, isä tuli huoneeseen. Hän istuutui viereeni vuoteelle ja tarttui käteeni. Jotenkin tuntui, että tiesin jo, mitä hän sanoisi.

”Kulta”, hän sanoi, ”tiedätkö, missä olet?”

”Sairaalassa”, vastasin.

”Tiedätkö, mitä tapahtui?”

”Me olimme

auto-onnettomuudessa.”

”Onko kukaan kertonut sinulle muusta perheestä?”

Epäroin ja vastasin sitten, ettei ollut.

Hän sanoi, että kaikki tulisivat kuntoon – paitsi äiti. Hän ei ollut selviytynyt hengissä.

Odotin, että tuntisin heti musertavaa surua, mutta ei. Alkujärkytyksensäni minä jotenkin, jostakin syystä, tunsin rauhaa, suloisen tunteen, että voisin luottaa Jumalaan siinä, että kaikki kääntyisi parhain päin.

Kun makasin sairaalassa, muistin erään tietyn kirkon historian paikan, jonka olimme nähneet kaksi päivää ennen onnettomuutta: Martin's Coven Wyomingissa. Monet pioneerit kuolivat siellä nälkään ja paleltuivat lumen ja kylmyyden vuoksi. Muistin nähneeni kivikasoja, jotka oli koottu haudoille, ja ajatteleni, kuinka paljon uskoa muilta pioneereilta vaati tarttua käsikärryihinsä ja jatkaa matkaa. Tuo kertomus teki minuun vaikutuksen. Kun ajattelin tuota kokemusta, tiesin,

ETEENPÄIN

Minun piti toipua,
sillä jalkani oli murtunut
ja sydämeni särkynyt.
Selviydyin toivon ansiosta.

että pioneerit jatkoivat sinnikkäästi eteenpäin ja että minunkin olisi tehtävä niin ja oltava vahva nuorempien sisarusteni vuoksi.

Alussa tuntemani rauha viipyi luonani vielä puolitoista viikkoa. Istuin pyörätuolissa katsomassa ilotulitusta sairaalan ikkunasta itsenäisyyspäivänämme, kun äkkiä tajusin – äitini oli poissa. Hän ei olisi ylioppilasjuhliissani. Hän ei olisi paikalla, kun saisin endaumenttini temppelissä. Hän ei olisi häissäni. Hän oli poissa.

Sen hetken jälkeen alkoi olla todella vaikeaa. Kipu jalassani oli hirveä eikä minulla ollut ruokahalua. Katsoin televisiota näkemättä sitä, ja enimmäkseen vain nukuin. Perheeni oli huolissaan minusta, koska en juurikaan itkenyt.

Kyyneleet tulivat kunnolla vasta kun palasimme viimein kotiin Oregoniin ja tyhjään taloon. Minun oli äkkiä otettava vastuulleni joitakin äidin tehtävistä, ja sisarukseni hakivat minusta usein lohtua. Yritin olla vahva heidän vuokseen. Mutta se ei ollut helppoa.

Kouluun palaaminen oli rankkaa. Kaikki olivat kuulleet onnettomuudesta, ja elleivät olleet, he kuuluivat siitä, kun opettajani esittelivät minut tyttönä, joka oli ollut onnettomuudessa. Tunsin jääväni yksin.

E erityisen vaikeaa oli, kun isä solmi uuden avioliiton yhdeksän kuukautta äidin kuolemasta. Tiesin, että äitipuoleni olisi hyväksi perheellemme ja että me tarvitsimme häntä, mutta oli vaikeaa sopeutua.

Kaikki ei kuitenkaan tuona aikana ollut synkkää. Tunsin saavani paljon rakkautta taivaalliselta Isältääni, perheeltäni ja kirkon johtajiltani. Se, mikä auttoi minua toipumaan ja jatkamaan eteenpäin onnettomuuden jälkeen, oli sellaisten yksinkertaisten asioiden tekeminen, jotka vahvistivat uskoani. Joka päivä tunnin ajan ennen nukkumaanmenoa luin pyhiä kirjoituksia, rukoilin ja kirjoitin päiväkirjaa komerossani. Komeroni yksinäisyydessä minun ei tarvinnut olla vahva sisarusteni vuoksi. Sain itkeä niin paljon kuin halusin ja vuodattaa sydämeni Jumalalle. Kerroin Hänelle tarkkaan, miltä minusta tuntui ja kuinka paljon kaipaasin äitiäni. Tiedän, että Hän kuuli minua, koska tunsin monia lempeitä armotekoja. Tuosta komerosta tuli minulle pyhä paikka.

Noiden yksinkertaisten asioiden tekeminen auttoi minua pysymään yhteydessä Jumalaan sen sijaan että olisin työntänyt Hänet pois ja tullut katkeraksi. En ajatellut, että Jumala halusi onnettomuudella haavoittaa

perhettäni. Tunsin enemmän voimaa olla kärsivällinen ja alistua Hänen tahtoonsa ja kulkea sinnikkäästi läpi vaikeiden päivieni. Ja jotkin päivät olivat todella *vaikeita*.

Kun isä oli mennyt uudelleen naimisiin, halusin näyttää hyvää esimerkkiä sisaruksilleni enkä todellakaan halunnut tuntea ikäviä tunteita äitipuoltani kohtaan, joten panin edelleenkin luottamukseni Jumalaan. Yksi Edistymisen-kirjasen toiminta oli keskittyä perhe-elämän tekemiseen paremmaksi siten, että vahvistaisiin suhdettani johonkuhun perheenjäseneseen kahden viikon ajan. Periaatteessa tavoite oli yrittää olla Kristuksen kaltainen ja osoittaa rakkautta teoillaan. Päätin yrittää sitä ja palvella äitipuoltani.

Uusperheessämme oli paljon tiskiä. Niinpä aloitin siitä. Kun palvelin äitipuoltani seuraavien kahden viikon ajan, tunsin pystyväni rakastamaan häntä ja olemaan kärsivällinen, vaikka en ollutkaan välttämättä iloinen tilanteesta. Se, että vain keskityin palvelemaan häntä, auttoi minua selviytymään vaikeista hetkistä, koska tunsin Hengen olevan kanssani.

En vielä kukaan ymmärrä kaikkea siitä, miksi tuo onnettomuus tapahtui perheelleni, ja yhä on vaikeita päiviä. Mutta pioneerien tavoin olen pannut luottamukseni Jumalaan ja olen saanut voimaa jatkaa sinnikkäästi eteenpäin. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

KOHOTTAKAA SYDÄMENNE

”Teistä saattaa tuntua, että elämäni on raunioina. -- Saatatte olla peloisanne, vihaisia, murheissanne tai epäilyksen kiduttamia. Mutta samoin kuin hyvä paimen etsii eksyneet lampaansa, niin jos te vain kohotatte sydämenne maailman Vapahtajan puoleen, Hän löytää teidät.

Hän pelastaa teidät.

Hän nostaa teidät hartioilleen.

Hän kantaa teidät kotiin.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Hän nostaa teidät hartioilleen ja kantaa teidät kotiin”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 104.

Vanhin D. Todd Christofferson

kahdentoista apostolin koorumista

KUINKA TEEMME KRISTUKSESTA ELÄMÄMME KESKIPISTEEN

Jeesus saavutti täyden ykseyden Isänsä kanssa alistamalla itsensä, sekä ruumiin että hengen, Isänsä tahtoon. Jeesus sanoi Isäänsä viitaten: ”Minä teen kaiken hänen mielensä mukaan” (Joh. 8:29). Isän tahdosta Jeesus alistui jopa kuolemaan sulauttaen Pojan tahdon Isän tahtoon (ks. Moosia 15:7). Jeesuksen keskittyminen Isään on yksi tärkeimpiä syitä, miksi Hänen palvelutyönsä oli niin selkeä ja voimallinen. Hänessä ei ollut häiritsevää horjumista kahtaalle.

Samalla tavoin te ja minä voimme **asettaa Kristuksen elämämme keskipisteeksi ja tulla yhdeksi Hänen kanssaan** niin kuin Hän on yhtä Isän kanssa (ks. Joh. 17:20–23). Me voisimme aloittaa poistamalla elämästämme kaiken ja kokoamalla sen sitten takaisin yhteen sellaisessa tärkeysjärjestyksessä, että Vapahtaja on keskipisteenä. Meidän pitäisi ensin **panna paikoilleen ne asiat, joiden ansiosta on mahdollista muistaa Hänet aina** – usein toistuva rukoileminen ja pyhien kirjoitusten tutkiminen,

apostolisten opetusten syvälinen tutkiminen, viikoittainen valmistautuminen sakramentin nauttimiseen kelvollisena, Jumalan palveleminen sunnuntaina sekä niiden asioiden muistiin merkitseminen ja muistaminen, joita Henki ja kokemus opettavat meille opetuslapsena olemisesta. Mieleen voi tulla muitakin asioita, jotka sopivat erityisen hyvin tähän elämäntilanteeseen. **Kun järjestämme riittävästi aikaa ja mahdollisuuksia näille asioille keskittäen elämämme Kristukseen, me voimme alkaa lisätä muita vastuita** ja arvokkaita asioita, kuten opiskelu, perhevelvollisuudet ja omat harrastukset, sikäli kuin aika ja voimavarat sallivat. Tällä tavoin ihan hyvät asiat eivät työnnä elämästämme syrjään sitä, mikä on välttämätöntä, ja vähemmän tärkeät asiat jäävät vähemmälle huomiolle tai kokonaan pois.

Vaikka se ei ehkä ole helppoa, me voimme jatkuvasti **ponnistella eteenpäin uskoen Herraan**. Voin vahvistaa, että ajan myötä ihmisen halu ja kyky muistaa Vapahtaja aina

KUINKA OLET SOVELTANUT TÄTÄ KÄYTÄNTÖÖN?

Perheeni ja minä koimme joitakin suuria koettelemuksia, eikä meillä ole nyt kotona pappeudenhaltijaa. Koettelemukset saavat meidät polvistumaan rukoukseen. Olen kiitollinen siitä, että meillä on pyhät kirjoitukset ja että pystyn lukemaan niitä joka päivä. Ne ovat opettaneet minulle, että vaikka muiden päätökset saattavat vaikuttaa elämäni, arvoni on silti suuri. Olen hyvin kiitollinen tiedosta, että voin puhua taivaalliselle Isälleni mihin aikaan päivästä tai yöstä tahansa. Se on siunaus!

Hailey D., 17, Idaho, USA

ja seurata Häntä kasvaa. Meidän tulee kärsivällisesti **tehdä työtä** sitä kohti ja **rukoilla aina** erottamisen kykyä ja jumalallista apua, joita tarvitsemme (ks. 2. Nefi 32:9). ■

Brigham Youngin yliopiston Idahon kampusen hartaustilaisuudessa 27. tammikuuta 2009 pidetystä puheesta.

Kun olin pieni, seurasin äitini puuhia keittiössä tunti-kaupalla. Hän teki perheellemme mitä herkullisimpia aterioita, leipiä, pikkuleipiä ja piirakoita. Jonkin ajan kuluttua aloin lukea reseptejä, noudattaa ohjeita ja tehdä ruokaa. Minun ei tarvinnut luottaa siinä äitiini – pystyin siihen itse.

Samoin kuin ruoanlaittoa opetellessa, me opimme evankeliumia ja kasvatamme todistustamme tekemällä. Kun Lehi kertoi perheelleen elämän puuta koskevasta näyästään, Nefi sanoi olevansa halukas ”näkemään ja kuulemaan ja tietämään näistä asioista” itse (1. Nefi 10:17). Toisin sanoen Nefille ei riittänyt se, että hän kuunteli isänsä todistavan. Hän halusi oppia sen, mitä hänen isänsä jo tiesi.

Evankeliumin oppimisen reseptissä on muutamia yksinkertaisia vaiheita. Voit käyttää seuraavia neljää ideaa avuksesi opiskellessasi evankeliumia perheesi kanssa, kirkossa tai yksin.

1. Valmistaudu oppimaan.

Aloita tutkimisesi rukouksella. Pyydä, että taivaallinen Isä auttaa sinua ymmärtämään sen, mitä luet. Kirjoita muistiin pari kysymystä ja etsi niihin vastauksia. Pyhä Henki todistaa totuudesta, kun luet, pohdit ja rukoilet (ks. Moroni 10:5).

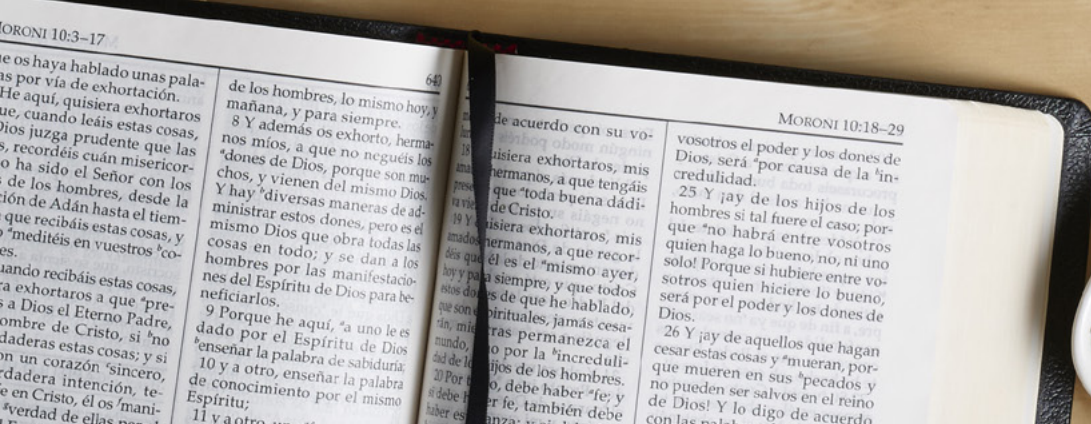
Valmistaudu oppimaan evankeliumia kirkossa lukemalla oppiaihe etukäteen. *Tule ja seuraa mimua* -kurssin oppiaiheet ovat verkossa sivustolla lds.org sekä Evankeliumiaiheiden kirjasto -sovelluksessa.

2. Osallistu oppimiseesi.

- Lue, jotta ymmärtäisit. Lukemiesi sivujen lukumäärä tai lukunopeutesi eivät ole yhtä tärkeitä kuin on ymmärtää, mitä luet. Sinun pitää kenties lukea joitakin virkkeitä useaan kertaan. Etsi hakuteoksista sanat, joita et ymmärrä. Esimerkiksi mitä *taloudenhoitokausi* tarkoittaa? Voit selvittää sen Pyhien kirjoitusten oppaasta.
- Esitä kysymyksiä siitä, mitä luet. Saatat miettiä: ”Mitä Jerusalemissa tapahtui siihen aikaan kun Lehi ja hänen perheensä lähtivät sieltä? Miksi ihmiset eivät kuunnelleet Lehiä?”
- Yritä vastata näihin kolmeen kysymykseen jokaisen evankeliumin opetuksen kohdalla: Miksi tämä oli tärkeää ihmisille siihen aikaan? Miten se soveltuu *meihin* nykyään? Kuinka se soveltuu *minuun*?
- Etsi malleja ja yhteyksiä. Esimerkiksi mitä malleja löytyy tavasta, jolla Nefi suhtautui vastoinkäymisiin? Kuinka hänen perheensä matka erämaassa on samanlainen kuin israelilaisten matka pois Egyptistä?
- Kirjoita tunteitasi ja vaikutelmiasi päiväkirjaan. ”Tulette huomaamaan, että kirjoittaessanne muistiin kallisarvoisia vaikutelmia saatte niitä usein lisää. Saamanne tieto on myös saatavillanne läpi koko elämänne.” (Richard G. Scott, ”Miten hankit tietoa ja voimaa käyttää sitä viisaasti”, *Liahona*, elokuu 2002,

OPPIMISEN RESEPTI

Kokeile näitä neljää tapaa, joilla voit tehdä Jumalan sanasta suloisen sielullesi.

s. 12, 14.) Kirjoita etenkin, mitä nuo ideat merkitsevät omassa elämässäsi.

- Piirrä kuva. Yksi tapa merkitä muistiin, mitä opit, on piirtää siitä. Kerran kun olin ystäväni luona perheillassa, hänen isoäitinsä kertoi omia kokemuksiaan uskosta ja rukouksesta. Ennen kuin oppiaihe alkoi, ystäväni antoi pienille lapsilleen paperia ja värikynät, että he voisivat piirtää siitä, mitä heidän isoisoäitinsä puhui. Piirtäminen auttoi heitä kuuntelemaan, ja he jopa esittivät kuunnellessaan kysymyksiä selventääkseen osia kertomuksesta.

3. Tutki evankeliumia ja elä sen mukaan joka päivä.

Oppiminen vaatii ponnistelua, ja meidän pitää soveltaa oppimaamme itseemme saadaksemme ymmärrystä (ks. Moosia 12:27). Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on neuvonut meitä ”varaamaan joka päivä aikaa ja paikan pyhien kirjoitusten tutkimiseen, vaikka vain muutaman minuutin ajaksi” (”When Shall These Things Be?”, *Ensign*, joulukuu 1996, s. 60). Kun me tutkimme säännöllisesti, oppiminen helpottuu. Minä esimerkiksi huomasin, että kun todella luin Jesajan luvut Mormonin kirjasta (enkä hypännyt niiden yli), ne alkoivat avautua minulle.

Mitä evankeliumin oppimiseen tulee, ei riitä, että tietää jotakin älyllään. Meidän täytyy myös panna käytäntöön

se, mitä opimme. Kun toimimme totuuden mukaan, Pyhä Henki vahvistaa sen meille, ja todistuksemme kasvaa. Kun elämme tuon totuuden mukaan johdonmukaisesti, me alamme muuttua, alamme kokea kääntymyksen Jeesukseen Kristukseen.

4. Kerro muille, mitä opit.

Se, että kerromme muille jostakin evankeliumin periaatteesta omin sanoin, auttaa meitä muistamaan tuon periaatteen ja tuntemaan Hengen, mikä vahvistaa todistustamme. Usein hyvä hetki kertoa on perheillassa. Voit myös kertoa oppimastasi, kun puhut ystävien kanssa koulussa tai perheenjäsenten kanssa päivällisellä.

Kun noudatamme näitä neljää yksinkertaista vaihetta ja pyrimme uutterasti tuntemaan Vapahtajan, meille luvataan, että ”Jumalan salaisuudet paljastetaan [meille] Pyhän Hengen voimalla” (1. Nefi 10:19). ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

NELJÄ ASIAA, JOTKA TARVITSEMME

”Teillä ja minulla ei tarvitse olla hienostuneita tutkimisen apuvälineitä eikä meidän pitäisi luottaa laajalti muiden hengelliseen tietoon. Meillä pitää vain olla vilpitön halu oppia, Pyhän Hengen kumppanuus, pyhät kirjoitukset sekä aktiivinen ja tiedonhaluinen mieli.”

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista, ”Elävän veden varanto”, kirkon koululaitoksen takkavalkeailta nuorille aikuisille, 4. helmikuuta 2007, s. 4; si.lds.org.

”Jotkut sanovat minulle, että minulla täytyy olla sellaisia ystäviä, joilla ei ole samoja tasovaatimuksia, jotta minä voisin vahvistaa omiani. Onko se totta?”

Vahvistat tasovaatimuksiasi eniten tutkimalla Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ja elämällä sen mukaan – ja ystävät voivat joko auttaa tai estää sinua siinä. Ystävillä voi olla sinuun suuri vaikutus – aina siitä, miten ajattelet, puhut ja toimit, siihen, millainen ihminen sinusta tulee. *Nuorten voimaksi* -kirjassa suositellaan: ”Valitse sellaisia ystäviä, joilla on samat arvot kuin sinulla, niin että voitte vahvistaa ja kannustaa toisianne elämään korkeiden tasovaatimusten mukaan” (2011, s. 16). Sellaiset ystävät auttavat sinua elämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan, noudattamaan tasovaatimuksiasi ja tulemaan paremmaksi ihmiseksi.

Kaikilla ihmisillä, joiden kanssa olet tekemisissä, ei kuitenkaan ole samankaltaisia tasovaatimuksia kuin sinulla, tai he eivät ole kirkon jäseniä. On tärkeää olla ystävällinen kaikkia kohtaan ja kohdella heitä siten kuin Vapahtaja kohtelisi heitä – rakastavasti ja hyväntahtoisesti. Kun elät jatkuvasti tasovaatimustesi mukaan, voit näyttää uskovista ”hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa” (1. Tim. 4:12). Esimerkkisi johdosta he näkevät, kuinka sinua siunataan eläessäsi korkeiden tasovaatimusten mukaan, ja sinä voit kannustaa heitä toimimaan samoin.

Kun valitset ystäviä ja pyrit vahvistamaan tasovaatimuksiasi, tavoittele Pyhän Hengen johdatusta ja rohkeutta toimia Hänen kehotustensa mukaan.

Tosi ystävät

Ensimmäisenä vuonna yläkoulussa minua hermostutti ajatus siitä, etten pystyisi löytämään ystäviä, jotka kunnioittaisivat tasovaatimuksiani. Ei kulunut kauaakaan, kun ystävyystyini yhden luokkatoverin kanssa, ja kerroin hänelle, että olen mormoni. Hän kysyi minulta siitä, joten annoin hänelle *Nuorten voimaksi* -kirjasen. Siitä päivästä alkaen hän lakkasi kiioilemasta minun kuullen. Jos ystäväsi ovat todellisia ystäviä, he kunnioittavat päätöksiasi ja auttavat sinua noudattamaan tasovaatimuksiasi.

Candela M., 13, Buenos Aires, Argentiina

Noudata profeettojen neuvoja

Joskus on vaikea vastustaa kiusausta, jos vietämme aikaa sellaisten ystävien kanssa, jotka tekevät huonoja valintoja tai yrittävät saada meidät tekemään huonoja valintoja. Profeetat ovat sanoneet meille *Nuorten voimaksi* -kirjasssa, että ystävät ”vaikuttavat siihen, kuinka ajattelet ja toimit, ja myötävaikuttavat myös siihen, millainen ihminen sinusta tulee” (2011, s. 16). Minun mielestäni meillä pitäisi olla ystäviä, jotka ovat halukkaita kunnioittamaan tasovaatimuksemme ja jopa osoittavat kiinnostusta siihen, että me noudatamme tasovaatimuksemme.

Calvin W., 16, Arizona, USA

Muista tasovaatimuksesi

Ystävät, joilla ei ole samoja tasovaatimuksia, voivat todellakin heikentää tasovaatimuksiasi ja saada sinut

unohtamaan ne. Kun muutin uuteen kouluun, yritin sopia joukkoon puhumalla samoin kuin ihmiset ympärilläni. Olin lähes unohtaa jotkin tasovaatimuksistani, kun yritin olla niin kuin kaikki muut. Tiedän nyt, että vahvistaakseen tasovaatimuksiaan ihminen tarvitsee ystäviä, jotka tukevat häntä ja joilla on samanlaiset tasovaatimukset. Olen kiittollinen siitä, että löysin lopulta sellaisia ystäviä, koska he muistuttavat minua tasovaatimuksistani.

Logan J., 15, Utah, USA

Pidä tasovaatimuksesi korkealla

Ystävät, joilla on erilaiset tasovaatimukset, eivät välttämättä vahvista sinua, mutta olemalla heidän ystävänsä voit näyttää heille hyvää esimerkkiä, jota seurata. Se, että sinulla on ystäviä, joilla on samat uskonkäsitteet, voi kannustaa sinua pitämään tasovaatimuksesi korkealla ja auttaa sinua puolustamaan sitä, mikä on oikein.

Warren S., 14, Oregon, USA

Hyvät ystävät ovat siunaus

Jos ystäväsi ei ole samoja tasovaatimuksia, voi olla vaikeampaa vahvistaa omiasi. *Nuorten voimaksi* -kirjaseen lukeminen on aina auttanut minua valitsemaan hyviä ystäviä, jotka kunnioittavat minua. Nyt valmistaudun palvelemaan lähetystyössä ja tiedän, että sellaisen ihmisten seura, joilla on samat tasovaatimukset kuin minulla, on auttanut minua pysymään uskollisena evankeliumissa.

Nair M., 19, Buenos Aires, Argentiina

Pidä kiinni rautakaiteesta

Ystävät, joilla on hyvät tasovaatimukset, on juuri sitä, mitä haluat. Haluat ympäröidä itsesi ystäväillä, jotka auttavat sinua pitämään käskyt ja motivoivat sinua elämään vanhurskaasti. Pidä lujasti kiinni rautakaiteesta, joka johtaa elämän puulle eikä suureen ja avaraan rakennukseen. Itsesi ympäröiminen sellaisella, mikä ei ole vanhurskasta, johtaa kiusauksiin. Hanki hyviä ystäviä, jotka innoittavat sinua elämään evankeliumin mukaan.

Annie P., 13, Utah, USA

Rukoile, että löytäisit ystäviä

Kun perheemme muutti uuteen osavaltioon, rukoilin jatkuvasti, että löytäisin ystäviä, joiden kanssa voisin puhua evankeliumista. Tunsin rukoillessani lohtua, ja muutaman kuukauden kuluttua sain joitakin uskomattoman hyviä ystäviä. Voin luottaa heidän tukeensa, ja he ovat auttaneet minua niin, että olen oppinut rakastamaan evankeliumia

HYVIEN YSTÄVIEN VAIKUTUS

”Jokainen tarvitsee hyviä ystäviä. Ystäväpiirinne vaikuttaa suuresti ajatteluunne ja käyttäytymiseenne aivan kuten te heidän. Kun teillä on samat arvot ystäväenne kanssa, voitte vahvistaa ja rohkaista toisianne. Kohdelkaa jokaista ystävällisesti ja arvostavasti. Moni kirkkoon kuulumaton on tullut kirkkoon ystävien kanssa, jotka ovat tuoneet heidät mukanaan kirkon toimintoihin.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Valmistautuminen tuo siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 65.

entistä enemmän. Tiedän, että ystävät ovat tärkeitä ja he voivat tehdä elämisen evankeliumin mukaan meille helpommaksi.

Sarah P., 16, Rio de Janeiro, Brasilia

UUSI KYSYMYS

”Mikä on rukoilemisen ja pyhien kirjoitusten tutkimisen lisäksi paras tapa vahvistaa todistustani?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuva 1. marraskuuta 2016 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Sisällytä vastaukseesi seuraavaa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhemmasi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Julia Ventura
Perustuu tositapahtumaan

"Perheeni mulle rakas on, Ilo suurin päällä maan." (Lasten laulukirja, s. 98).

"Kootaan tavarat ja mennään kalastamaan!" isä sanoi.

Hayden virnisti katsellessaan ympärilleen. Ilma oli kirkas ja täynnä hyönteisten pörinää. Heillä oli koko järvi käytössään!

Hayden käveli isän jäljessä auton taakse ja nosti ison kalastuspakin takakontista. Se oli raskas mutta se ei häntä haitannut. Hän kantaisi vaikka kaksi kertaa painavamman, jos se tarkoitti kalastamista isän kanssa.

Vavat kalisivat toisiaan vasten, kun isä otti ne esiin. "Dan on tainnut nukahtaa", hän sanoi. "Herättaisitkö hänet?"

Hayden tukahdutti huokauksen. "No joo."

Hän oli melkein unohtanut, että hänen pikkuveljensä Dan oli myös mukana. Dan juoksenteli aina ympäriinsä ja jutteli kovaan ääneen. Dan pelästyttäisi kaikki kalat tiehensä!

Hayden kurkisti avoimesta ikkunasta. "Dan, on aika herätä."

Mutta Dan oli yhä sikeässä unessa.

Hayden mietti hetken. Hyvällä onnella Dan saattaisi nukkua koko kalaretken ajan.

Hayden raahasi hiljaa kalastuspakin rantaan isän valitsemalle onkipaikalle.

"Tässä on syötit, madot ja kaikki!"

Isä otti kalastuspakin häneltä.

"Hienoa, kiitos." Sitten isä kohotti katseensa. "Missä pikkuveljesi on?"

Meidän

Hayden vilkaisi autoa. Äkkiä hän mietti, miltä *hänestä* tuntuisi, jos hän heräisi yksin uudessa paikassa. Ei hyvältä, hän ajatteli. Itse asiassa hän olisi luultavasti aika peloissaan. Ja Dan oli vasta viisi.

”Odota hetki, isä. Minä tulen pian takaisin.” Mutta kun hän katsoi sisälle autoon, Dan oli poissa!

Hayden ei kuullut enää pöriseviä hyönteisiä. Kaikki tuntui hiljenneneen.

”Dan ei ole täällä!” hän huusi.

Isä kiiruhti paikalle ja kurkisti nopeasti autoon.

”Hän on varmaan etsimässä meitä”, isä sanoi. ”Siitä on vain hetki. Hän ei ole kaukana.”

Hayden yritti pysyä rauhallisena, mutta hänen vatsassaan myllersi. ”Voinko minä pitää rukouksen?”

”Minusta se on oikein hyvä ajatus.”

Hayden kiitti taivaallista Isää pikkuveljestään ja pyysi, että he löytäisivät Danin heti, jotta tämä ei olisi peloissaan.

Kun Hayden lopetti, hänen sydämensä ei tuntunut enää niin kireältä.

Isä laski kätensä Haydenin olkapäälle. ”Mitä jos sinä olisit Dan? Minne sinä menisit?”

Hayden huomasi, että ovi auton toisella puolella oli auki. Dan ei ollut varmaankaan nähnyt heitä rannalla. Hayden osoitti lähellä olevaa polkua. ”Minä alkaisin varmaan kävellä tuonne päin”, hän sanoi.

He kiiruhtivat polulle.

Sekunnit kuluivat piinallisen hitaasti. Heidän kävellessään Hayden jatkoi rukoilemista sydämessään.

Muutaman askeleen jälkeen he tulivat polun mutkaan ja näkivät Danin edellään.

”Dan!” Hayden huusi.

Dan pyörähti ympäri ja hymyili. ”Hei, minne te lähditte?”

Aika kului taas tuttuun tapaansa. Hayden juoksi Danin luo ja halasi tätä tiukasti.

”Olen niin iloinen, että me löysimme sinut”, Hayden sanoi. Hän piti nopean kiitosrukouksen sydämessään.

Dan vain virnisti. ”Missä kalat on?”

”Tule, niin näytän”, Hayden sanoi. Hänellä oli kova hinku juosta rantaan. ”Katsotaan, kumpi saa ensimmäisen kalan. Minä autan sinua panemaan syötin koukkuun.” ■

Kirjoittaja asuu Georgiassa Yhdysvalloissa.

kalareissu

Hayden malttoi tuskin odottaa kalareissua! Kunpa vain Dan ei olisi tullut mukaan...

Vanhin Gary E. Stevenson

kahdentoista apostolin koorumista

Kuinka voin omalta osaltani tehdä kodistamme rauhallisen paikan?

Me voimme tehdä kodistamme rauhallisen, pyhän paikan niin kuin temppeli on.

Auta pitämään koti siistinä ja järjestyksessä.

Aseta Jeesuksen tai temppelin kuva näkyville.

Säilytä pyhiä kirjoituksia huoneissa, joissa perheenne voi tutkia ja oppia yhdessä.

MEIDÄN SIVUMME

Oli ihanaa mennä temppeliin perheeni kanssa. Temppeliin on pitkä matka kaupungistamme – melkein 14 tuntia. Me vietimme viikon lähellä temppeliä. Minä odotan innolla, että täytän 12 ja voin mennä kasteille esivanhempieni puolesta. Yksi lempilauluistani on "Saan käydä temppeliin". Haluan solmia temppeliavioliiton ja saada iankaikkisen perheen. Tiedän, että temppeli on Herran huone.

Júlia Q., 11 (valokuvan aikaan), Goiás, Brasilia

Allen E., 10 (piirtämisen aikaan), San Salvador, El Salvador

SAAMME KÄYDÄ TEMPELIIN

Kun piirsin tämän, ajattelin, kuinka voin mennä temppeliin jonakin päivänä aivan kuten vanhempani ja tulla sinetöidyksi ja saada oman iankaikkisen perheeni, jos noudatan käskyjä. Minä rakastan perhettäni ja taivaallista Isää.

Manolita G., 8 (piirtämisen aikaan), Chimaltenango, Guatemala

Pikkusiskostani ja minusta on hauskaa käydä temppelin luona Méridassa Yucatánissa Meksikossa joka kerta, kun on meidän seurakunnan vuoro. Me vietämme aikaa puutarhassa ja leikimme muiden lasten kanssa, jotka tulevat temppeliin. Minä valmistaudun menemään jonakin päivänä temppeliin.

Martha S., 6 (piirtämisen aikaan), Yucatán, Meksiko

Hei, ystävät!

Minun nimeni on Story. Minä olen asunut Turkmenistanissa. Se on maa Keski-Aasiassa. Minä pidän lukemisesta, piirtämisestä ja ompelemisesta. Minä pidän tähtien katselemisesta isän kanssa. Minä ja perheeni olimme ainoita kirkon jäseniä KOKO maassa!

Kertomus Storysta

Jill Hacking
kirkon lehdet

RUKOUS MISSYN PUOLESTA

Kerran suuren myrskyn jälkeen ystäväni kissa Missy oli kateissa. Me etsimme sitä kaikkialta mutta emme löytäneet sitä. Minä sanoin, että voisimme rukoilla. Ystäväni eivät osanneet, joten minä näytin heille. Me kaikki polvistuimme ja jokainen sanoi oman rukouksen. Sitten nousimme ja aloimme taas etsiä. Yksi tyttö juoksi meidän luo ja sanoi, että oli löytänyt Missyn! Minä olin iloinen siitä, että olin kertonut evankeliumista ystäväilleni.

OPPIMISTA TOISILTAMME

Siskoni Sariah ja minä kävimme koulua, jossa on lapsia monista maista. Meistä oli kivaa oppia toisiltamme ja pitää hauskaa.

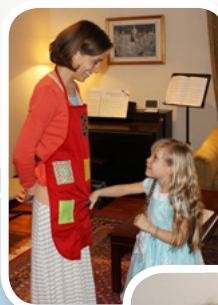
ASKARTELUA JA HAUSKANPITOA

Sariah ja minä kutsuimme ystäväme leikkimään meille. Me maalasimme, askartelimme ja kävimme eväsretkillä. Jouluna esitimme joulukertomuksen naapurissa asuvien ystävien kanssa.

KIRKKO KOTONA

Koska olimme ainoita kirkon jäseniä, pidimme kirkon kokoukset kotona. Meillä oli sakramenttikokous, laulutuokio, yhteinen tuokio ja Alkeisyhdistyksen oppiaihe. Minä soitin pianoa laulutuokiossa.

LÄHETÄ MEILLE JALANJÄLKESI

Kuinka sinä seuraat Jeesta olemalla rohkea kirkon jäsen? Piirrä jalkasi ääri viivat ja lähetä meille kertomuksesi ja valokuvasi sekä lupa vanhemmiltasi. Lähetä se verkossa osoitteessa liahona.lds.org (napsauta kohtaa "Submit an Article") tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

**Vanhin Jairo
Mazzagardi**
seitsemänkymmenen
koorumista

Äidin opetuksia

KYSY VANHEMMILTASI!

Mistä tykkäät eniten vanhempana olemisessa?

Mikä siinä on vaikeinta?

Mikä tekee sinut onnelliseksi?

Mikä on tärkein asia, mitä teet joka päivä?

Kuinka evankeliumi auttaa sinua olemaan parempi isä tai äiti?

Mikä on viimeinen asia, jonka teet joka päivä?

Mitä muita kysymyksiä voisit esittää?

Ole äitisi tai isäsi reipas apulainen päivän ajan! Kirjoita tai piirrä päiväkirjaasi, mitä opit. Kiitä vanhempiasi kaikesta, mitä he tekevät.

Kasvuvuosinani aina kun me saimme rahaa, äiti otti parhaat setelit – ne, jotka olivat sileimmät tai puhtaimmat – ja antoi ne papille siinä kirkossa, jossa me kävimme. Hän teki niin koko elämänsä ajan. Hän sanoi: ”Tämä kuuluu Jumalalle.” Nuo sanat ovat pysyneet mielessäni siitä asti. Kun minut aikuisena kas-tettiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon, minun ei ollut vaikea maksaa kymmenyksiä, koska äiti oli opettanut minut noudattamaan tuota lakia.

Äiti opetti minua myös olemaan rehellinen, vaikka se tarkoittikin vaikeiden asioiden tekemistä. Naapurimme kasvatti kaikenlaisia hedelmiä ja vihanneksia. Joskus hänen hedelmänsä kasvoivat meidän puolellamme aitaa. Kerran poimin niitä hedelmiä ja vein ne äidille. Hän katsoi minua ja sanoi: ”Nuo eivät kuulu meille.” En voinut uskoa sitä. Kysyin: ”Mitä tarkoitat? Nämä olivat meidän puolella aitaa!” Hän sanoi

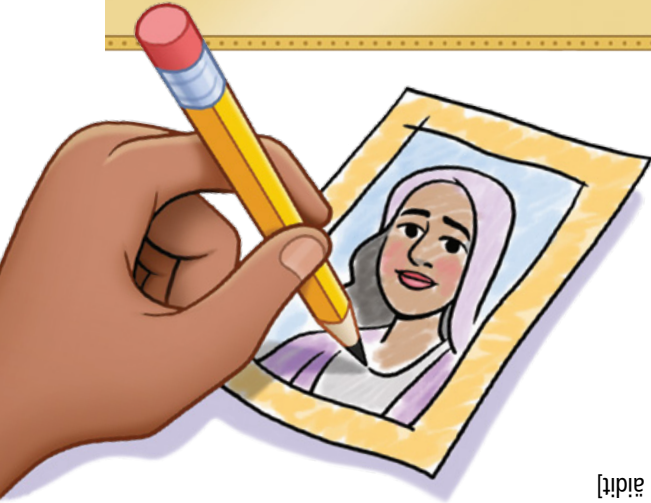
uudelleen: ”Nuo eivät kuulu meille.” Sitten hän tarttui käteeni ja me kävelimme naapurin luo. Pyysimme anteeksi sitä, että olimme ottaneet hänen hedelmiään. Äiti sanoi, että jos halusimme jotakin, meidän piti saada se rehellisesti.

Ehkäpä sinun vanhempasi eivät ole kirkon jäseniä tai et ole aina

samaa mieltä heidän päätöksistään. Voit silti oppia heiltä tosia periaatteita kuten rehellisyyttä, vastuuntuntoa, omavaraisuutta ja ahkeruutta. Nuo periaatteet ovat suuria siunauksia elämässäsi. ■

Sankarinaisia Mormonin kirjassa

Mormonin kirjassa on paljon naisia, jotka ovat meille hyviä esimerkkejä. Tässä on kolme sankarikorttia lisättäväksi kokoelmaasi. Emme tiedä heidän kaikkien nimiä, mutta voimme silti oppia heidän esimerkistään. Kuinka sinä voisit olla näiden Mormonin kirjan naisten kaltainen?

Löydätkö nämä muut naiset pyhistä kirjoituksista? Valmista heistä omat sankarikorttisi ja lähetä meille siitä kuva!

- 1. Nefi 7:19. Nämä naiset osoittivat rohkeutta puolustamalla Nefiä. Keitä he olivat?
- 2. Nefi 5:6. Nämä naiset uskoivat Jumalaan ja seurasivat Nefiä erämaahan. Keitä he olivat?
- Alma 56:47–48. Nämä naiset opettivat lapsiaan uskomaan Jumalaan. Keitä he olivat?

[Vastaukset: Ismaeliin tytär ja vaimo, Nefin sisaret, nuorten sotilaiden äidit]

Leikkaa, taita ja säilytä nämä haastekortit!

Minä voin saada todistuksen!

Saria sai todistuksen, että hänen miehensä Lehi oli Jumalan profeetta. Sinä voit olla Sarian kaltainen hankkimalla oman todistuksen ja kertomalla siitä muille!

- Lue 1. Nefi 5:7–8.
- Kirjoita oma todistuksesi muistiin tai kerro se jollekulle ystävälle tai sukulaiselle.
- Haastan itseni tekemään seuraavaa:

_____

KUNINGATAR

Minä voin uskoa!

Lamonin vaimo uskoi, että Ammon oli Jumalan profeetta. Sinä voit olla Lamonin vaimon kaltainen uskomalla nykyiseen profeettaamme ja nykyisiin apostoleihimme!

- Lue Alma 19:2–5, 8–10.
- Katso jokin presidentti Monsonin konferenssipuhe. Uskotko, että hän on Jumalan profeetta?
- Haastan itseni tekemään seuraavaa:

_____

PALVELIJATAR

Minä voin puhua suoraan!

Morianton oli paha mies. Hän löi yhtä palvelijattaristaan, ja tämä päätti kertoa sotapäällikkö Moronille siitä, mitä Morianton teki. Sinä voit olla palvelijattaren kaltainen puhumalla suoraan silloin kun asiat eivät ole oikein!

- Lue Alma 50:30–31.
- Jos joku kiusaa sinua tai näet, että jotakuta toista kiusataan, kerro siitä sellaiselle aikuiselle, johon sinä luotat.
- Haastan itseni tekemään seuraavaa:

_____

Matkaaminen luvattuun maahan

Jered ja hänen veljensä asuivat eräässä laaksossa perheensä ja ystäviensä kanssa. Jeredin veljen luona kävi Jeesus Kristus. Jeesus käski Jeredin veljen rakentaa laivoja, jotta hän voisi viedä kansansa valtameren yli luvattuun maahan.

Jerediläiset rakensivat laivoja, joissa ei ollut ikkunoita. Jeredin veli oli huolissaan siitä, kuinka he hengittäisivät ja näkisivät. Jeesus sanoi, että heidän pitäisi tehdä laivoihin reikiä, jotta he saisivat ilmaa.

Mutta entä valo? Jeredin veli valmisti 16 läpinäkyvää kiveä. Hän pyysi Jeesusta koskettamaan niitä sormellaan, jotta ne loistaisivat.

Jeredin veli näki Jeesuksen koskettavan sormellaan jokaista kiveä. Kivet loistivat kirkkaasti. Koska Jeredin veljellä oli niin paljon uskoa, hän näki Jeesuksen Kristuksen.

Jumala lähetti voimakkaita tuulia puhaltamaan laivoja valtameren yli. Kun jerediläiset saapuivat luvattuun maahan, he rukoilivat kiittäen siitä, että Jumala oli varjellut heitä.

Me voimme olla Jeredin veljen kaltaisia, kun me luotamme Jumalaan ja uskomme Jeesukseen Kristukseen. ■

Musiikki tekee minut onnelliseksi

Presidentti
Gordon B. Hinckley
(1910–2008)

HERRAN KIRKON JUMALALLINEN VIISAUS

Jumala kutoo kuvakudostaan oman suuren mallinsa mukaan.

Tämän työn perustamisessa ja johtajien kutumisessa ilmenee selvästi jumalallinen viisaus. Johtavat auktoriteetit ovat kaikki yksilöitä, ja heillä on kaikilla oma persoonallisuutensa. Jokainen tuo tehtäväänsä mukaan monenlaista kokemusta ja pohjatietoa. Kun kirkon johtavissa neuvostoissa keskustellaan eri asioista, niin kaikki voivat vapaasti ilmaista oman mielipiteensä. Tätä mielenkiintoista prosessia seurattaessa on kiehtovaa nähdä, kuinka Pyhän Hengen voima vaikuttaa näihin miehiin. Alussa ilmenevät erimielisyydet, jotka eivät koskaan ole jyrkkiä mutta kuitenkin havaittavia, pehmenevät ja sulavat ykseyden hengeksi. ”Minun huoneeni on järjestyksen huone”, sanoi Herra (OL 132:8). Seuratessani tätä prosessia käytännössä uskoni vahvistuu jatkuvasti. – –

Jotkut ovat huolissaan siitä, että kirkon johtajana tulee todennäköisesti aina olemaan vanhahko mies.

Minun vastaukseni tähän on: ”Mikä siunaus!” Tämän taloudenhoitokauden työ pantiin alulle profeetta Joseph Smithin välityksellä. Siihen aikaan hän oli nuori ja innokas, eivätkä sen ajan perinteet rajoittaneet hänen mieltään. Herra saattoi muokata hänen nuorta mieltään aivan kuin pehmeää, kosteaa savea aloittaessaan tämän työnsä.

Josephin seuraajakin oli verrattain nuori, kun hänelle uskottiin pelottava tehtävä johdattaa kokonainen kansa erämaan halki uuteen maahan.

Mutta nyt kirkon perusopit ovat vankalla pohjalla ja me olemme kansana asettuneet paikoillemme ainakin siihen asti kunnes Herra käskee meitä

muuttamaan jälleen. Me emme kaipaa uudistuksia. Meidän täytyy pitää uskollisesti kiinni Jumalan ilmoittamista periaatteista. Meidän täytyy olla uskollisia Jumalan meille määräämälle johtajalle. Hän on meidän profeettamme, näkijämme ja ilmoituksen-saajamme. Meitä ei milloinkaan jätetä vaille profeettaa, jos elämme kelpolisesti. Hänen ei tarvitse olla nuori. Hänellä on ja tulee olemaan apunaan nuorempia miehiä, jotka voivat matkustaa ympäri maailmaa palveluksen työssä. Hän on johtava ylipappi, hänellä on kaikki pyhän pappeuden avaimet ja hän on Jumalan ilmoituksen ääni kansalleen.

Vanha sananlasku sanoo: ”Nuorena toimekas, vanhana viisas.”

Minusta on hyvin rauhoittavaa tietää, että hänessä meillä on vastaisuudessaakin johtaja, joka on kouluttu ja koeteltu, tutkittu ja tarkasteltu, jonka uskollisuus ja vilpittömyys tätä työtä kohtaan on karkaistu palvelutyön ahjossa, jonka usko on kypsää ja joka vuosien varrella on päässyt yhä lähemmäksi Jumalaa. – –

Meidän ei tarvitse pelätä tulevaisuutta, jos pidämme kiinni meille ilmoitetuista periaatteista. ■

Puheesta ”Hän ei torju eikä nuku”, Valkeus, lokakuu 1983, s. 6–10.

NÄKEMYKSIÄ

Mistä saan rohkeutta jatkaa eteenpäin?

”Teistä saattaa tuntua, että elämänne on raunioina. Olette saattaneet tehdä syntiä. Saatatte olla peloissanne, vihaisia, murheissanne tai epäilyksen kiduttamia. Mutta samoin kuin hyvä paimen etsii eksyneet lampaansa, niin jos te vain kohotatte sydämenne maailman Vapahtajan puoleen, Hän löytää teidät. Hän pelastaa teidät. Hän nostaa teidät hartioilleen. Hän kantaa teidät kotiin.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Hän nostaa teidät hartioilleen ja kantaa teidät kotiin”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 104.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Olkaa todellisia milleniaaleja

Siinä, että on todellinen milleniaali, on kyse muustakin kuin iästä – siinä on kyse siitä, että auttaa maailman valmistamisessa Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen.

s. 46

NUORILLE

VOIMAA JATKAA SINNIKKÄÄSTI ETEENPÄIN

s. 58

Elämäni vaikeimman koettelemuksen keskellä muutama yksinkertainen asia auttoi minua pysymään yhteydessä Jumalaan sen sijaan että olisin työntänyt Hänet pois ja tullut katkeraksi.

LAPSILLE

Äidin opetuksia

s. 72

Esitä äidillesi ja isällesi nämä kysymykset saadaksesi selville, mistä he pitävät vanhemmuudessa!

